

# ДОБРО УТРО, СВЯТИ ДУШЕ

*Бени Хин*

## Съдържание:

ПОСВЕЩЕНИЕ.....	1
ГЛАВА 1 - „МОГА ЛИ НАИСТИНА ДА ТЕ ПОЗНАВАМ?“ .....	1
ГЛАВА 2 - ОТ ЯФА ДО КРАЯ НА ЗЕМЯТА.....	9
ГЛАВА 3 - „ТРАДИЦИЯ, ТРАДИЦИЯ“ .....	17
ГЛАВА 4 - ЛИЦЕ В ЛИЦЕ .....	24
ГЛАВА 5 - ЧИЙ ГЛАС ЧУВАТЕ ВИЕ? .....	32
ГЛАВА 6 - ДУХ, ДУША И ТЯЛО .....	40
ГЛАВА 7 - ВЯТЪР ЗА ВАШИТЕ ПЛАТНА.....	46
ГЛАВА 8 - ЕДНО МОЩНО ВЛИЗАНЕ .....	54
ГЛАВА 9 - МЯСТО ЗА ДУХА .....	62
ГЛАВА 10 - „САМО НА ЕДИН ДЪХ ОТ ТЕБ“ .....	69
ГЛАВА 11 - „ЗАЩО ПЛАЧЕШ?“ .....	74
ГЛАВА 12 - НЕБЕТО НА ЗЕМЯТА .....	81

## ПОСВЕЩЕНИЕ

На Личността на Святия Дух, Който е най-важната причина за моето съществуване, и на моите дъщери Джесика и Наташа, които, ако Бог пожелае, ще занесат това послание до тяхното поколение.

## ГЛАВА 1 - „МОГА ЛИ НАИСТИНА ДА ТЕ ПОЗНАВАМ?“

Беше три дни преди Коледа 1973 г. Слънцето все още изгряваше в студеното, мъгливо утро в Торонто. Изведнъж, Той беше там. Святият Дух влезе в моята стая. Той беше толкова реален за мен онази сутрин, колкото е за вас книгата, която държите в ръката си. В следващите осем часа имах невероятно приключение със Святия Дух. Това промени хода на моя живот. Сълзи на учудване и радост се стичаха по бузите ми, когато отворях Писанията и Той ми даваше отговор на моите въпроси. Имах чувството, че моята стая е вдигната в областта на Небето. Искях да остана там завинаги. Точно бях навършил 21 години и това посещение беше най-добрият подарък за рожден ден или за Коледа, който някога съм получавал. Точно долу, в хола, бяха майка ми и баща ми. Те може би никога нямаше да разберат какво се случваше с техния Бени. Всъщност, ако те знаеха какво преживявам, това щеше да бъде точката на разделяне на семейството, което беше вече стигнало до ръба на разпадането. В продължение на почти две години – от деня, в който дадох живота си на Исус – почти нямаше комуникация между моите родители и мен. Беше ужасно. Като син

на емигрантско семейство от Израел, аз унижавах моето семейство, като нарушавах традицията. Нищо друго от моя живот не е било толкова опустошително. Както и да е, моята спалня беше изпълнена с чиста радост. Да, тя беше неизказана. Да, тя беше пълна със слава! Ако бяхте ми казали преди 48 часа какво щеше да ми се случи, аз щях да кажа: „По никакъв начин!“ Но, от този момент Святият Дух стана жив в моя живот. Той не беше вече далечната „Трета Личност“ на Троицата. Той беше реален. Имаше Личност! И сега искам да Го споделя с теб. Приятелю, ако си готов да започнеш лично взаимоотношение със Святия Дух, което превъзхожда всичко, което някога си сънувал, чети нататък. Ако не, нека да ти препоръчам да затвориш кориците на тази книга завинаги. Точно така. Затвори книгата! Защото това, което ще споделя, ще промени твоя духовен живот. Изведнъж то ще ти се случи. Може да бъде, докато четеш. Или може би, докато се молиш. Или може би, докато караш към работа. Святият Дух ще отговори на твоята покана. Той ще стане твоят най-близък Приятел за цял живот. И когато ти и Той се срещнете, ти ще кажеш: „Бени! Нека да ти кажа какво Духът прави от тогава в моя живот!“

## **СИЛАТА НА БОГ ИЗЯВЕНА**

### **Кратка вечер в Питсбърг**

Един мой приятел – Джим Пойнтър, ме покани да отида с него до Питсбърг, щата Пенсилвания, с чартърен автобус. Бях срещнал Джим в църквата, която посещавах – свободен методистки служител. Една група отиваше на събрание на изцеляващ евангелизатор – Кетрин Кулман. За да бъда честен, знаех много малко за нейното служение. Бях я виждал по телевизията и тя тотално ме отблъсна. Мислех си, че говори смешно и че изглежда малко странно. Така че, не бях точно изпълнен с очакване. Но Джим беше мой приятел и не исках да го разочаровам. В автобуса казах:

- Джим, никога няма да разбереш какви трудности имах с баща ми заради това пътуване.

Виждате ли, след моето обръщане, родителите ми правеха всичко, което беше по силите им, за да ме пазят от това, да ходя на църква. А сега пътуване до Питсбърг? Това беше почти извън дискутиране, но те с голямо нежелание дадоха своето съгласие. Напуснахме Торонто около средата на сутринта, в четвъртък. И това, което трябваше да бъде 7-часово пътуване, беше забавено заради неочаквана снежна буря. Пристигнахме в нашия хотел едва в 1 ч. през нощта. Тогава Джим каза:

- Бени, ние трябва да станем в 5 ч.

- В 5 тази сутрин? – попитах аз. – За какво?

Той ми каза, че ако ние не бъдем пред вратите на сградата в 6 ч., няма да можем да седнем после.

Е, аз просто не можех да го повярвам. Къде се е чуло и видяло да стоиш в смразяващ студ преди изгрев слънце, за да отидеш на църква? Но той каза, че точно това е, което ние трябва да направим. Беше ужасно студено. В 5 ч. станах

и си сложих всичките дрехи, които можех да намеря: ботуши, ръкавици, другите неща. Приличах на ескимос. Пристигнахме в Първа Презвитерианска църква, долу в Питсбърг в Питсбърг, докато беше още тъмно. Но това, което ме шокира, бяха стотиците хора, които вече бяха там. А вратата нямаше да се отвори още два часа. Да бъдеш малък има някои предимства. Започнах да се промъквам инч по инч по-близо и по-близо до вратата и дърпах Джим точно зад мен. На предните стъпала имаше дори хора, които бяха заспали. Една жена ми каза:

- Те са тук цяла нощ. И така е всяка седмица.

Както стоях там, изведнъж започнах да треперя, като че ли някой беше сграбчил тялото ми и беше започнал да ме разтърсва. В един момент мислех, че жестокият студен въздух беше стигнал до мен. Но бях облечен топло, а и със сигурност не ми беше много студено. Просто върху мен дойде неконтролируемо треперене. Нищо подобно не ми се беше случвало преди. И то не спря. Беше ме твърде срам да кажа на Джим, но чувствах как самите ми кости се движат. Почувствах го в коленете си, в устата си. „Какво става с мен?“ – чудех се. – „Нима това е силата на Бог?“ Просто не разбирах.

### **Надбягване през църквата**

По това време вратите щяха да се отворят и тълпата се натискаше все повече напред, докато аз накрая не можех да се помръдна. Но все пак треперенето не спря. Джим каза:

- Бени, когато тези врати се отворят, просто тичай напред, колкото можеш по-бързо!

- Защо? – попитах аз.

- Ако не го направиш, те ще преминат през теб.

Той беше ходил там преди и знаеше какво да очаква. Е, никога не съм си мислел, че ще бъда в състезание по надбягване, за да отида на църква, но все пак бях. И когато тези врати се отвориха, аз стартирах като олимпийски спринтьор. Надминах всички: стари жени, млади мъже, всички. Всъщност, аз стигнах до предния ред и се опитах да седна там. Един разпоредител дойде до мен и ми каза, че първият ред е запазен. По-късно научих, че служителите на Кетрин Кулман лично избират хората, които да седнат на първия ред. Тя беше толкова чувствителна към Духа, че искаше пред нея да стоят само положителни, молещи се хора. С моя ужасен проблем със заекване знаех, че е безполезно да споря с разпоредителя. Вторият ред беше вече пълен, но Джими и аз намерихме място на третия ред. Щеше да мине още един час, докато започне службата, така че си свалих палтото, ръкавиците и ботушите. Докато си почивах, аз осъзнах, че треперех дори повече от преди. Това просто не искаше да спре. Вибрациите преминаваха през ръцете и краката ми, като че ли бях включен в някаква машина. Преживяването беше непознато за мен. За да бъда честен, бях изплашен. Докато органът свиреше, всичко, за което можех да мисля, беше треперенето на тялото ми. Това не беше „болнаво“ чувство. Не беше като че ли хващам хрема или някакъв вирус. Всъщност, колкото повече продължаваше,

толкова по-красиво ставаше. Това беше необичайно усещане, което изглежда не беше физическо. В този момент, почти отникъде, се появи Кетрин Кулман. В същия момент атмосферата в сградата стана наелектризирана. Не знаех какво да очаквам. Не чувствах нищо около себе си. Никакви гласове. Никакви небесни ангели да пеят. Нищо. Всичко, което знаех, беше, че аз треперях от три часа. После, когато пеенето започна, открих, че правя нещо, което никога не бях очаквал. Бях прав. Ръцете ми бяха издигнати и сълзи се стичаха по лицето ми, като пеехме „Колко велик си Ти!“ Като че ли бях експлодирал. Никога преди сълзи не бяха извирали от очите ми толкова бързо. Говорите за екстаз? Това беше усещане на невероятна слава. Не пеех по начина, по който обикновено пеех в църква. Пеех с цялото си същество. И когато стигнахме до думите „И моята душа пее, мой Бог Спасител, на Теб“, аз буквално го изпях от душата си. Бях толкова изгубен в Духа от тази песен, че ми трябваше известно време, за да осъзная, че треперенето е спряло съвсем. Но атмосферата на тази служба продължаваше. Мислех, че съм абсолютно грабнат. Покланях се отвъд всичко, което някога съм преживявал. Като че ли застанах лице в лице с чистата духовна истина. Независимо от това, дали някой друг го изпитваше или не, аз го изпитвах. В моите ранни християнски преживявания, Бог беше докосвал моя живот, но никога така, както ме докосна този ден.

## Като вълна

Докато стоях там и продължавах да се покланям на Господ, отворих очите си, за да се огледам, защото като че ли изведнъж почувствах течение, а не знаех от къде идва. Беше нежно и бавно като бриз. Погледнах към уплътнените прозорци, но те бяха затворени, а и бяха твърде високи, за да позволят такова течение. Необичайният бриз, който почувствах, беше повече като вълна. Почувствах, че преминава надолу по едната ми ръка и после нагоре по другата. Всъщност го почувствах как се движи. Какво ставаше? Щях ли някога да имам смелост да кажа на някого това, което чувствах? Те щяха да мислят, че съм си изгубил ума. Защото за около десет минути вълните на този вятър продължаваха да преминават над мен. И после почувствах, като че ли някой беше загърнал тялото ми в чисто одеало – одеало с топлина. Кетрин започна да служи на хората, но аз бях толкова загубен в Духа, че това всъщност нямаше значение. Господ беше поблизо до мен, отколкото някога преди това е бил. Почувствах, че имам нужда да Му говоря, но всичко, което можех да прошепна, беше: „Скъпи Исусе, моля Те, имай милост към мен!“ Казах го отново: „Исусе, моля Те, имай милост към мен.“ Почувствах се толкова недостоеен. Почувствах се както Исая, когато той влезе в присъствието на Господ:

*Горко ми, защото съм изгубен! Защото съм човек с нечисти устни, и живея сред хора с нечисти устни. Защото моите очи видяха Царя, Господ на войнствата. Исая 6:5*

Същото нещо се случва, когато хората видяха Христос. Те моментално видяха своята нечистота, своята нужда от осветление. Това се случи и с мен. Като че ли гигантска светлина на прожектор ме осветяваше. Всичко, което можех да видя, бяха моята слабост, моите грешки и моите грехове. Отново и отново казвах:

„Скъпи Иисусе, моля Те, имай милост към мен.“ После чух глас, който знаех, че е на Господ. Беше толкова тих, но и толкова ясен! Той ми каза: „Моята милост върху теб е изобилна.“ Моят молитвен живот до този момент беше като на нормален среден християнин. Но сега, не просто аз говорех на Господ, а Той говореше с мен. И, о, какво общение беше това! Наистина малко разбирах, че това, което става с мен на третия ред на Първа Презвитерианска Църква в Питсбърг, е само предварително вкуване от това, което Бог беше планирал за моето бъдеще. Тези думи звучаха в ушите ми: „Моята милост върху теб е изобилна.“ Седях долу, плачейки и хлипайки. В моя живот нямаше нищо, което да можеше да се сравни с това, което чувствах. Бях толкова изпълнен и преобразен от Духа, че нищо друго нямаше значение. Не ме интересуваше дори и атомна бомба да беше ударила Питсбърг и целият свят да се беше взривил. В този момент аз чувствах, както Словото го описва, „мир..., който превъзхожда всяко разбиране“ (Филипяни 4:7). Джим ми беше казал за чудесата, които стават на събранията на госпожа Кулман, но няхах никаква представа на какво ще бъда свидетел през следващите три часа. Хора, които бяха глухи, внезапно можеха да чуват. Една жена стана от своята инвалидна количка. Имаше свидетелства за изцеления от тумори, артрити, главоболия и други. Дори нейните най-остри критици бяха разпознали истинските изцеления, които стават на нейните събрания. Службата беше дълга, но изглеждаше като един летящ момент. Никога в своя живот не съм бил толкова поразен и докоснат от силата на Бог, както тогава.

### **Защо тя хлипаше?**

Както продължаваше службата и аз тихичко се молех, всичко изведнъж спря. Аз си помислих: „Моля Те, господи, нека никога това събрание да няма край!“ Погледнах нагоре и видях как Кетрин Кулман заравя глава в ръцете си и започва да хлипа. Тя хлипаше и хлипаше толкова силно, че всичко постепенно замря. Музиката спря. Разпоредителите замръзнаха на местата си. Всеки гледаше към нея. И, сякаш за един цял живот, аз няхах представа защо тя хлипа. Никога преди това не бях виждал служител да го прави. За какво плачеше тя? (По-късно ми казаха, че тя никога не беше правила такова нещо преди това и членове от нейния екип все още помнят този ден). Това продължи за около две минути. После тя отметна назад главата си. Кетрин беше там, просто на няколко фута пред мене. Нейните очи горяха. Беше жива. В този момент, тя придоби смелост, каквато никога не бях виждал в някой човек. Кетрин посочи с пръста си напред с огромна сила и чувство – дори болка. Ако самият дявол беше там, тя щеше да го събори просто с едно бутване. Това беше един невероятно велик момент. Все още хлипайки, тя погледна към публиката и каза с такава агония:

- Моля ви.

Тя изглежда разтягаше думите:

- Мооооля ви, не оскърбявайте Святия Дух.

Тя умоляваше. Ако можете да си представите майка, умоляваща убиец да не застрелва нейното бебе, то тя беше точно такава. Тя се молеше и умоляваше:

- Моля ви – хлипаше тя, – не оскърбявайте Святия Дух.

Дори сега мога да видя нейните очи. Като че ли те гледаха точно към мен. И когато тя го каза, можеше да пуснеш карфица и да я чуеш. Аз се страхувах да дишам. Не помръдвах нито мускул. Бях се хванал здраво за седалката пред мен, чудейки се какво ще стане в следващия момент. После тя каза:

- Нима не разбирате? Той е всичко, което имам! Аз си помислих: „За какво говори тя?“ После тя продължи своето страстно умоляване, казвайки: „Моля ви! Не Го наранявайте. Той е всичко, което имам. Не наранявайте Този, Когото обичам!“ Никога няма да забравя тези думи. Все още мога да си спомня силата, с която тя дишаше, когато ги каза. В моята църква пасторът говореше за Святия Дух, но не по този начин. Неговите думи за Святия Дух се отнасяха до дарбите, или до езиците, или до пророчествата, а не „Той е моят най-близък, най-личен, най-интимен, най-любим Приятел“. Кетрин Кулман ми говореше за Личност, която е по-реална, отколкото сме ти и аз. После тя посочи със своя дълъг пръст към мен и каза с невероятна яснота: „Той е по-реален, отколкото всичко на този свят!“

### **Аз трябва да го имам**

Когато тя погледна към мен и произнесе тези думи, нещо буквално ме сграбчи отвътре. То наистина ме сграбчи. Тогава извиках и казах: „Аз трябва да имам това!“ Честно казано, аз си мислех, че всеки един на тази служба трябва да се чувства точно по същия начин като мен. Но Бог има начин да се справя с нас като индивиди, и аз вярвам, че тази служба е била точно за мен. Моля ви, разберете, като доста нов християнин, аз не можех да започна да разбирам какво се случваше на тази служба. Но не можех да отрека реалността и силата, които почувствах. И когато службата идваше към своя край, погледнах нагоре към жената-евангелизатор и видях нещо като мъгла около нея и над нея. В началото си помислих, че очите ми играят номера. Но то беше там. И нейното лице светеше като светлина през тази мъгла. Нито за един момент не вярвам, че Бог се е опитвал да прослави мис Кулман. Но аз наистина вярвам, че Той употреби тази служба, за да ми разкрие Своята сила. Когато службата свърши, тълпата изпразни салона, но аз не исках да се помръдна. Влязох вътре, тичайки, но сега исках просто да седя и да преминавам отново през това, което току що се беше случило. Това, което бях почувствал в тази сграда, беше нещо, което моят личен живот не ми бе предложил. Знаех, че когато се върна вкъщи, преследването ще продължи. Моята собствена представа за мен самия, беше разрушена заради говорния ми недостатък. Когато бях дете в католически училища, моето заекване ме оставяше изолиран и нямах почти никого, с когото да разговарям. Дори, след като станах християнин, имах малко приятели. Как можех да срещам нови хора, след като едва можех да комуникирам? Така че, аз не исках това, което бях намерил в Питсбърг, да ме напуска някога. Всичко, което имах в живота си, беше Исус. И никой друг в живота ми нямаше толкова голямо значение. Нямах истинско бъдеще. Моето семейство практически ми беше обърнало гърба си. О, аз знаех, че те ме обичат, но моето решение да служа на Христос беше създавало пропаст, която беше невероятно голяма. Аз просто седях там. Все пак, кой иска да отиде в ада, след като е бил на Небето? Но нямах избор. Автобусът чакаше и аз трябваше да се върна обратно. Спрях се на гърба

на църквата за един последен момент, мислейки си: „Какво имаше предвид тя? Какво казваше, когато говореше за Святия Дух?“ През целия път обратно за Торонто, аз продължавах да си мисля: „Не знам какво имаше предвид тя.“ Дори попитах няколко души в автобуса. Те не можах да ми кажат, защото и те не го разбираха. Не е необходимо да казвам, че когато пристигнах вкъщи, бях тотално изтощен. Дали заради липсата на сън, часовете път и духовното преживяване, което беше като емоционално влакче в Дисниленд, моето тяло беше готово за почивка. Но не можех да заспя. Моето тяло беше изтощено до костите, но духът ми беше все още разтърсван от сякаш безкрайни серии от вулкани, които избухваха в мен.

## ПОЗНАВАЙКИ БОЖИЕТО ПРИСЪСТВИЕ

### Кой ме дърпа?

Докато лежах на леглото, почувствах като че ли някой ме издърпваше от леглото и ме поставяше на коленете ми. Беше странно усещане, но го почувствах толкова силно, че не можех да устоя. И, ето ме там, в тъмната стая, на коленете си. Бог не беше свършил с мен все още и аз отговорих на Неговото водителство. Знаех това, което искам да кажа, но все още не знаех как да помоля за него. Това, което исках, беше това, което тази служителка в Питсбърг имаше. Аз си помислих: „Искам това, което Кетрин Кулман има.“ Исках го с всеки атом и с всяка фибра от мен. Гладувах от цялото си същество за това, за което тя говореше, въпреки че не го разбирах. Да, знаех какво искам да кажа, но не знаех как да го кажа. Така че, реших да помоля по единствения начин, който знам – с моите собствени прости думи. Исках да се обърна към Святия Дух, но никога не го бях правил преди това. Помислих си: „Правилно ли го правя?“ Все пак никога не бях говорил със Святия Дух. Никога не бях мислил, че Той е Личност, към която да се обръщаш. Не знаех как да започна молитвата, но знаех какво е вътре в мен. Всичко, което исках, беше да Го позная по начина, по който тя Го познаваше. И ето как се помолих:

- Свети Душе, Кетрин Кулман каза, че Ти си неин приятел. – Бавно продължих. – Не мисля, че Те познавам. Сега, до днес, аз си го мислех. Но след това събрание осъзнах, че всъщност не съм Те познавал. Не мисля, че Те познавам. И после, като дете, вдигайки ръцете си, аз помолих: - Може ли да Те срещна? Може ли наистина да Те срещна? Аз се чудех: „Дали това, което казвам, е правилно? Трябва ли да говоря на Святия Дух по този начин?“ После си помислих: „Ако аз съм честен в това, Бог ще ми покаже дали съм прав или греша.“ Ако Кетрин грешеше, исках да открия това. След като говорих със Святия Дух, като че ли нищо не се случи. Започнах да се питам: „Дали наистина има такова нещо, като среща със Святия Дух? Дали наистина това може да се случи?“ Очите ми бяха затворени. После, като от напрежение от електричество, цялото ми тяло започна да трепери – точно, както трепереше през онези два часа, през които чакахме да влезем в църквата. Това беше същото треперене, което чувствах и през този час вътре в църквата. Това се върна отново и аз си помислих: „О, това става отново.“ Но този път нямаше тълпи. Нямаше тежки дрехи. Бях просто в моята топла стая, с моята пижама, треперейки от главата до петите. Страхувах се да си отворя очите. Този път беше така, като че ли всичко, което се случи на онази служба,

премина в един момент. Аз треперех, но в същото време чувствах отново топлото одеало на силата на Бог да се загръща около мен. Чувствах се, като че ли бях пренесен на Небето. Разбира се, че не бях, но честно казано вярвам, че Небето не може да бъде нещо по-велико от това. Всъщност си помислих: „Ако отворя очите си, ще бъда или в Питсбърг, или вътре в перлените порти.” Е, след известно време отворих очите си и за моя изненада бях точно в същата стая. Същия под. Същата пижама. Но все още треперех от силата на Божия Дух. Когато най-сетне се отпуснах и заспах онази нощ, аз все още не разбирах какво е започнало в моя живот.

## **Първите думи, които изговорих**

Рано, много рано на следващата сутрин аз бях буден. Нямах търпение да говоря с моя нов Приятел. Ето първите думи, които излязоха от устата ми:

- Добро утро, Свети Душе! В момента, в който казах тези думи, славната атмосфера се върна в стаята, въпреки че този път не треперех и не вибрирах. Всичко, което почувствах, беше обгръщането на Неговото присъствие. Секундата, в която казах: „Добро утро, Свети Душе!”, аз знаех, че Той присъства с мен в стаята. Не само онази сутрин бях изпълнен с Духа. Аз получавам пряко изпълване всеки път, когато прекарвам време в молитва. Това, за което говоря, е повече от говоренето на езици. Да, аз наистина говорех на небесен език, но то беше много повече от това. Светият Дух стана реален. Той стана мой Приятел. Той стана мой Придружител, мой Съветник. Първото нещо, което направих тази сутрин, беше да отворя Библията. Искях да бъда сигурен. И като отворих Библията, знаех, че Той е там с мен, като че ли седи до мен. Не, не виждах Неговото лице или изражението Му. Но знаех къде е Той. И започнах да познавам Неговата Личност. От този момент нататък Библията придоби съвършено ново измерение. Аз казвах: „Свети Душе, покажи ми го в Словото.” Искях да зная, защо е дошъл и Той ме доведе до тези думи: „Ние сме приели не духът на света, но Духът, Който е от Бог, така че да можем да знаем нещата, които са ни били дадени даром от Бог.” (I Коринтяни 2:12). Когато Го попитах защо иска да бъде мой Приятел, Той ме отведе при думите на Павел: „Благодатта на Господ Исус Христос, любовта на Бог и общението на Светия Дух да бъде с всички вас.” (II Коринтяни 13:14). Библията стана жива. Всъщност, никога не съм разбирал смисъла на тези думи: „Не чрез сила, нито чрез мощ, но чрез Духът Ми – казва Господ.” (Захария 4:6). Отново и отново Той потвърждаваше чрез Словото това, което правеше в моя живот. За повече от осем часа онзи първи ден и после ден след ден, аз растях, така че да Го познавам повече. Моят молитвен живот започна да се променя. - Сега – казах аз, – Свети Душе, след като Ти познаваш Отец толкова добре, ще ми помогнеш ли да се моля? Когато започнах да се моля, дойдох до едно място, където Отец стана по-реален за мен, отколкото е бил когато и да било преди това. Като че ли някой беше отворил врата и беше казал: „Ето Го.”

## **Моят Учител, моят Водач**

Реалността на бащинството на Бог ми стана по-ясна, отколкото до този момент. Това не се получи чрез четене на книга, нито следвайки формула – А, В, С. То

стана просто, като помолих Святия Дух да отвори Словото за мен. И Той го направи. „Тези, които са водени от Божия Дух, те са синове на Бог, защото вие не приехте духът на робство, за да се страхувате отново, но приехте Духа на синовляване, чрез който ние викаме: Авва, Татко!“ (Римляни 8:14-15). Започнах да разбирам всичко, което Исус каза за Святия Дух. Той беше моят Утешител, моят Учител, моят Водач. За пръв път разбрах какво имаше предвид Исус, когато каза на Своите ученици: „Следвайте Ме.“ После един ден Той каза: „Не Ме следвайте, защото където отивам Аз, вие не можете да дойдете.“ Той им каза: „Но Святият Дух, Той ще ви води. Той ще ви води нататък.“ Какво правеше Той? Христос им даваше друг Водач, когато да следват. Моите изследвания на Писанията продължаваха ден след ден – докато всичките ми въпроси бяха отговорени. През цялото това време опознавах Святия Дух все по-добре. И това общение не е спряло до този ден. Аз осъзнавам, че Той е тук с мен. И целият ми живот е променен. Аз вярвам, че твоят също ще бъде променен. Днес, докато ставах, аз го казвах отново: - Добро утро, Свети Душе!

## **ГЛАВА 2 - ОТ ЯФА ДО КРАЯ НА ЗЕМЯТА**

Беше декември 1952 г. в Яфа, Израел. Клемънс Хин, точно преди да роди своето второ дете, била в болницата, взирайки се през прозореца на стаята за раждане в красивата гледка. Дълбоките сини води на Средиземно море се простирали в безкрайността. Но сърцето на тази дребна жена от американски произход било разтревожено. Тя била разкъсана от студенина, страх и срам. В далечината тя можела да види черното скупчване на скали в морето – скалите на Андромеда. Гръцка легенда разказва, как едно момиче на име Андромеда, е било оковано с вериги за една от тях, когато Персей е долетял долу на своя крилат кон, убил морското чудовище, и я спасил. Клемънс искала по такъв начин някой да слезе долу и да я спаси от още една година на унижения и обиди. Тя била посветена ортодоксална гъркиня, но не знаела много за Господ. Въпреки това в тази скромна болнична стая, тя се опитала да направи сделка с Него. Докато стояла край прозореца и очите ѝ пронизвали небето, тя казала от дълбините на сърцето си: - Господи, имам само една молба. Ако Ти ми дадеш момче, аз ще го дам обратно на Теб. Тя го повтори отново: - Моля Те, Господи! Ако Ти ми дадеш момче, аз ще го дам обратно на Теб.

## **ЯФА**

### **Шест красиви рози**

Първото дете, което се ражда на Костанди и Клемънс Хин е чудесно момиченце на име Роуз. Но според закостенялата култура на Средния изток и особено в родствените традиции на семейство Хин, първороденият трябва да бъде син и наследник. Семейството на Костанди, имигранти от Гърция в Палестина, започнало да преследва Клемънс за нейната неспособност да възпроизведе момче. - И както виждаш – подигравали се те, – всички твои етърви имат момчета. Подхвърляли ѝ забележки и подигравки, докато тя се разплаквала и чувствала срама и унижението в тази женитба, която нейните родители толкова внимателно били уредили. Когато тази вечер тя легнала да спи, очите ѝ били все още мокри. През нощта Клемънс имала сън, който все още си спомня. - Аз видях

шест красиви рози в ръката ми – казва тя. – И видях Исус да влиза в моята стая. Той дойде до мен и ме помоли за една от тях. И аз Му дадох една роза. Когато сънят продължил, един нисък, слаб, млад мъж с черна коса – тя помни всяка черта на лицето му – дошъл до нея и я загърнал с топла дреха. Когато се събудила, Клеменс се попитала: „Какво означаваше този сън? Какво може да е това?“ На следващия ден – 3 декември 1952 г. аз бях роден. В последствие, моето семейство имаше шест момчета и две момичета, но майка ми никога не забрави своята сделка с Бог. По-късно тя ми разказа за своя сън и че аз бях розата, която тя даде на Исус. Аз бях кръстен в гръцка православна църква от патриарха в Ерусалим – Бенедикт. Всъщност, по време на церемонията, той ми даде своето име. Да бъдеш роден в Святата земя, означаваше да бъдеш роден в атмосфера, където религията хвърля сянка, от която не можеш да избягаш. Когато бях на две години, бях записан в католическа забавачница и бях обучаван от монахини, а по-късно от монаси, в продължение на 14 години. За мен Яфа беше красив град. Всъщност точно това означава и самата дума – красив. Яфа на арабски, Йопа на древен гръцки и Яфо на иврит. На всеки език значението е същото. Като момче, обичах да слушам случки от историята, която ме заобикаляше. Яфа беше основана много преди записаните времена. Тя се споменава като ханаански град в списъците със заслугите на фараон Тутмос III през 15 в. Пр. Хр., дори преди Исус Навиев да се бие в битката при Ерихон. И това е мястото, на което финикийският цар Хирам от Тир е разтоварвал трупите кедри за храма на цар Соломон. Въпреки, че е привлекателна, историята не е била мила към моето родно място. Яфа е била нападана, пленявана, унищожавана и построявана отново и отново. Симон Макавееца, Веспасиан, Мамелюците, Наполеон и Аленбай – всички те са имали претенции към нея. Само шест години преди да бъда роден, Яфа се е намерила в една нова нация – пророческата държава Израел. Но самата общност все още не беше еврейска.

## **Кметът Хин**

Баща ми беше кмет на Яфа по време на моето детство. Той беше здрав човек, около 6 фута и нещо висок, 250 паунда и природно роден за лидер. Беше здрав във всяко отношение – физически, умствено и в своята воля. Неговото семейство идва от Гърция в Египет, преди да се установи в Палестина. Но да бъдеш „от някъде другаде“ беше нещо обичайно. Яфа от моето детство беше наистина интернационален град. Ходейки надолу по улица „Разиел“ към „Площада на Кулата“, където беше юбилейната часовникова кула на Абдул Хамид, каменната стена на затвора, и голямата джамия, построена през 180 г., можех да чуя местни разговори на френски, български, арабски, идиш (език, говорен от западноевропейските евреи – бел. пр.) и други езици. И в будките, и в откритите кафенета можех да видя баклава, фелафел, залабия, сум-сум и дузини други деликатеси. Така че, ето ме и мен, роден в Израел, но не евреин. Отгледан в арабска култура, но не от арабски произход. Отгледан в католическо училище, но израснал като ортодоксален грък. Езиците идват лесно в тази част на света. Аз си мислех по едно време, че всеки трябва да говори поне три или четири. В нашия дом се говореше арабски, но в училище католическите сестри ни учеха на френски, с изключение на Стария Завет, който изучавахме на древния иврит. По време на моето детство, стотици хиляди хора от Яфа бяха

въвлечени в експлодиращото еврейско заселване в Тел Авив, на север. Днес градът има официалното име Тел Авив – Яфа. Над четиристотин хиляди души живеят в тази област. Всъщност, Тел Авив започнал като еврейски експеримент през 1909 г., когато 60 семейства купили 32 акра голи пясъчни дюни, точно на север от Яфа и стигнали точно до границата на града. Те били уморени от отвратителните условия и шумните арабски жилища, в които са живели преди. Разширяването продължило, докато Тел Авив станал най-големият израелски град. Въпреки че баща ми не беше евреин, израелските лидери му се доверяваха и се радваха, че могат да имат някого в Яфа, който да може да се справя с такова интернационално общество. Ние бяхме горди с неговия кръг от приятели, който включваше много национални лидери. Той беше поканен да бъде посланик на Израел в чужди нации, но избра да остане в Яфа. Но имаше много малко време за семейството. Всъщност, не мога да кажа, че познавах баща си тогава. Като че ли той винаги изпълняваше правителствени задачи или посещаваше важни срещи. Не беше демонстративен човек, а просто много строг и рядко показваше някакви физически признаци на афектиране. (Майка ми обаче, наваксваше и за него.) Отново, част от това беше културата. Мъжете са си мъже! Ние живеехме удобно. Положението на татко в правителството ни даваше възможност да имаме дом в предградията. Това беше един чудесен дом със стена наоколо, която отгоре имаше стъкло за сигурност. Майка ми беше домакиня в пълния смисълна тази дума – да отгледа поколението от малки Хинчета беше повече от целодневна работа.

## **Католически пашкул**

Докато продължаваше моето образование, аз се смятах за католик. Този процес започна много рано. Забавачницата, която посещавах, приличаше всъщност повече на манастир. Редовно бяха отслужвани литургии. Моите родители не протестираха, защото образованието, което дава частно католическо училище, се смяташе за възможно най-доброто. През седмицата учех с монахините, а в неделя ходех в гръцката православна църква с мама и татко. Но това не се смяташе за голям проблем в многоезичната Яфа. Лоялността към една специална църква не се считаше за толкова важна. Бях ли католик? Абсолютно. Католицизмът беше моят молитвен живот. Той заемаше моето време и внимание пет дни в седмицата. Той стана мой начин на мислене. Аз всъщност живеех в манастира и в този пашкул се отдалечих много от света. Бях също отделен от света по един нещастен начин. Още от ранно детство бях белязан с жестоко заекване. Дори най-малката част от обществени удоволствия или нервност засилваха моето заекване така, че то ставаше непоносимо. Беше ми трудно да си намирам приятели. Някои деца ми се подиграваха, други просто стояха настрана. Знаех много малко от световните събития – само тези, които моите учители искаха да знам. Но бях експерт в католическия живот. Когато училището свърши, аз продължих да уча в „Колежа на братята” и бях обучаван от монаси. Дори като малко момче, аз бях крайно религиозен. Молах се и се молах – вероятно повече, отколкото някои християни се молят днес. Но всичко, което знаех за молитвата, беше Аве Мария, символа на вярата, молитвата на Господ и други преписани молитви. Много рядко говорех на Господ. Когато имах някакви специални молби, аз ги споменавах. Иначе, моят молитвен живот беше много

организиран, много рутинен. Изглежда една от максимите беше: „Трябва да чувстваш болка, когато се молиш.” И това беше много лесно. На практика, нямаше къде да коленичиш, освен на белите ерусалимски скали, които бяха навсякъде. Повечето от домовете бяха направени от такива скали. И училищата, които аз посещавах, нямаша килими, а обикновени бели каменни подове. Аз всъщност стигнах до там, че да вярвам, че Господ няма да те чуе, ако не страдаш, докато изказваш своите молби, тоест че страданието е най-добрият начин да спечелиш благоволенieto на Бог. Въпреки това, все още се наслаждавам на основата, която бях получил от Библията. Често си мисля: „Колко малко деца са учили Стария Завет на еврейски.” А и нашите екскурзии в полето буквално правеха Божието Слово живо за нас. Веднъж отидохме до Негев, където стояхме близо до кладенците, които Авраам е изкопал и научихме за тях. Това преживяване ще остане в мен завинаги.

### **Неговата дреха беше по-бяла от бялото**

Няколко пъти в моя живот Бог ми е говорил с видения. А по време на моите години в Яфа това се случи само веднъж, когато бях момче на единадесет години. Аз наистина вярвам, че точно това беше моментът, в който Бог започна да се движи в моя живот. Мога да си спомня това видение, като че ли се е случило вчера. Видях Исус да влиза в моята спалня. Той носеше дреха, която беше по-бяла от бялото и наситено червена мантия беше загърната върху дрехата Му. Видях Неговата коса. Погледнах в Неговите очи. Видях белезите от пирони на ръцете Му. Видях всичко. Вие трябва да разберете, че аз не познавах Исус. Не бях помолил Христос да влезе в моето сърце. Но в момента, в който Го видях, аз Го разпознах. Знаех, че това беше Господ. Когато това се случи, бях заспал. Но изведнъж моето малко тяло беше обхванато от невероятно усещане, което може да бъде описано единствено като „електрическо”. Почувствах се, като че ли някой ме беше включил към електрически контакт. Имаше едно боцкане, пробягващо през цялото ми тяло, като че ли от карфици – милиони карфици. И тогава Господ застана пред мен, докато бях дълбоко, дълбоко заспал. Той погледна право към мен с най-красивите очи. Усмихна се и Неговите ръце бяха широко отворени. Можех да почувствам Неговото присъствие. Беше невероятно и никога няма да го забравя. Господ не ми каза нищо. Той просто ме погледна и после изчезна. Моментално се събудих. Беше време, когато аз едва можех да разбирам какво става, но това не беше сън. Такъв тип чувства не се случват в сън. Бог ми позволи да видя видение, което щеше да остави неизтриваем отпечатък върху моя ранен живот. Когато се събудих, чудесното усещане беше все още там. Отворих очите си и се огледах, но това наситено, мощно усещане беше все още в мен. Почувствах се абсолютно парализиран. Не можех да помръдна нито един мускул. Нито дори клепачите на очите си. Почувствах се абсолютно замръзнал там. И въпреки това се контролирах. Това необичайно усещане ме завладя, но не доминираше над мен. Всъщност, почувствах, че мога да кажа: „Не, аз не искам това”, и усещането щеше да се вдигне. Но аз не казах нищо. Докато лежах там буден, чувството остана с мен и после бавно си отиде. На сутринта казах на майка ми за моето преживяване и тя все още помни своите думи. Тя каза: - Ти трябва да си светец тогава. Неща като това не се случваха на хората в Яфа, независимо дали бяха католици или гръко-ортодоксални. Разбира

се, аз със сигурност не бях „светец“, но майка ми вярваше, че ако Исус беше дошъл при мен, Той трябва да ме е отделил за едно по-висше призвание. Докато Бог се справяше с моя живот, други фактори работеха, които завинаги щяха да променят бъдещето на нашето семейство.

## **КРАИЩАТА НА ЗЕМЯТА**

### **От Газа до Голанските възвишения**

Живеейки в Израел през 60-те години, аз можех да почувствам ескалиращото политическо напрежение. Почти всеки ден можеха да се наблюдават арабски нашествия срещу Израел, по цялата граница от Египет до Йордан и Сирия, и редовно израелската армия отговаряше със собствени атаки. През май 1967 г. Израел и трите арабски държави мобилизираха своите въоръжени сили за възможна война. По искане на Египет, войските на ООН напуснаха ивицата Газа и Синайския полуостров. Тогава на 5 юни 1967 г. еврейски самолети атакуваха въздушното пространство на Египет, Йордания и Сирия. това беше така наречената „Шестдневна война“. За по-малко от една седмица евреите разрушиха арабските военовъздушни сили почти изцяло. Израелските войски окупираха ивицата Газа, Синайския полуостров, Западния бряг и сирийските Голански възвишения. Изведнъж Израел контролираше арабска територия, почти три пъти по-голяма площ от самия Израел. Никога няма да забравя този ден рано през 1968 г., в който баща ми събра цялото семейство заедно и ни каза, че прави планове да емигрираме. Той каза: - Моля ви, да не го обсъждате с никой, защото може да има проблеми с нашите изходни визи. В началото планът беше да се преместим в Белгия. Татко имаше някакви роднини там и мисълта да се преместим във френско говореща страна звучеше вълнуващо. Все пак това беше езикът на моето училище. Тогава една вечер аташето от канадското посолство дойде в дома ни и ни показа кратък филм за живота в Канада. Торонто изглеждаше толкова привлекателен град. Баща ми имаше двама братя, които живеяха там, но се съмнявахме дали са финансово способни да бъдат нашият официален спонсор. Въпросите, свързани с нашето напускане, изглежда растяха с всеки изминал ден. По едно време баща ми каза, че може би няма да сме в състояние да напуснем страната до пет години.

### **Аз направих сделка с Бог**

По това време ние бяхме толкова нетърпеливи да напуснем, че аз коленичих – на една ерусалимска скала, и направих обрек пред Бог: - Господи – помолих се аз, – ако Ти ни изведеш от тук, аз ще Ти донеса най-големия буркан от зехтин, който мога да намеря. И после добавих: - Когато отидем в Торонто, ще го занеса на църква и ще го представя пред Теб като благодарност. В моето израстване, да направиш сделка с Бог не беше необичайно нещо. А зехтинът беше скъпа стока. Така че, направих обрека. За по-малко от няколко седмици, един млад човек от канадското посолство извика баща ми и му каза: - Господин Хин, ние изработихме всичко – не ме питайте как. Всички ваши документи са в ред и можете да напуснете в момента, в който сте готови. Това не отне много време. Продадохме почти всички наши притежания и се пригответихме за новия живот в

Северна Америка. През тези последни дни в Святата земя имах удивителното усещане, че нещо велико щеше да се случи. Знаех, че напускам един специален град, но чувствах, че най-доброто е все още пред мен. От пристанището на древния град Йопа – моята Яфа – тръгна пророк Йон. И резултатът беше спасението на Ниневия. А и колко пъти съм се качвал до цитаделата – висока планина, която гледа към пристанището. Близко до къщата се намира францисканска църква, построена през 1654 г. Близко до това място е къщата на Симон – кожаря, където апостол Петър беше за известно време и получи видение, което промени света. Чувайки гласа на Бог, който му казваше да приеме и езичници, както и евреи в църквата, Петър отговори: „Наистина, аз виждам, че Бог не показва никакви предпочитания. Но във всяка нация този, който се бои от Него и върши правда, е приет от Него.” (Деяния 10:34-35). От този момент посланието на Христос беше разпространено от Йопа до Цезария и от там до краищата на земята, докосвайки цялото човечество. Докато карахме надолу по улица „Хагана” към летището „Лод”, аз се чудех: „Дали ще видя това място отново?” Мислех си за тези католически монахини, които ме учеха с толкова много любов. Дали не бях видял техните лица за последен път? От прозореца на самолета хвърлих един последен поглед надолу към Тел Авив – огромна площ от сиво бели кубчета. Зад мен имаше мили от тъмозелени портокалови горички. Юдейските хълмове слабо блестяха в далечината. Докато се насочвахме към водите на Средиземно море, погледнах надолу и казах едно последно „довиждане” на Яфа. В гърлото ми имаше бучка. Бях на 15 години и това беше единственият дом, който познавах до момента.

## **Сладолед на будката**

Пристигането на семейство Хин в Торонто през юли 1968 г. не беше отбелязано събитие. И това беше точно начинът, по който баща ми искаше да стане. Никакъв приветствен комитет, който да ни посрещне. И той нямаше никакво обещание за работа. Пристигнахме с дрехите на нашите гърбове, с малко притежание в куфари, с малко пари от това, което бяхме продали в Яфа. Това беше достатъчно, за да се справим за кратко време. Нашият нов живот започна в апартамент под наем. Какъв шок да се озoves изведнъж в „чужда” култура. Можех да заеквам на няколко езика, но английският не беше един от тях. „Едно, две, три” беше всичко, което знаех от него. Но татко знаеше достатъчно английски, така че да попълни бланка за работа. И това проработи. Той прие предизвикателството да стане застрахователен агент измежду всички други неща, които му предложиха. Не знам дали това беше товарът за отглеждане на голямо семейство или беше неговата естествена увереност в работата с хора, но той имаше моментален успех в своята новооткрита професия. И не след много месеци, ние се преместихме в наш собствен дом. всички бяхме толкова горди от това. Животът за мен се промени с голяма скорост. Вместо да посещавам частно католическо училище, аз отидох в обществено средно училище – училището „Джордж Ваниър”. И тъй като повечето от децата в училището имаха почасова работа, точно това исках да правя и аз. Живеехме в квартала Северен Йорк в Торонто и недалеч от нас беше открита новата верига магазини „Феървю Мал”. Аз кандидатствах за работа в малка будка за хамбургери и сладолед. Въпреки че не бях работил преди такава работа, те ме наеха и всеки ден след училище се

насочвах натам. Както и да е, една събота влязох в един супермаркет и попитах продавача: - Къде мога да намеря зехтин? Искам най-големият буркан или опаковка, която имате. Със сигурност той намери най-голямата опаковка. На следващия ден влязох гордо в гръцката православна църква и изпълних моя обрек към Бог. Поставих го пред олтара и тихо казах: - Благодаря Ти, Господи. Благодаря Ти, че ни доведе безопасно в нашия нов дом. Моето сърце беше толкова пълно, колкото тази тенекия зехтин. На будката аз си вършех работата. Заради моето заекване не можех да проведа много разговори, но станах истински майстор в опаковането на сладолед в тези захарни фунийки. Работех с един приятел на име Боб.

## **Боб ума ли си е загубил?**

Никога няма да забравя деня през 1970 г., когато дойдох на работа само, за да открия, че Боб беше направил нещо твърде странно. По целите стени на малката будка той беше залепил малки парченца хартия със стихове от Библията, написани по тях. Помислих, че си е загубил ума. Знаех, че той е християнин – беше ми казал. Но не отиваше ли твърде далеч? Аз си казах: „Защо прави това нещо? За мен ли е? Вероятно зная Библията по-добре от него.“ Най-после го попитах: - Каква е целта на всичките тези късчета хартия? Моментално той започна да ми свидетелства. Мислех, че никога няма да престане. И когато това свърши, аз бях твърдо решен да стоя колкото може по-далеч от този луд човек. Опитвах се да го избягвам възможно най-дълго време, но това беше почти невъзможно. Все пак ние трябваше да работим заедно. Отново и отново той отваряше темата за религията. Но имаше и нещо повече от това. Той искаше да говорим за това „да бъдеш роден отново“, фраза, която не беше в моя ограничен речник, нито в моя поглед върху Писанията. Най-накрая Боб напусна работата си в будката, но много от неговите приятели бяха в моето училище. И в следващите две години аз дадох възможно най-доброто от себе си, за да ги избягвам. Мислех си: „Те са една групичка особняци.“ Те изглеждаха особено, говореха особено – те бяха свършени противоположности на монахините, които ме бяха обучавали. По време на моите ранни години в „Джордж Ваниър“ за втори път в моя живот имах среща с Господ. Той влезе в моята стая и ме посети – този път под формата на незабравим сън. В Яфа, когато бях на единадесет години, видението на Исус, който беше застанал пред мен, остави неизтриваемо впечатление. Но сега в Торонто аз не бях зает с изучаване на Писанията. О, аз все още посещавах църква. Но това, което щеше да ми се случи, дойде от ляво. Това беше абсолютно неочаквано и аз бях озадачен от преживяването. Нека да ви кажа точно какво стана в моята спалня тази мразовита нощ на февруари 1972 г. Когато сънят се разгърна, аз се намерих да слизам по дълги, стръмни стълби. Бяха толкова стръмни, че аз си помислих, че ще падна. И те ме водеха към дълбока, бездънна пропаст. Аз бях завързан с вериги за един затворник пред мен и един зад мен. Бях облечен в дрехи на осъден. Имаше вериги и на краката и на китките ми. Доколкото можех да видя пред и зад мен, това беше една безкрайна линия от пленници. После, в странния дим на тази неясно осветена шахта, видях дузина от дребни хора, които се движеха наоколо. Те бяха като малки духчета със странно оформени уши. Не можех да видя техните лица, а и формата им беше неясно очертана, но очевидно те ни дърпаха надолу по

стълбата като стадо добитък към кланицата – или дори по-лошо. Внезапно, дошъл като че ли от никъде, там имаше един ангел от Господ. О, това беше едно чудесно за гледане същество, което стоеше точно пред мен, отдалечено на няколко стъпала. Никога в моя живот не съм виждал такава гледка, нито дори в сън: Блестящ и красив ангел в тази тъмна, черна дупка. Когато погледнах отново, ангелът направи движение с ръката си и ми помахаше да отида след него. После той погледна в очите ми и ме извика. Моите очи бяха впити в него и тръгнах към него. Моментално тези вериги паднаха от ръцете и краката ми. Повече не бях вързан за моите съзатворници. Бързайки, ангелът ме поведе през една отворена врата и в момента, в който влязох в светлината, Небесното същество ме хвана за ръката и ме постави на улица „Дон Милс” – точно на ъгъла на училището „Джордж Ваниър”. Той ме остави само на сантиметри от училищната стена, точно до един прозорец. В една секунда ангелът вече го нямаше и аз се събудих рано и хукнах към училището, за да уча в библиотеката, преди да започнат часовете.

### **„Аз не можех и да мигна”**

Както стоях там, дори без да мисля за съня, малка група ученици се приближи до моята маса. Моментално ги разпознах. Те бяха тези, които ме преследваха с всичкото тяхно говорене „за Исус”. Те ме поканиха да ги придружа в тяхното сутрешно молитвено събрание. Стаята беше точно до библиотеката. Аз си помислих: „Е, точно ще ги откача от себе си. едно малко молитвено събрание няма да ми навреди.” Аз казах: - Е, добре. И заедно с мен те влязоха в една стая. Това беше малка група от около 12 или 15 деца. И моят стол беше точно в центъра. Изведнъж цялата група вдигна своите ръце и започна да се моли на някакъв смешен чужд език. Аз дори не си затворих очите. Дори не можех да премигна. Това бяха ученици на около 17, 18, 19 години – деца, които бях познавал в клас – и хвалеха Бог с неразбираеми звуци. Никога не бях чувал да се говори на езици и просто онемях. И помислете си само, ето го малкият Бени, в едно обществено училище, върху обществена собственост, седящ в средата на група бълбукащи фанатици. Това беше малко повече, отколкото можех да разбера. Аз не се молех. Просто наблюдавах. Това, което се случи после, беше повече от това, което някога можех да си представя. Бях изплашен от внезапен подтик да се моля. Но аз наистина не знаех какво да кажа. „Дева Мария” изглеждаше неподходяща за това, което чувствах. Аз никога не бях учен на „молитвата на грешника” – дори и във всичките ми часове по вероучение. Всичко, което можех да си спомня от моите срещи с „Исусовите хора”, беше фразата: „Ти трябва да срещнеш Исус.” Но тези думи ми изглеждаха не на място, защото мислех, че Го познавам. Беше странен момент. Никой не се молеше с мен или дори за мен. И въпреки това, бях обгърнат от най-наситената духовна атмосфера, която някога съм чувствал. Бях ли грешник? Аз не мислех така. Бях просто едно добро, малко, католическо момче, което се молеше всяка вечер и изповядваше греховете си, независимо дали имах нужда или не. Но в този момент затворих очите си и казах четири думи, които завинаги промениха моя живот. Високо и ясно аз казах: - Господи Исусе, върни се! Не знам защо го казах, но това беше всичко, което можеше да излезе от моята уста. Повтарях отново и отново тези думи: - Господи Исусе, върни се. Господи Исусе, върни се. Наистина ли мислех, че Той е напуснал моя дом или се е отделил от моя живот? Просто не

знаех. Но в момента, в който произнесох тези думи, едно чувство дойде върху мен – и то ме върна обратно в неподвижността, която бях почувствал на 11 години. Беше по-малко интензивно, но можех да усетя волтажа на същата тази сила. Това премина точно през мен. Но това, което всъщност почувствах, беше, че този поток от сила ме осветяваше – моментално, отвътре навън. Аз се почувствах абсолютно чист, без грях и праведен. Изведнъж видях Исус със собствените си очи. Това стана за един миг. Ето Го там! Исус!

### **Пет минути до осем**

Учениците около мен всъщност не можеха да знаят какво става в моя живот. Те всички се молеха. После един по един започнаха да се измъкват от стаята и отидоха по класовете си. Имаше пет минути до осем часа. До това време аз още седях там, плачейки. Не знаех какво да направя или какво да кажа. По това време не го разбирах, но Исус стана толкова реален за мен, колкото подът под краката ми. Аз всъщност не се молех, освен с тези четири думи. Но знаех отвъд всякакво съмнение, че става нещо необичайно в тази февруарска сутрин. Почти бях закъснял за историята. Това беше един от моите любими предмети: изучавахме китайската революция. Но дори не можех да чуя учителя. Не си спомням нищо от това, което той каза. Чувството, което започна тази сутрин, никога нямаше да ме напусне. Всеки път, когато затворя очи, Той е там – Исус. И когато отворя очите си, Той отново е там. Картината на лицето на Господ никога няма да ме напусне. Цял ден аз изтривах сълзите от очите си. и единственото нещо, което можех да кажа, беше: - Исусе, обичам Те... Исусе, обичам Те. Когато излязох от вратата на училището и се спуснах надолу към ъгъла, погледнах към прозореца на библиотеката. И парченцата започнаха да застават на място. Ангелът. Сънят. Всичко стана реално отново. Какво се опитваше да ми каже Бог? Какво ставаше с Бени?

### **ГЛАВА 3 - „ТРАДИЦИЯ, ТРАДИЦИЯ”**

Ходех в стаята си и като намагнетизиран бях привлечен към голямата черна Библия. Това беше единствената Библия въкъси. Мама и татко дори нямаха Библия. Нямах представа от къде е дошла, но тя беше моя, откакто се помня. Страниците едва бяха отваряни от нашето пристигане в Канада, но сега се помолих: - Господи, Ти трябва да ми покажеш какво стана с мен днес. Отворих Писанието и започнах да поглъщам като гладен човек, на когото току що са дали парче хляб. Святият Дух стана мой Учител. Аз не го знаех по това време, но точно това свръхестествено започна да става. Виждате ли, децата на молитвеното събрание не казаха: „Ето какво казва Библията.” Те не ми казаха нищо. Всъщност, те нямаха представа какво се беше случило през тези изминали 24 часа. И разбира се, не казаха и дума на моите родители. Започнах да чета от Евангелията. Усетих, че казвам на висок глас: - Исусе, влез в моето сърце. Моля Те, Господи Исусе, влез в моето сърце. И стих след стих виждах как се разкрива планът за спасение. То беше като че ли никога преди това не бях чел Библията. О, приятелю, тя беше жива! Думите извираха от Извора и аз пиех свободно от Него. Най-после в 3 или 4 сутринта, в съвършен мир, какъвто никога не бях познавал преди това, аз заспах.

## ПРИНАДЛЕЖАЩ

На следващият ден в училище аз потърсих тези „фанатици“ и казах: - Хей, искам да ме заведете във вашата църква. Те ми казаха за една ежеседмична служба, която посещаваха, и ми предложиха да ме вземат със себе си няколко дни след това. Тази вечер в четвъртък се намерих в „Катакомбите“. Те го наричаха така. Службата беше точно като сутрешното молитвено събрание в училище – хората вдигнаха ръцете си и хвалеха Господ. Този път аз се присъединих към тях. „Иехова Ире, моят Осигурител, Неговата благодат е достатъчна за мен“ – пееха те отново и отново. Харесах тази песен още първия път, когато я чух, и я обикнах още повече, когато разбрах, че е написана от съпругата на пастора, Мерла Уотсън. Нейният съпруг, Мърв, беше пастор на това много необичайно паство. „Катакомбите“ не е типична църква. Хората, които отиват там, са една жизнерадостна тълпа християни, които се събират всеки четвъртък вечер в катедралата Сейнт Пол, англиканска църква в Торонто. Това бяха дните на „движението Исус“, когато така наречените „хипита“ се спасяваха по-бързо, отколкото можеха да си отрежат косата. Помислете само – и аз от доста време не бях виждал бръснарски стол. Аз се огледах. Мястото беше натъпкано с тийнейджъри точно като мен. Трябваше да го видите. Те дори скачаха нагоре-надолу, танцувайки и правейки радостен шум пред Господ. За мен беше трудно да повярвам, че място като това наистина съществува. Но някак си, още от първата вечер почувствах, че принадлежа към него.

### „Отиди там, горе“

В края на краищата Мърв Уотсън каза: - Аз искам всеки от вас, който иска да направи признание пред всички за своите грехове, да излезе напред. Ние ще се молим с вас, докато вие молите Христос да влезе във вашето сърце. Започнах да се треса и да треперя. Но си помислих: „Не мисля, че трябва да отивам отпред, защото вече съм спасен.“ Аз знаех, че Бог взе власт над моя живот пет минути преди осем часа в понеделник сутринта, а сега беше четвъртък. Вие познахте. За по-малко от секунди, аз се намерих ходейки между редовете, колкото мога по-бързо. Не знаех добре защо го правя. Но нещо вътре в мен ми казваше: „Отиди там, горе.“ Точно в този момент, на тази харизматична служба в англиканската църква, малкият добър католик от гръцко православен семейство, направи публично признание на своето приемане на Христос. - Исусе – казах аз, – моля Те да бъдеш Господ на моя живот.“ Святата земя не можеше да се сравнява с това. Колко по-добре е да бъдеш там, където Исус е, отколкото там, където Той е бил! Тази вечер аз се върнах вкъщи толкова пълен с присъствието на Господ, че реших да кажа на майка ми какво се е случило. (Нямах смелост да кажа на баща ми.) - Мамо, искам да споделя нещо с теб – прошепнах аз. – Аз съм спасен! За един миг нейната челюст увисна. Тя се вторачи в мен и каза дрезгаво: - Спасен от какво? - Имай ми доверие – казах аз, – ще разбереш. В петък сутринта и през целия ден – на училище, в будката, навсякъде, където отивах, една картина блестеше пред мен. Аз се виждах да проповядвам. Това беше немислимо, но аз не можех да се отърся от този образ. Видях тълпи от хора. И ето ме там, носещ костюм, с подредена сресана коса, проповядвайки

бурно. Този ден открих Боб, моят „странен“ приятел, който веднъж беше облепил стените на будката с Писанията. Аз споделих с него само малко от това, което ми се беше случило през седмицата. Казах му, че дори съм се видял да проповядвам. - Боб – казах аз, – цял ден е така. Не мога да се отърва от тази картина: аз проповядвам на огромни открити пространства, на стадиони, в църкви, в концертни зали. Започвайки да заеквам, аз му казах: - Видях хора до там, до където очите ми можеха да видят. Трябва да съм си изгубил ума! Какво мислиш, че означава това? - Може да значи само едно нещо – каза ми той. – Бог те подготвя за служение. И аз мисля, че това е чудесно.

## **ОТХВЪРЛЕН**

Не получавах такъв тип окуражаване вкъщи. Разбира се, аз всъщност не можех да им кажа какво правеше Господ. Ситуацията беше ужасна.

## **Унижение и срам**

Цялото ми семейство започна да ми се подиграва и да ме дразни. Беше ужасно. Очаквах го от баща ми, но не и от майка ми. Докато растях, тя показваше много голяма привързаност към мен. Както и братята и сестрите ми. Но сега те се отнасяха към мен с отвращение – като натрапник, който не принадлежи към тях. „Традиция! Традиция!“ казва песента в „Цигуларят на покрива“. Ако един жител на Изтока наруши традиция, той е извършил непростим грях. Аз се съмнявам дали някога западниците ще разберат истински това. Този човек донася унижение върху своята фамилия. И това не може да бъде простено. Семейството ми каза: - Бени, ти разрушаваш фамилното ни име. Те ме убеждаваха да не разрушавам тяхната репутация. Баща ми е бил кмет – и той ми го напомни. Ставаше дума за семейното „име“. Моля ви, разберете ме, когато казвам това, но гръцките православни и хората от други източни „висши“ църковни ордени са може би най-трудните хора за довеждане до „личното“ християнство. Когато станах новороден християнин, за тях това всъщност беше срамно. Защо? Защото те вярваха, че са истинските християни и че имат исторически документи, за да ми го докажат. Те са били християни повече време, отколкото всеки друг. Но ето един проблем, а и аз съм отгледан с него. Тяхната вяра е богата на форма, ритуали и догми, но е празна откъм Божието помазание. Силата липсва. И в резултат, те всъщност нямат разбиране за това, какво означава да чуваш от Господ или да бъдеш воден от Духа. Беше очевидно, че ако трябваше да остана в собствения си дом, трябваше да затворя вратата за разговори за Христос. Както и да е, нищо не можеше да угаси огъня на моята новооткрита вяра. Бях като горящ въглен, който никога няма да спре да гори. Рано сутрин моята голяма Библия беше отворена. Святият Дух продължаваше да разкрива Словото. Но това не беше достатъчно. Всяка вечер, когато можех да „избягам“ от къщи, бях на служба в църквата, на събиране на младежите или молитвено събрание. И в четвъртък вечер бях отново в „Катакомбите“. Никога не мога да изтрия от паметта си деня, в който споменах името на Исус в нашия дом. Баща ми дойде до мен и ми удари плесница. Почувствах болката. Не, този път не беше ерусалимската скала. Беше друг тип болка. Но болката, която почувствах, беше заради моето семейство. Аз ги обичах толкова много и агонизирах за

тяхното спасение. Всъщност, това беше моя грешка. Татко ме беше предупредил: - Ако споменеш още веднъж името на Исус, ще пожелаеш да не беше го правил. Той ръмжеше от омраза, когато ме заплашваше, че ще ме изрита от вкъщи. Започнах да говоря на малката си сестра Мария за Господ. По някакъв начин татко откри това и неговият гняв се разгоря отново. Той ми забрани да й говоря за духовни неща.

## **Време за психиатъра**

Дори братята ми ме преследваха. Те ме наричаха с всяко име под небето – и с няколко от под земята. Това продължи толкова дълго време. В стаята си се молех: - Господи, това някога ще свърши ли? Те някога ще Те познаят ли? Стигнах до такова положение, че нямаше член на моето семейство, с когото можех да разговарям. Не беше необходимо да гледам в речника за обяснението на „отлъчен от обществото“. Те докараха баба ми със самолет от Израел само, за да ми каже, че съм ненормален. - Ти си унижение за нашето фамилно име – каза тя. – Не разбираш ли срама, който предизвикваш? Баща ми насрочи среща с психиатър, който да ме прегледа. Очевидно си мислеше, че съм си изгубил ума. И какво беше заключението на доктора? - Може би вашият син преминава през нещо. Ще излезе от него. Неговата следваща тактика беше, да ми намери работа, която да ме държи толкова зает, че да нямам време за този „Исус“. Той отиде при един свой приятел и каза: - Бих искал да предложиш на моя син Бени работа. Татко ме откара до това място и чакаше в колата, докато влязох вътре. Човекът беше един от най-грубите, най-арогантните, с възможно най-нисък дух хора, които някога бях срещал. Очевидно беше, че аз не мога да работя за такъв човек. Отидох обратно в колата и казах: - Татко, никога няма да го имам за шеф. Този ден всъщност почувствах съжаление към баща си. Той беше на края на своите сили. Той каза: - Бени, какво искаш да направя за теб? Кажи ми какво е то? Аз ще направя всичко, за което ти ще ме помолиш, ако само оставиш този твой Исус. - Татко – казах аз, – можеш да ме помолиш за всичко, което пожелаеш, но по-скоро бих умрял, отколкото да се откажа от това, което открих. Беше грозна сцена. От приятелски баща той се превърна в саркастичен чужденец. Всичко, което можеше да предложи, беше още един порой от омраза и обиди. Следващата година, всъщност около две години почти не сме разговаряли с баща ми. На масата за ядене той не ме поглеждаше. Бях тотално изолиран. Накрая стана непоносимо дори да седя и да гледам телевизия с моето семейство. Така че, какво правех? Стоях в стаята си. Но като гледам назад към това, мога да видя, че Господ е знаел точно какво прави. Прекарах стотици часове – хиляди – сам с Бог. Библията ми беше винаги отворена. Молех се. Учех. Хвалех Бог. Аз празнувах с Небесната манна, от която щях да имам нужда в годините, които следваха.

## **„Трябва да се подчиня на Господ“**

Да ходя на църква беше огромен проблем. Колко копнеех да отида, но татко казваше „Абсурд“ отново и отново. Всъщност, това бяха единствените разговори, които ние имахме – спорове за дома на Господ. Жителите на Изтока считат за немислимо да не се покоряваш на своите родители. Но сега бях почти на 21. И

мога да си спомня ясно нощта, когато събрах смелост, да кажа на баща си: - Ще ти се покорявам за всичко, което искаш, но по въпроса за ходене на църква няма да ти се покоря. Трябва да се покоря на Господ!**Той беше озадачен. Бихте си помислили, че някой го е застрелял. Изглежда настръхваше все повече и повече.** От уважение правех всичко възможно, за да бъда покорен. Попитах го:

- Може ли да отида на събранието довечера?

- Не! – казваше той и аз отивах в стаята си и се молах:

- Моля Те, Господи, промени му ума.

После слизах долу и питах отново:

- Мога ли да отида?

- Не! – изръмжаваше той. И аз се качвах отново горе.

Малко по малко той започна да се предава. Знаеше, че това е загубена битка. Катакомбите наеха друга сграда за служби в неделя и аз бях там. Библейското изучаване беше във вторник и петък, а младежките събрания в събота вечер. Тези събрания станаха целият ми живот. В тези две години след моето обръщане, духовният ми растеж беше като придвижване на ракета до орбитата ѝ. В края на 1973 г. Мерв и Мерла Уотсън ме поканиха да отида с тях на платформата и да им помогна, като водя хвалението. Но не можех да говоря пред хора. Джим Пойнтър, един изпълнен с Духа методистки пастор, ме беше видял там. И един ден той спря пред будката просто, за да поговорим за нещата на Господ. Точно тогава ме покани да отида с него на събранието на госпожа Кулман в Питсбърг. Моята лична среща със Святия Дух след това събрание беше грандиозна. Но ми трябваша няколко дни, за да разбере измеренията на Божиите откровения към мен. Около това време аз си смених работата. Започнах работа като чиновник в съвета на католическото училище в Торонто. Сигурен съм, че понякога ми се чудеха. Имах усмивка на лицето си само, като си помислех какво Бог прави в моя живот. В минутата, в която свършвах работа, аз отивах къщи, втурвах се нагоре по стълбите и просто започвах да Му говоря: - О, Свети Душе, толкова съм радостен, да бъда отново тук – сам с Теб! Да, Той винаги беше с мен, но моята спалня стана много свято, специално място. Понякога, когато не бях на работа, аз си стоях къщи по цял ден просто, за да общувам с Него лично. Какво правех? Имах общение. Общение с Духа. Когато не бях на работа или в стаята си, се опитвах да отида на църква. Не казвах на никой какво става с мен. Когато напусках къщата сутрин, Той напускаше с мен. Всъщност, сякаш усещах някого до мен. В автобуса чувствах желание да започна да говоря с Него, но не исках хората да ме мислят за луд. Дори на работа имаше моменти, в които Му прошепвах разни неща. На обяд Той беше мой Придружител. Ден след ден, когато се връщах къщи, аз се втурвах по стълбите, заключвах вратата на моята стая и казвах: - Сега сме сами. И моето духовно пътуване продължаваше.

## **Помазание в колата**

Нека да обясня, че много пъти аз не можех да доловя Неговото присъствие. Знаех, че Той е с мен, но бях толкова привикнал с Него, че не чувствах електричеството на тези специални срещи. Но други хора го чувстваха. Много пъти, когато приятелите ми идваха да ме видят, те започваха да плачат заради

присъствието на Святия Дух. Един път Джим Пойнтър се обади, за да каже: - Искам да те взема с колата да отидем до Методистката църква, в която пея. Можеш да пееш с мен, ако искаш. Аз не бях точно певец, но от време на време му помагах. Този следобед още веднъж се загубих в помазанието на Божия Дух. Тогава чух Джим да надува клаксона на колата. Докато тичах надолу по стълбите към колата, почувствах присъствието на Господ да тича с мен. В момента, в който скочих на предната седалка и затворих вратата, Джим започна да плаче. Той започна да пее този припев: „Алелуя! Алелуя!” Обърна се към мен и каза: - Бени, мога да почувствам Святия Дух в тази кола.- Разбира се, че Неговото присъствие е в тази кола – казах аз, – къде другаде да бъде? За мен това беше станало нормално. Но Джим едва можеше да кара. Той продължи да плаче пред Господ. Веднъж майка ми почистваше антрето, докато аз бях в стаята си и говорех със Святия Дух. Когато излязох, тя беше повалена назад. Нещо я беше блъснало към стената. Аз казах: - Какво става с теб, мамо? - Не знам?! – каза тя. Е, присъствието на Господ почти я беше съборило. Моите братя ще ви кажат за тези случаи, когато те идваха близо до мен и не знаеха какво се случва, но чувстваха нещо необичайно. С минаването на времето, аз изгубих желание просто да излизам с младите хора от църквата и да се забавлявам. Просто исках да бъда с Господ. Така че, често казвах: - Господи, бих имал по-скоро това, отколкото всичко друго, което светът може да предложи. Те можеха да имат своите игри, своите развлечения, своя футбол – аз просто нямах нужда от това. - Това, което искам, е точно това, което имам сега – казвах на Господ. – Каквото и да е, нека да не свършва. Започнах да разбирам по-пълно желанието на Павел за „общуването със Святия Дух”.

## **Хенри, Мария, Сами и Уили**

Сега дори членовете на моето семейство задаваха въпроси. Духът на Господ толкова беше проникнал в нашия дом, че моите братя и сестри започнаха да развиват духовен глад. Един по един те идваха при мен и започваха да задават въпроси. Те казваха: - Бени, аз те наблюдавах. Този Исус е реален, нали? Сестра ми Мария даде своето сърце на Господ. И в следващите няколко месеца и малкият ми брат Сами беше спасен. После дойде и Уили. Всичко, което можех да правя, беше да крещя „Алелуя”. То се случваше. Дори не бях започнал да проповядвам. По това време баща ми беше почти готов за психиатрия. Наистина ли загубваше цялото си семейство заради този Исус? Той не знаеше как да се справи. Но нямаше съмнение, че майка ми и баща ми можеха да видят промяната, която беше станала с мен, с двама от моите братя и с Мария. Когато дадох своя живот на Бог, имах няколко чудесни срещи с Него, но те бяха нищо в сравнение с всекидневното ходене със Святия Дух. Сега Господ наистина посещаваше моята стая. Славата изпълваше мястото. Имаше дни, в които бях на коленете си, хвалейки Господ в продължение на осем, девет или десет часа непрекъснато. 1974 освободи безкраен поток от силата на Бог в моя живот. Аз казвах: - Добро утро, Свети Душе! – и всичко започваше отново. Славата на Господ стоеше с мен. Един ден през април си помислих: „Трябва да има някаква причина за това нещо.” Попитах: - Господи, защо правиш всичко това за мен? Аз знаех, че Бог не дава на хората духовни пикници за винаги. После, когато започнах да се моля, ето какво Бог ми разкри. Видях някой, който стоеше пред

мен. Той беше целият в пламъци и се движеше неконтролируемо; краката му не докосваха земята. Устата на това същество се затваряше и отваряше – точно това, което Словото описва като „скърцане със зъби”. В този момент Бог ми говори с ясно доловим глас. Той каза: - Проповядвай Евангелието! Моят отговор беше: - Но, Господи, аз не мога да говоря. Две нощи по-късно Бог ми даде втори сън. Видях ангел. Той имаше в ръката си верига, прикрепена към една врата, която сякаш изпълваше цялото небе. Той я отвори и там имаше хора, докъдето можеха да видят очите ми. Души. Те се придвижваха напред към широка и дълбока долина, а долината беше ревяща огнена пещ. Беше страховито. Видях хиляди хора да падат в този огън. Тези от предната линия се опитваха да се борят, но натискът от тези зад тях ги буташе в пламъците. Отново Господ ми проговори. Много ясно Той ми каза: - Ако ти не проповядваш, ще бъдеш лично отговорен за всеки един, който пада. Моментално знаех, че всичко, което се беше случило в моя живот беше с една цел – да проповядвам Евангелието.

### **Това се случи в Отава**

Общуването продължи. Славата продължи. Присъствието на Бог не се оттегли, то всъщност стана по-интензивно. Словото стана по-реално. Моят молитвен живот стана по-могъщ. Най-накрая, през ноември 1974 г. повече не можех да избягвам темата. Казах на Господ: - Аз ще проповядвам Евангелието при едно условие – Ти да бъдеш с мен на всяка служба. И после Му напомних: - Господи, Ти знаеш, че не мога да говоря. Постоянно се тревожех за своя говорен проблем и от факта, че мога да се притесня. Въпреки това, беше невъзможно да изтрия от ума си картината на горящия човек и гласа на Бог, който казваше: - Ако не проповядваш, ще бъдеш лично отговорен за всеки, който пада! Аз си помислих: „Трябва да започна да проповядвам.” Но няма ли да бъде достатъчно просто да раздавам брошури? После, един следобед през първата седмица на декември, седях в дома на Стан и Шърли Филипс в Отава, на около 30 мили източно от Торонто. - Мога ли да ви кажа нещо? – попитах аз. Никога преди не бях се чувствал воден да кажа на някого пълната история за моите преживявания, сънища и видения. Почти три часа аз изливах сърцето си за нещата, които само аз и Бог знаехме. Преди да свърша, Станли ме спря и каза: - Бени, тази вечер ти трябва да дойдеш в нашата църква и да споделиш това. Те имаха сдружение, наречено „Сило” – около сто човека се събираха в „Тринити Асембли” в Отава. Бих искал да ме бяхте видели. Косата ми стигаше до раменете и не се бях облякъл за църква, защото поканата беше абсолютно неочаквана. Но на 7 декември 1974 г. Стан ме представи на групата и за първи път в моя живот стоях зад амвон, за да проповядвам. В момента, в който отворих устата си, почувствах, че нещо докосна езика ми и го освободи. Почувствах леко докосване. И след това започнах да проповядвам Словото на Бог абсолютно гладко. Ето какво е удивителното. Бог не ме изцели, докато седях сред публиката. Той не ме изцели, когато се качвах на платформата. Той не ме изцели, докато стоях зад амвона. Бог извърши чудото, когато си отворих устата. Когато езикът ми беше освободен, аз си казах: „Ето това е!” Заекването беше изчезнало. Цялото! И никога не се върна. Сега, моите родители не знаеха, че бях изцелен, защото ние вкъщи много рядко разговаряхме. И разбира се, имаше определени моменти, когато можех да говоря, без забележим проблем – за кратко време, преди нещо да накара

заекването да се върне отново. Но аз знаех, че съм изцелен. И моето служение започна да расте като гъба. Изглеждаше като че ли всеки ден бях канен на църква или на събиране, за да служа. Аз се почувствах в точния център на Божията воля.

### „Аз ще умра”

През следващите пет месеца аз проповядвах, но майка ми и баща ми нямаха представа за това. Да пазя това нещо в тайна толкова дълго, само по себе си беше чудо. Братята ми знаеха, но нямаха смелост да кажат на татко, защото знаеха, че това ще бъде краят на Бени. През април 1975 година във вестник „Торонто стар” се появи реклама с моя снимка. Аз проповядвах в малка петдесетна църква в западния край на града и пасторът искаше да привлече посетители. Това проработи. Константи и Клемънс видяха обявата. Тази неделя вечер седях отпред на платформата. По време на хвалението вдигнах поглед и не можах да повярвам на очите си. Майка ми и баща ми бяха заведени от един разпоредител до място, само на няколко реда от платформата. Помислих си: „Ето, това е. аз ще умра.” Моят добър приятел Джим Пойнтър седеше на платформата до мен. Аз се обърнах към него и казах: - Моли се, Джим! Моли се! Той беше шокиран, когато му казах, че мама и татко са там. Хиляди мисли проблясваха през главата ми и не най-малката от тях беше: „Господи, аз ще знам, че съм истински изцелен, ако не заеквам тази вечер.” Не помня друг път да съм бил толкова нервен по време на служба, а напрежението винаги ме е карало да заеквам. Когато започнах да проповядвам, силата на Божието присъствие започна да се излива чрез мен, но аз не можех да се накарам да погледна в посоката на моите родители – дори и един летящ поглед. Всичко, което знаех, беше, че моята загриженост за заекването беше излишна. Когато Бог ме изцели, изцелението беше завинаги. Към края на службата, започнах да се моля за тези, които имаха нужда от изцеление. О, мощта на Бог изпълни онова място. Когато свърши събранието, моите родители станаха и си излязоха през задната врата. След службата казах на Джим: - Ти трябва да се молиш. Не разбираш ли, че през следващите няколко часа ще бъде решена моята съдба? Може да се наложи да спя в твоята къща тази вечер. Тази нощ карах безцелно из Торонто. Искях да изчакам поне до два часа сутринта и тогава да се прибера къщи. Знаех, че по това време моите родители ще бъдат в леглото. Аз наистина не исках да се срещам с тях. Но повече за това, по-късно.

## ГЛАВА 4 - ЛИЦЕ В ЛИЦЕ

Готови ли сте да срещнете Святия Дух интимно и лично? Искате ли да чувате Неговия глас? Подготвени ли сте да Го познавате като Личност? Точно това се случи с мен и това драстично промени живота ми. Това беше наситено лично преживяване, основано върху Словото на Бог. Вие може да попитате: „Това беше ли резултат от системно изучаване на Библията?” Не, то се случи, когато поканих Святия Дух да бъде мой личен Приятел. Да бъде мой постоянен Водач. Да ме хване за ръката и да ме заведе „в цялата истина”. Това, което Той ще ви покаже и разкрие от Писанията, ще направи вашето изучаване на Библията живо. Това,

което сега ще споделя с вас, започна в момента, в който Святият Дух влезе в моята стая през декември 1973 г. и от тогава насам никога не е спирало. Има само една разлика: аз Го познавам безкрайно по-добре днес, отколкото когато ние за първи път се срещнахме. Нека да започна с основите. Святият Дух промени моя живот. Той беше с мен от момента, в който поканих Христос да влезе в моето сърце и се новородих. После дойде времето, когато получих кръщение в Святия Дух. Бях изпълнен с Духа. Говорех на езици. Той вкара в мен Своето присъствие и Своите дарби. Толкова много християни са получили същото преживяване и са спрели до тук. Те са пропуснали да разберат, че това, което се случи на Петдесетница, беше само една от дарбите на Духа. Но това, което искам да знаете, е следното – отвъд спасението, отвъд водното кръщение, отвъд изпълването с Духа, „Третата Личност на Троицата“ чака вие да Го срещнете лично. Той копнее за взаимоотношение, което да бъде за цял живот. И точно това е, което вие ще откриете.

## **ВЪВЛЕЧЕН В ОБЩУВАНЕ**

Ако преди две години сте набрали моя телефонен номер и ние сме се запознали по телефона и сме водили разговори тогава, но не сме се срещали никога, какво всъщност ще знаете вие за мен? Вие казвате: „Ще познавам твоя глас, как звучи по телефона.“ И това ще бъде единственото. Вие няма да ме разпознаете, ако ме видите на улицата. Но идва ден, когато ние се срещаме лице в лице. Изведнъж, вие си протягате ръката и разтърсвате моята. Вие виждате как изглеждам, цветът на моята коса и очи, какви дрехи нося. Вероятно излизаме за обяд и научавате дали предпочитам кафе или чай. Вие научавате много неща за хората, когато ги видите и общувате с тях лично.

## **Край на борбата**

Когато Святият Дух и аз се срещнахме, това е, което започна да се случва: аз започнах да откривам неща за Неговата Личност, които ме промениха като християнин. Спасението ме промени като личност. Но Духът имаше огромно въздействие върху моето ходене като християнин. Когато започнах да познавам Святия Дух, станах чувствителен към Него, научих какво Го натъжава и какво Го радва, какво Той обича и какво не обича, какво Го ядосва и какво Го прави щастлив. Аз дори разбрах, че самата Библия е написана от Святия Дух. Той използваше хора от всички сфери на живота, но всеки един от тях беше воден от Духа. Толкова дълго време аз се борех, за да разбера Библията. Тогава дойде един ден, когато погледнах нагоре и казах: - Чудесни Свети Душе, моля Те, кажи ми какво имаш предвид с това? И Той отговори. Той ми откри Словото. Господ използва събранието на Кетрин Кулман, за да меподготви за това, което щеше да се случи. Нито веднъж госпожа Кулман не е седяла с мен, разказвайки ми за Святия Дух. Всичко научих от Него. И ето защо, то е прясно, то е ново. Ето защо, то е мое. Когато се върнах вкъщи от онова събрание в Питсбърг, аз паднах на коленете си. Бях честен и открит, когато казах: - Скъпоценни Свети Душе, искам да Те познавам. Никога няма да забравя колко бях нервен. Но от този ден аз пораснах до там, да Го познавам като брат. Наистина, Той е член на семейството.

## КОЙ Е ТОЙ?

Вие питате: „Кой е Святият Дух?” Искам да знаете, че Той е най-красивата, най-скъпоценната, най-чудесната Личност на земята. Бог Син не е на земята. Бог Отец не е на земята. В тази секунда, Те и двамата са на Небето. Кой е на земята? Бог Святият Дух. Защото Бог Отец дойде да върши Своето дело чрез Сина, който беше възкресен. Когато Бог Син напусна, Бог Святият Дух дойде и Той е все още тук, вършейки Своята работа. Помислете за това. Когато Бог Син напусна, Той дори не взе със Себе Си Йоан и Петър. Той каза: „Дечица, Аз ще бъда с вас още малко. Вие ще Ме търсите и както казах на юдеите, където съм Аз, вие не може да дойдете...” (Йоан 13:33). Но, когато Бог Святият Дух напусне, което много хора вярват, че ще се случи скоро, Той ще вземе изкупените от Господ със Себе Си. Това се нарича грабване. Ние ще бъдем грабнати с Него, за да посрещнем Господ във въздуха. Кой е Святият Дух? По едно време си мислех, че Той е като прах, нещо, което се носи наоколо и което не мога истински да познавам. Научих не само, че е реален, но и че Той е Личност.

## Какво има отвътре?

Какво ме прави личност? Моето физическо тяло ли? Не мисля така. Сигурен съм, че вие сте ходили на погребение и сте виждали тяло, лежащо в ковчег. Вие към личност ли гледате? Не! Вие гледате едно мъртво тяло. Вие трябва да разберете, че това, което прави личността, не е тялото. Вместо това, личността е това, което излиза от тялото: чувства, воля, интелект, емоции. Това са само някои от характеристиките, които те правят личност и ти дават индивидуалност. Хората, които ме гледат да проповядвам, не виждат Бени Хин. Те виждат само моето тяло. Аз съм вътре, в моето физическо тяло. Личността отвътре е тази, която е важна. Святият Дух е Личност. И точно както ти, така и Той може да чувства, да получава и да отговаря. Той може да бъде нараняван. Той има способност да обича и способност да мрази. Той говори и има Своя Собствена воля. Но кой точно е Той? Святият Дух е Духът на Бог Отец и Духът на Бог Син. Той е мощта на Бог – мощта на Троицата. Каква е Неговата работа? Задачата на Святия Дух е, да доведе в съществуване заповедите на Отец и изпълнението на Сина. За да бъде разбрана работата на Святия Дух, ние трябва да разберем работата на Отец и на Сина. Бог Отец е Този, който дава заповедта. Той винаги е бил Този, който казва: „Нека да бъде.” От самото начало Бог Отец е Този, който дава заповедите. От друга страна, Бог Син е Този, който изпълнява заповедите на Отец. Когато Бог Отец каза: „Нека да бъде светлина”, Бог Син дойде и го изпълни. Тогава Бог Святият Дух донесе светлината. Нека да илюстрирам това по този начин. Ако аз ви помоля: „Моля ви, пуснете светлина”, три сили ще бъдат включени. Първо, аз ще бъда този, който давам заповедта. Второ, вие ще бъдете този, който отивате до ключа и го завъртате. С други думи, вие сте изпълнителят на заповедта. Но най-накрая кой донесе светлината? Не съм аз, не сте и вие. Това е силата – електричеството, която произвежда светлина. Святият Дух е силата на Бог. Той е Този, който привежда в действие изпълнението на Сина. И въпреки това, Той е Личност. Той има чувства, които са изразявани по един уникален начин в Троицата. Питали са ме: - Бени, не забравяш ли важноста на

Христос във всичко това? Никога! Как мога да забравя Този, който ме обича и умря за мен? Но някои хора са толкова фокусирани върху Сина, че те забравят Отец – Този, който ги обича и който им изпрати Своя Син. Аз не мога да забравя Отец, нито пък Сина. Но аз не мога да бъда в досег до Бог Отец и до Сина, без Святия Дух (вижте Ефесяни 2:18).

## **ОБЩУВАНЕ**

По време на моите първи срещи със Святия Дух, аз имах едно преживяване, което ме потресе до сълзи. Точно толкова просто, колкото говоря с вас, аз Го попитах: - Какво се очаква от мен да правя с Теб? Би ли ми казал какво си Ти всъщност? Честно казано, аз бях като малко дете, което се опитва да се научи. И аз почувствах, че Той няма да се ядоса на моите честни въпроси.

### **Мястото на общуването**

Ето отговорът, който Святия Дух ми даде: - Аз Съм Този, който общува с теб. И като от посочване с пръст, този стих изникна пред мен: „Благодатта на Господ Исус Христос и любовта на Бог и общуването със Святия Дух да бъде с всички вас.” (II Коринтяни 13:14). Аз си помислих: „Точно това е! Святия Дух е Този, който общува, Този, който разговаря с мен.” После Го попитах: - Как мога да общувам с Теб, а не със Сина? А Той ми отговори: - Точно това е, което трябва да бъде. Аз Съм тук, за да ти помагам в твоите молитви към Отец. И Аз Съм тук, за да ти помагам да следваш Сина. Моментално цялостният ми подход към молитвата се промени. Като че ли ми беше подаден златен ключ, който отключва портите на Небето. От този момент нататък, аз имах личен Приятел, който ми помагаше да говоря с Отец в името на Исус. Той буквално ме водеше на колене и правеше лесно общуването ми с Отец. Какво общуване! Това е, за което Святия Дух копнее – твоето общуване. Нека да обясня. Няма молби и прошения в общуване, както има в молитва. Ако аз те помоля: „Би ли ми донесъл някаква храна?”, това ще бъде молба. Но общуването е много по-лично. „Как си днес? Хайде да закусваме заедно!”. Това е общуване. Запомни, че няма егоистични молби в общуването – просто приятелство, любов и разговор. Точно така беше и с мен. Аз започнах да чакам Святия Дух, преди да се моля. Казвах: - Скъпоценни Свети Душе, би ли дошъл сега, да ми помогнеш да се моля? Библията казва: „Така също и Духът ни помага в нашата немощ: понеже не знаем да се молим както трябва; но самият Дух ходатайствува в нашите неизговорими стенания; а тоя, който изпитва сърцата, знае какъв е умът на Духа, защото той ходатайствува за светиите по Божията воля.” (Римляни 8:26-27). Когато не знаем какво да кажем, Той идва в наша помощ. И ето следващият принцип, който научих: Святия Дух е единственият Учител по Библията. „А ние получихме не духа на света, но Духа, който е от Бога, за да познаем това, което Бог е благоволил да ни подари, което и възвестяваме, не с думи научени от човешка мъдрост, но с думи научени от Духа, като поясняваме духовните неща на духовните човеци.” (I Коринтяни 2:12-13).

## **ПРИДРУЖЕН ОТ ДУХА**

От моята първа среща със Святия Дух, аз започнах да разбирам, че Той е великият Учител – Този, който ще ме води „във всяка истина“. Ето защо аз Го помолих: - Би ли ми казал какво означава този стих? Но аз все още исках да знам: - Кой си Ти? И защо си толкова различен? Аз казвах: - Бих искал да знам как изглеждаш.

## **Внимателен и въпреки това мощен**

Ето какво видях. Това, което Той ми разкри, беше една мощна, и в същото време, детска Личност. Той ми каза: - Когато ти нараниш дете, то ще стои настрана. Когато ти обичаш едно дете, то ще бъде много близо до теб. И точно така започнах да се отнасям с Него. Почувствах, че Той е нежен и въпреки това много мощен и силен. Въпреки това, като едно дете, Той иска да стои много близо до тези, които Го обичат. Някога виждали ли сте малко момченце или малко момиченце, които се държат за полата на мама или панталоните на татко? Където и да отидат родителите, децата се държат за тях и ги следват. Това е сигурен знак, че тези деца са обичани и за тях се грижат. Точно така е със Святия Дух. Той стои близо до тези, които Го обичат. Как е било възможно великият евангелизатор Чарлз Фини да проповядва Евангелието и хората да бъдат „покосявани от силата“, изповядвайки своите грехове? Каква е била силата, която е падала, когато Джон Уесли е стоял върху надгробните камъни и е отварял устата си да проповядва? Това е била Личността на Святия Дух, която е придружавала тяхното служение. В Ню Йорк Кетрин Кулман точно била свършила да проповядва на конференцията на Бизнесмени на пълното Евангелие. Тя била заведена през кухнята до един асансьор, така че да избегне тълпите. Готвачите не са имали никаква представа, че над тях се е провеждало събрание и никога не са били чували госпожа Кулман. Със своите бели шапки и престилки, готвачите дори не са знаели, че тя минава наоколо, а следващото нещо, което ние виждаме е, че те са паднали на пода. Защо? Кетрин не се е молила за тях, тя просто е минала от там. Какво се е случило? Когато тя напуснала събранието, като че ли силата на Неговото присъствие я придружило. Кой е Святия Дух? Той е силата на Бог. Тази сила стана много очевидна за мен, когато започнах да се моля в моята стая – съвсем сам. Ден след ден, час след час издигах ръцете си и казвах: - Скъпоценни Свети Душе, би ли дошъл сега просто да говориш с мен? Към кой друг можех да се обърна? Моето семейство беше срещу мен. Приятелите ми бяха малко. Само Той. Само Святия Дух. Имаше моменти, в които Той идваше като вятър. Като свеж бриз в летен ден. Радостта на Господ ме изпълваше, докато не можех да побирам повече. Докато говорехме, аз казвах: - Свети Душе, обичам Те и копнея за Твоето общение. И аз откривах, че това е взаимно. Той също копнееше за моето приятелство.

## **Вечерята може да почака!**

Веднъж в Англия бях отседнал в дома на едно християнско семейство. Моята стая беше в най-горната част на къщата. Една вечер бях потънал в Духа и прекарвах най-великото време в общуване с Него. Домакинята извика: - Бени, вечерята е готова. Но аз все още се радвах в Неговото присъствие и не исках да напусна това. Тя извика отново: „Вечерята е готова.“ И точно, когато щях да

тръгна, почувствах, че някой ме хвана за ръката и каза: - Още пет минути. Само още пет минути. Святият Дух копнееше за моето общение. Вие питате: „За какво си говорите?” Аз Му задавах въпроси. Например, един ден попитах: - Как можеш да бъдеш различен от Отец и от Сина? И моментално Той ми показа Стефан, който беше убит с камъни, като ми каза: - Стефан видя Отец и Сина и Аз бях в него. Три различни индивидуалности. Святият Дух беше Този, който даде на Стефан силата да издържи страданието. Исус беше Този, който чакаше неговото отиване. И Отец беше Този, който седеше на трона. Можете да прочетете за това в Деяния 7:54-56. И Святият Дух ми показа повече. Той беше Този, който даде на Мойсей силата да бъде освободител на децата на Израел. Той беше мощта в живота на Исус Навиев. Той беше силата зад вятъра, който раздели Червено море. Той беше могъщата сила, която смачка ерихонските стени. Той беше енергията зад камъка на Давид, когато Голиат падна. Святият Дух. Той беше силата в живота на Самуил, на Илия и на Господ Христос. Исус беше само човек и въпреки това Писанията са ясни, че Той не се е движел без Святия Дух. Той нямаше да проповядва без Святия Дух. Той нямаше да полага ръце на болни без Святия Дух. „Духът на Господ е върху Мен – каза Той, като започна Своето служение, – защото Той Ме е помазал да проповядвам Евангелието” (Лука 4:18). Какво се случи, когато Исус се върна при Отец? Изведнъж учениците бяха в такова общуване с Духа, че целият им речник се промени. Те започнаха да казват: „Святият Дух и ние свидетелстваме за Неговото възкресение”. Той стана част от всяко действие в техния живот. Те бяха в абсолютно общение, работещи заедно за Сина. Какво беше това нещо в живота на апостол Павел, което му даде силата да издържи? И какво беше това нещо в живота на Петър, което правеше дори неговата сянка да изцелява болни? Това беше докосването на Духа. Дейвид Уилкерсън говори за това, че отишъл да види една жена на Бог на име майка Базилия Шлинк. Той каза, че в момента, в който влязъл в стаята, е почувствал присъствието на Господ. Защо? Защото тя е обичала Святия Дух. А тези, които Го обичат, познават Неговото присъствие.

## **Разпознавате ли този глас?**

Когато Исус беше на земята и учениците Му имаха проблем, към кого се обръщаха? Те отиваха при Сина и питаха: „Какво трябва да правим?” И Той ги инструктиреше. Когато Христос се върна при Отец, те не бяха оставени сами. Исус им каза: „Святият Дух ще ви води. Той ще ви утешава. Той ще ви съветва и ще ви напомня за нещата, които Аз Съм ви казал. Той ще ви казва за Мен.” Петър и Йоан сега казаха: „Чудесни Свети Душе.” Павел говореше за своето „общуване”. След като Петър имаше своето видение на покрива на къщата на кожаря Симон в Йопа, Духът му каза: „Трима души те търсят. Слез долу и отиди с тях. Не се съмнявай, защото Аз Съм ги изпратил.” (Деяния 10:19-20). Петър разпозна гласа на Святия Дух. И това беше началото на проповядването на Евангелието и на езичниците. Как беше покаян етиопският евнух? „Духът каза на Филип: Отиди там и придружи тази колесница!” (Деяния 8:29). Филип разпозна гласа на Святия Дух. Не беше Бог Отец, който му говореше, нито Бог Син. Това беше Бог Святият Дух. Той е Личност с воля и в този момент Той вършеше делото на Отец. Вярвам, че най-големият грях срещу Святия Дух е да Го оскърбиш, което всъщност е отричане на Неговата мощ и присъствие. Никъде в

Писанията не можете да намерите думите: „Не оскърбявайте Бог Отец”, или: „Не оскърбявайте Бог Син”, но в цялата Библия можете да намерите: „Не оскърбявайте Святия Дух!” Бог каза на децата на Израел в пустинята: „Вие раздразнихте Моя Дух.” Той не каза: „Вие Ме оскърбихте.” Бог Син погледна към фарисеите и каза:

*На всеки, който каже дума срещу Човешкия Син, ще му бъде простено, но на този, който похули Святия Дух, няма да му бъде простено.*

**Лука 12:10**

Същността на Святия Дух е различна, ясно отличаваща се в Троицата. Той е нежен. Той е чувствителен. Но тъй като Исус Го даде на теб и на мен, Той няма да ни напусне. Святият Дух е джентълмен. Той не влиза в твоята стая, докато ти не Го поканиш. Той не сяда, докато ти не Го помолиш. И Той не ти говори, докато ти не Му говориш. Колко дълго ще чака Той? Докато ти Му заговориш. Може да бъде месеци – дори години. Той просто ще чака, и чака, и чака. Приятелю, ти никога няма да познаеш Неговото присъствие, докато не отидеш, и не седнеш до Него и Му кажеш: - Чудесни Свети Душе, разкажи ми всичко за Исус!”

### **Едва можем да държа телефонната слушалка**

След като свърших един разговор по радиото на едно шоу във Флорида, жената, която ме интервюираше, ми каза:

- Бени, аз съм християнка от дълго време, но нещо липсва в моя живот.

- За какво си гладна? – попитах аз.

- Имам нужда от реалността на Бог в моя живот. – каза тя.

Попитах я дали познава Бог Святия Дух.

- Аз познавам Исус – каза тя.

- Святият Дух е Личност – казах ѝ аз. – Как ще се чувствам аз, ако ти седиш тук и все едно не ме забелязваш? Когато ние се срещнем, аз очаквам ти да говориш с мен. И точно така е и със Святия Дух.

- Никога не съм мислила за това по този начин – каза тя.

- Когато останеш сама довечера, говори Му – казах аз. – Толкова е лесно, колкото е сега.

- Аз знаех, че тя ще намери реалността, която търси.

- Ами Исус? – попита тя.

Аз ѝ казах:

- Просто седни там и Го чакай. Той е Този, който прославя Исус. Не, ти не забравяш Исус. Все пак, Христос е Този, който ти даде Святия Дух. Просто

направи това, което Исус каза. Следващият ден аз получих телефонно обаждане от най-развълнувания водещ на радиошоу, който може да си представите.

- Знаете ли какво се случи с мен снощи? – попита тя, говорейки толкова бързо, че аз трябваше да я забавя. – Бени, Святият Дух ми говори. Това, което тя ми каза, ме накара целия да се разтреперя. Трудно можех да държа слушалката. Тя започна да плаче, когато ми каза, че Святият Дух ѝ е казал:

- Аз претърсих целия свят и няма никой като Исус!

И тя ми каза думите, които е чула:

**- Ела, Господи Исусе! Ела, Господи Исусе!**

Моментално ми бяха напомнени думите: *„Духът, и невястата казват: Ела!“* (**Откровение 22:17**).

Ето един от най-важните уроци, които научих. Една личност, която познава присъствието на Святия Дух, винаги ще прославя и величае Исус. Когато наистина познаваш Духа, ти ще прославяш Исус Христос, Божия Син, защото Святият Дух вътре в теб ще прославя Божия Син. Това е автоматично. Само Исус е прославен в един живот, който е изпълнен с Духа. Всяко действие в твоя живот отразява това, с което ти си изпълнил своя живот. Ако изпълниш своя живот с вестници, ти ще говориш новини. Ако гледаш сапунени опери, ти ще говориш сапунени опери. Но ако си изпълнен с Духа и се слееш с Неговото присъствие, ти ще търсиш Исус и ще прославиш единствено Исус. Ако Бог Отец и Бог Син демонстрират Своята любов към Святия Дух, как можем ние да правим нещо по-малко? Бог Го прославя толкова много, че Той наказва децата на Израел за тяхното непокорство: *„Те се разбунтуваха и оскърбиха Неговия Свят Дух, така че Той се обърна и им стана неприятел и сам воюва против тях“* (Исая 63:10). Бог нямаше да позволи жертва, нито молитвите на Мойсей, нито дори кръвта на Исус Христос да осигурят прощение за греха срещу Святия Дух.

### **Високата цена на лъжата**

Опитът на Анания и Сапфира показва ясно какво ще се случи с хора, които не зачитат Святия Дух. Тази двойка продаде парче собственост и даде само малка част от това, което притежаваше, на Бог. Петър каза: *„Ананий, защо сатана изпълни сърцето ти, да излъжеш Святия Дух?“* (**Деяния 5:3**). Анания моментално умря. Няколко часа по-късно неговата съпруга се втурна и Петър я попита: *„За толкова ли продадохте нивата, кажи ми?“* - Да, каза тя, това е цената.” Петър ѝ каза: *„Как стана така, че вие се съгласихте да изпитате Духа на Господ? Ето, краката на тези, които погребяха твоя съпруг, са на вратата и те ще те изнесат навън.“* Тогава моментално тя падна на земята при краката му и издъхна.” (**Деяния 5:7-10**). Грехът срещу Духа е опасен. Ако ти не разбираш делата на Святия Дух, не говори за тях – по-добре мълчи. В моите лични служби аз се моля всичко, което правя, да бъде в Неговата свършена воля. Святият Дух е Този, който ме призова и Той е Този, който контролира моите събрания. С други думи Той е Шефът на службата. Ти трябва да Го помолиш да поеме и твоя живот. Защо? Защото Той е Този, който беше изпратен да бъде с теб и в теб

завинаги. Можеш да Го познаваш. Колкото повече общуваш с Него, толкова Исус става по-възвеличен, и по-чудесен, защото всичко, за което Святия Дух говори, е Исус. Христос каза:

*Когато дойде Помощникът, когото Аз ще ви изпратя от Отец, Духът на истината, който излиза от Отец, Той ще свидетелства за Мен.”*

**Йоан 15:26**

Така че, ако искам да знам за Исус, аз трябва да отида при Святия Дух. Исус го каза. И Той знаеше за какво говори. В Стария Завет Мойсей можеше да отиде при Отец. В Новия Завет учениците можеха да говорят на Сина. Но когато ти и аз имаме нужда, към кого трябва да се обърнем? Към Святия Дух. Той е Личност и Той чака точно сега ти да Го поканиш в своя живот. Като търсиш Неговото присъствие, ти ще откриеш тайната на великите мъже и жени на Бог. Давид каза: „Не ме отхвърляй от присъствието Си и не отнемай от мен Святия Си Дух.” (Псалм 51:11). Той знаеше твърде добре какво се случи, когато Духът напусна Саул. Павел ни каза да ходим в Духа, да живеем в Духа, да се молим в Духа. Петър и Филип Му говориха. Също и Христос.

## **Време е да започнеш**

Ти питаш: „Как да започна?” Всъщност е много лесно. Можеш да започнеш точно сега, казвайки: „Святи Душе, помогни ми да се моля сега.” Точно това е, което Той иска да направиш. Библията казва, че Той се моли заради теб „със стенания, които не могат да бъдат изговорени.” И когато започнеш, ще почувстваш, че твоят товар е вдигнат. Ти ще имаш молитвен партньор, който ще те води точно до Трона на Бог. Святия Дух е толкова чудесна Личност! Той иска да бъде най-скъпият ти Приятел. И Той чака да те доведе по-близо до Исус. Христос каза: „По-добре е за вас да си ида. Ако Аз не отида, Помощникът няма да дойде при вас, но ако Аз напусна, ще ви Го изпратя.” И Той каза, че Святия Дух „ще ви води във всяка истина” и ще „Ме прослави, защото Той ще взема от това, което е Мое и ще ви го изявява.” (Йоан 16:7, 13-14). Не само това – Той ще те подготвя за идването на Господ, така че когато грабването стане, ще бъдеш готов. Святия Дух чака. Той иска ти да започнеш една нова връзка – личност с Личност.

## **ГЛАВА 5 - ЧИЙ ГЛАС ЧУВАТЕ ВИЕ?**

- Бени, искам да спреш да говориш за Исус в тази къща. Разбираш ли? Никога няма да забравя ядосания глас на моя баща, който беше разгневен от моя разговор. А след моята среща със Святия Дух неговият гняв дори стана по-лош. Но аз започнах да чувам един друг глас. Това беше гласът на Духа. И Той ми даде любов към моя баща, която надминаваше всичко, което бях познавал като дете или като юноша. Без значение какво казваше баща ми, аз можех да го погледна с абсолютен мир. Изглеждаше като че ли той ставаше все по-ядосан, колкото повече любов ми даваше Духът. Три неща се случиха, когато Святия Дух влезе в моя живот. **Първо**, Словото на Живия Бог стана абсолютен живот за

мен. Вече не четях малко от Матей и малко от Псалми. Отварях Библията и се чувствах така, като че ли бях вътре в нея – виждайки я „жива и в жив цвят”. Гласът на Святия Дух ме водеше към велики приключения в Писанията. **Второ**, моят молитвен живот се промени съвършено. Изчезнаха часовете на молитва, прозявайки се и повтаряйки. Святия Дух и аз бяхме в разговор. Той направи Бог реален. Той ми даде сила и смелост, която ме накара да се почувствам висок десет фута. И **трето**, Той промени моя ежедневен християнски живот. Аз всъщност започвах да пея и не знаех защо, докато не прочетох думите: „Изпълвайте се със Святия Дух, като говорите един на друг псалми, химни и духовни песни, пеейки и възпявайки Бога в сърцата си.” (Ефесяни 5:18-19). Това, което започна да се случва с мен, не беше естествено. То беше свръхестествено. Духът беше взел контрол. Той започна да ме кръщава с любов към хората, и особено към моя собствен баща. То беше точно, както Словото декларираше: „Любовта на Бог е излята в нашите сърца чрез Святия Дух, който ни беше даден.” (Римляни 5:5). Аз станах толкова променена личност, че моите естествени инстинкти и реакции бяха заменени от водителството на Духа. Аз научих какво означава да „разпънеш плътта” и осъзнах, че не мога да го направя сам. „Защото ако живеете за плътта, вие ще умрете. Но ако чрез Духа умъртвявате делата на плътта, вие ще живеете. Защото тези, които са водени от Духа на Бог, те са Божии синове.” (Римляни 8:13-14).

## НЕГОВИЯТ ГЛАС

Как сте водени от Духа? Неговият глас ви става познат. Вие Го разпознавате. Вие Му отговаряте. И колкото повече общувате с Него, толкова по-дълбоки стават вашите взаимоотношения.

## В началото

От началото на времето Бог направи Личността и силата на Святия Дух ясни. Всъщност, Святия Дух е първата проява на Троицата в Писанията. „И Духът на Бог се движеше над лицето на водите.” (Битие 1:2). Когато Бог създаде Адам от пръстта на земята, Той започна с оформянето на калта. Тази кал беше абсолютно мъртва, докато дъхът на живота не влезе в нея. Библията казва, че Бог „вдъхна в неговите ноздри жизнено дихание; и човекът стана жива душа.” (Битие 2:7). Дъхът на Бог е Святия Дух. Ето как Йов Го описва: „Духът на Бог ме направи, и диханието на Всемогъщия ми даде живот.” (Йов 33:4). В момента, в който Бог вдъхна на Адам, той стана жив. Когато Адам отвори очите си, първият контакт, който имаше, беше със Святия Дух. Защото Той беше дъхът, който протичаше през тялото на Адам и остана да се движи над него. Адам стоеше съвършено изпълнен с присъствието на Бог. Писанието ни казва, че Бог Святия Дух беше силата на създанието.

*Чрез Святия Дух Той облече небесата.*

**Йов 26:13**

Това, което е още по-вълнуващо, е, че Бог иска да вземе същия Този Дух и да Го даде на теб. Той всъщност иска да Го „излее” върху теб.

*Докато Духът се излее върху нас от свише, И пустинята стане плодородно поле, И плодородното поле се счита за гора, Тогава справедливост ще обитава в пустинята И праведност остава в плодородното поле.*

**Исаия 32:15-16**

Какво чудесно обещание! Бог иска да излее Своя Дух върху теб. Той иска да вдъхне Своя Дух в теб. Той иска ти, както Адам, да станеш жив! Осъзнавайки, че диханието на Бог е Духът на Бог, беше за мен като откриването на скрито съкровище. Някога чувал ли си гласа на Всемогъщия да ти говори? Много хора са чували. Но кой точно е говорил? Чий глас си чул? Аз вярвам, че си чул Святия Дух. Той е Този, който предава гласа на Бог. Описанието на гласа на Бог Отец е записано в Йов:

*<sup>2</sup>Слушайте внимателно гръмотевиците на Неговия глас... <sup>4</sup>Той гърми със Своя величествен глас... <sup>5</sup>Бог гърми невероятно със Своя глас; Той извършва велики неща, които не могат да бъдат разбрани.*

**Йов 37:2,4,5**

Силата на Божия глас беше повече, отколкото хората на Израел можеха да разберат.

## **Глас от Небето**

Как Бог говори на Мойсей? Чрез един ангел. В Новия Завет има само три пъти, в които Бог всъщност е говорил. Първият, Той говори на Исус: „И изведнъж един глас дойде от небето, казвайки: „Този е Моят възлюбен Син, в когото е Моето благоволение.” (Матей 3:17). После Самият Исус помоли Отец да прослави Своето име. И ето какво се случи: „Тогава глас дойде от небето, казвайки: Прославих го и пак ще го прославя” (Йоан 12:28). Тълпата, която го чу, каза, че Той „гърмял” (ст. 29). Единственият друг път, в който Бог директно е говорил, е когато облакът беше заобиколил учениците на планината на преображението и Той каза: „Този е Моят възлюбен Син, в когото е Моето благоволение, Него слушайте.” (Матей 17:5). Отново гласът на Бог предизвика удивителен ефект: „Когато учениците чуха това, те паднаха на лицата си и бяха невероятно уплашени. Но Исус дойде, докосна ги и каза: Станете и не бъдете уплашени. И когато те повдигнаха очите си, не видяха никой, освен Исус.” (ст. 6-8). Ти казваш: „Бени, мислех, че Бог е говорил чрез Словото.” Съвършено правилно. Но Този, който говореше, беше Святия Дух. Нека да ти дам един пример. Гласът, който беше чул от пророците, беше този на Святия Дух, а не гласът на Сина или Отец. Исаия говореше за слушането на Божия глас, казвайки:

*„Отиди кажи на тези хора: С уши непрестанно ще чуете, но няма да схванете, и с очи непрестанно ще видите, но няма да разберете. Направи да затлъстее сърцето на тия хора, и направи да натегнат ушите им, и затвори очите им, да не би да гледат с очите си, и да слушат с ушите си, и да разберат със сърцето си, и да се обърнат та се изцелят.” (Исаия 6:9-10).*

Всъщност, кой говореше наистина? Дали беше гласът на Господ? Или беше гласът на Йехова на земята – Святият Дух? За да разберем, нека да погледнем същото писание, както е цитирано в книгата Деяния на апостолите. В Рим, под внимателното око на пазача, Павел проповядва това: „Святият Дух говори право чрез пророк Исаия на нашите бащи, казвайки: „Отиди при тези хора и им кажи: „Чувайки, вие ще чувате и няма да разбирате; и виждайки вие ще виждате и няма да приемете, защото сърцето на тези хора е станало тъпо. Ушите им трудно чуват и очите им са затворени, така че да не би да видят с очите си и да чуят с ушите си, да не би да разберат със сърцето си, и да се обърнат, така че да ги изцерея.”” (Деяния 28:25-27). Кой всъщност каза тези думи? Това, което Исаия приписва на Господ, Павел класифицира като изговорено чрез Святия Дух. Помнете, че Новият Завет обяснява Стария. Ето друг пример. В книгата Еремия четем: „Но това е Заветът, който Аз ще направя с дома на Израел: След тези дни, казва Господ, Аз ще сложа Моя закон в умовете им и ще го напиша на сърцата им, и Аз ще бъда техен Бог и те ще бъдат Мои хора.” (Еремия 31:33). Пророкът пише: „Господ каза”, но за да разберете истинския източник на това писание, трябва да го прочетете в книгата Евреи: „Святият Дух също ни свидетелства, защото както каза преди: Това е заветът, който Аз ще направя с тях след онези дни – казва Господ – Аз ще сложа Моите закони в техните сърца и ще ги напиша в умовете им.” (Евреи 10:15-16). Кой го каза? Святият Дух. Не само, че Той свидетелства, но и Писанието разкрива, че „Той го каза преди” (стих 15).

## Кой е Йехова?

Една дълбока промяна стана в моя духовен живот, когато разбрах, че Святият Дух е Бог. милиони хора (и аз бях сред тях) са някак си карани да вярват, че Той е по-малко равен. В нас по някакъв начин е вкарана доктрината, че тъй като Той е Третият, всъщност Той не е Бог. Ние би трябвало да достигнем до тази истина: Святият Дух е Бог. той е не по-малко Бог, отколкото е Исус. Той е не по-малко Бог, отколкото е Отец. Той е точно толкова Бог, колкото са Отец и Синът. Йехова е името на Троицата – не само на един от тях. Отец е наречен Йехова. Синът е наречен Йехова. Святият Дух е наречен Йехова. Когато Бог Отец говори, Той говори чрез гласа на Святия Дух. Когато Исус изпрати 12-те, Той каза: „Не се безпокойте, как или какво да говорите, защото в същия час ще ви се даде какво да говорите. Защото не сте вие, които говорите, но Духът на Отца ви, Който говори чрез вас.” (Матей 10:19-20). Отново и отново в Откровение ние сме съветвани: „Този, който има ухо, нека да чуе какво казва Духът...” (Откровение 2:7,11,17). Чий глас би трябвало да чуем? Гласът на Духа. Дори самият Христос не говореше без Святия Дух. В Деяния четем, че Той беше заведен на Небето, „след като чрез Святия Дух даде заповеди на апостолите, които беше избрал” (Деяния 1:2). И в Евреи откриваме, че Христос предложи Себе Си на Бог „чрез вечния Дух” (Евреи 9:14). Стана ли ясно? Святият Дух е Този, който извява Небето на твоето сърце. Той е гласът на Бог към теб. Ти казваш: „Е, аз знам, че Бог ми говори.” Разбира се, че това е Бог, Бог Святият Дух. Нека да го кажа по друг начин: това е Отец през Сина, говорещ чрез Духа. От това, което току що научихте, вие можете да си представите какво би се случило, ако Бог Отец някога ви говори ясно. Няма да можете да го понесете. Аз се съмнявам, че дори

сте готови да чуete гласа на Исус, описан като „звук от много води” (Откровени 1:15). Когато Йоан го чу, той падна при Неговите нозе „като мъртъв” (стих 17). Святият Дух въпреки това, взема гласа на Отец и на Сина, и го прави тих, чудесен и съвършено ясен. В момента, в който разбрах, че Святият Дух е Бог, и започнах да Му се покланям и да се отнасям към Него като към Бог, моят живот започна да се променя. Вече не виждах Святия Дух като по-малко, по-слабо, обвито в мъгла същество, което стои в ъгъла. Бог Отец и Бог Син не получаваха цялото ми поклонение вече. Нека да го кажа отново: Святият Дух е Бог – равен по великолепие, сила, слава и вечност на Отец и Сина. Той е Бог. Какво каза Исус за Духа? Той каза, че като дойде, „Той няма да говори от Себе Си, но което чуе, него ще говори” (Йоан 16:13). Какво чува Той? Скъпоценният Свят Дух чува Отец и говори директно на теб. Но когато Той говори, Той не казва: „Отец казва”, Той казва: „Аз казвам”. Защо? Защото Отец, Синът и Святият Дух винаги действат в хармония.

### **Като слънцето на небето**

Толкова е лесно да ограничиш Божеството или да разделиш Божеството не според Писанията. Младите християни често питат: „Как може Бог да е Един и Трима едновременно?” Бог е Един, но Бог е Трима: Отец, Син и Святият Дух. И докато тази книга се спира върху Святия Дух, аз ги разграничавам с цел да ви покажа Триединното Съществуване. Бог е като слънцето на небето. Ако погледнете на неговия блясък, вие виждате едно слънце. Всъщност, това е триединно слънце, което поддържа нашата планета жива. Има три различни елемента: слънцето, светлината и топлината. Така е и с Троицата. Отец е като цялото слънце. Исус е като светлината. А Святият Дух е като топлината, която вие чувствате. Когато сте в присъствието на Отец, какво чувствате? Топлината, енергията и силата на Святия Дух. Ако вие погледнете в лицето на Отец, кого виждате? „Този, който е видял Мен, видял е Отец” – каза Исус на Филип (Йоан 14:9). Аз ставам развълнуван, когато мисля за времето, когато ще отида на Небето. Троицата ще бъде там. Когато застана пред Отец, аз ще видя Тримата – Духа, Сина и Самия Бог. Как изглежда Бог? Няма дори едно място в Словото, където Отец да е описан в детайли. Стефан, „бидейки изпълнен със Святия Дух, се взря в небето и видя славата на Бог, и Исус, стоящ отдясно на Бог” (Деяния 7:55). Стефан видя Исус ясно, но когато видя Отец, той можеше да види само „славата”, която Го обграждаше. Да, Бог Отец има форма, но никой човек не знае как изглежда Той (Филипяни 2:6). Словото казва: „Никой никога не е видял Бог” (Йоан 1:18), но Синът дойде, за да Го изяви. Ако погледнете по-отблизо на това, което Христос каза, ще разберете как Духът обгръща Троицата. Исус каза: „Никой не идва при Отец, освен чрез Мен” (Йоан 14:6). Писанието ни учи, че ние се приближаваме към Христос чрез Духа. С други думи, трябва да имаме Духа, ако искаме Божеството. Когато прегърнем Святия Дух, ние прегръщаме Отец и Сина. Никога няма да забравя деня, в който Святият Дух ми откри, че Неговото господство е равно на това на Исус. Той ми показа в Писанията, че е наречен Господ. Павел, пишейки до църквата в Коринт, каза: „Господ е Духът и където Духът е Господ, там е свобода” (II Коринтяни 3:17). Точно така! Ние всички изповядваме, че Исус е Господ. Точно такъв е и Святият Дух. Той е Духът на Исус! Святият Дух е Всеприсъстващ, но за съжаление свободата не се намира

навсякъде. В някои църкви се чувствам повече като във враждебен затвор, отколкото като в дом на хваление. Защо? Защото Духът на Бог не е Господ в тези събрания. Никога не го забравяйте: Господ е Духът! В следващия стих Павел пише: „Ние всички с открито лице, като в огледало, се променяме в същия образ от слава в слава, както от Духа Господен” (стих 18).

## От къде знаеш?

След това вие имате нужда да разберете, че Троицата е славата на Бог. Бог Отец е славата на Бог; Бог Син е славата на Бог; Бог Святият Дух е славата на Бог. Но кой изявява тази слава? Святият Дух. Това е част от Неговата работа. Нека ви задам друг въпрос. Знаете ли, че сте спасени от вашия грях? Е, от къде го знаете? Някога чували ли сте невероятния глас от Небето? Исус явявал ли ви се е във физическо тяло, за да каже: „Ти си спасен”? От къде знаете, че сте преминали от духовна смърт в живот? Вие го знаете, защото Духът ви го е казал. Вие го знаете с такава увереност, че ще умрете за него. Защо? Защото, когато Святият Дух говори, Той говори точно на вашето същество – в самата ви кръв и стави. По съвсем същия начин ние знаем, че Исус е жив. Не защото сме видели Неговото лице, но ние знаем, че Той е жив чрез Неговия Дух. Същият Дух е Третата Личност на Троицата. Някой наскоро ме попита: - Бени, от къде знаеш, че си спасен? Всичко, което можех да кажа, беше: - Аз знам, че знам, че знам, че знам, че аз знам. Това е силата, потвърждението, което Святият Дух ми е дал.” Духът не е само гласът, който чувате. Той също може да е сила, която да чувствате. Пророк Михей каза: „Но наистина аз съм пълен със сила, със съдба и с мощ чрез Духа Господен” (Михей 3:8). Святият Дух е мощта на Божеството. Ангелът каза на Мария, когато тя щеше да роди Исус: „Святият Дух ще дойде върху теб и силата на Всевишния ще те осени” (Лука 1:35). Той е тази добра сила. Святият Дух е също твоят най-добър Защитник. Кой мислите, че ви пази от атаките на сатана? Това е Святият Дух. „Когато врагът дойде, като потоп, Духът на Господ ще издигне стена срещу него.” (Исая 59:19). Когато четете този познат стих, вие стигате до заключението, че врагът идва като потоп. Но аз имам новина за вас: потопът е Святият Дух, а не дяволът. Виждате ли, в еврейския език няма запетайки. Но преводачът на версията Кинг Джеймс е сложил запетайка след думата „потоп” и е направил врагът да изглежда по-мощен, отколкото е той всъщност. Истинският еврейски текст казва, че когато врагът идва, „като потоп Духът на Бог излиза срещу него”.

## „Следвай Ме!”

Кой те пази? Святият Дух. Това е задачата, която Му е дадена от Христос. Толкова често ние Го наричаме Исус, но това всъщност е Духът на Исус. Отново ние Ги разделяме само, за да разберем, тъй като Те са наистина Едно Същество. Тъй като, където е Святият Дух, там е Исус и Отец. Когато Святият Дух ти говори, и Тримата ти говорят, но Святият Дух е Този, когото чуваш. Святият Дух е Този, когото ти усещаш. Святият Дух е Този, който те води във волята на Отец. Когато за първи път четох думите на Исус: „Следвай Ме!”, аз се учудих как това може да е възможно. Дали от Неговите последователи се очакваше да се издигнат с Него при възнесението? Разбира се, че не. Когато

Христос се върна при Отец, Той изпрати Святия Дух, казвайки: „Той ще ви води” (Иоан 16:13). Исус беше казал: „Спрете да Ме следвате. Аз Напускам, но ще изпратя Святия Дух. Вие трябва да следвате Него.” Така че, защо казваме: „Аз следвам Исус!”, когато единственото водителство, което имаме, е на Святия Дух?

## **СЛЕДВАЙКИ НЕГОВИЯ ГЛАС**

От момента на моята първа среща с Духа аз знаех, че трябва да следвам Неговия глас. Има само две възможности: можем да следваме звука на плътския свят или да следваме Него. „Защото тия, които са плътски, копнеят за плътското, а тия, които са духовни – за духовното.” (Римляни 8:5). Това е базата на самия живот. Ако вие желаете плътта, ще следвате плътта, но ако вашето сърце копнее за Духа, ще бъдете привързани към Него като към магнит. Това започва с желание. За мен, аз имах един голям въпрос: „Как мога всъщност да Те познавам?” Този въпрос беше викът на моето сърце. Моят огромен глад беше, да позная Святия Дух лично. Не бях разочарован. Павел ни казва: „Ходете по Духа и няма да угаждате на плътта, защото плътта силно желае противното на Духа, а Духа – противното на плътта; понеже те се противят едно на друго, за да можете да правите това, което желаете. Но ако се водите от Духа, не сте под закон” (Галатяни 5:16-18). Едно удивително нещо се случи на апостол Павел и на съработниците му по време на техните мисионерски пътувания. Те отидоха до Фригия и Галатия, като им „беше забранено от Святия Дух да проповядват Словото в Азия. След като бяха дошли в Мизия, те се опитаха да отидат във Витиния, но Духът не им разреши” (Деяния 16:6-7). Те бяха толкова едно с гласа на Духа, че вероятно казаха: „Е, ако Той не отива, и ние не отиваме.” Но може би най-разкриващите думи във всичко това бяха тези, че те бяха пазени „чрез Святия Дух”. Когато Христос се върна при Отец, Святият Дух започна да върши работата на Христос на земята. Започвате ли да разпознавате Неговия глас? Павел го направи. По време на същото пътуване Святият Дух чрез едно видение показа на апостола човек от далечна страна, стоящ и молещ: „Ела в Македония и ни помогни” (ст. 9). Павел моментално тръгна.

## **Твоята съвест го потвърждава**

Как говори Святият Дух? Той свидетелства на самата ти съвест. В писмото на Павел до църквата в Рим той каза: „Аз казвам истината в Христос и не лъжа, и моята съвест ми свидетелства в Святия Дух” (Римляни 9:1). Ти никога не би трябвало да се съмняваш във водителството на Святия Дух. Когато твоят вътрешен човек е разтревожен, не се движи. Ако се опиташ сам да си бъдеш водач, моментално ще паднеш. Слушай Неговия глас, когато Той говори на твоята душа! По време на една програма за изграждане на църква, бях попитан: - От къде знаеш, че правиш правилното нещо? Отговорът беше същият, както когато бях попитан за моето спасение: - Аз знам, че знам, че знам, че знам. Господ чрез Святия Дух ми каза да започна да изграждам. Всяко решение в моя живот е основано върху същия този вътрешен глас. Светът няма дори и най-малката представа за нещата на Духа. Това е, защото те са духовно слепи. Но ти можеш да знаеш! Защо? Защото разбираш как Духът действа и се учиш да

разпознаваш Неговия глас. По същия начин ние познаваме, че небето е реално, въпреки че никога не сме влизали през перлените порти. То е направено живо за нас чрез Духа. Да четем за Небето в Словото е чудесно, но не това е, което ти дава реалността. Безброй милиони хора са чели Библията и все още са вързани за вечното проклятие. Защо? Словото не е влязло в техните сърца. Ето отговорът: Той ви е дал разбиране на Новия Завет „не чрез буквата, която убива, а чрез Духа, който дава живот” (II Коринтяни 3:6). Удивително е за мен как някой може да чете Писанието и да казва: „Не, не мисля, че Той има предвид точно това”, или: „Той всъщност не извърши чудо”, или: „Той не беше роден от девицата Мария”. Проблемът е ясен – те мислят с плътския си ум. Но вие можете да дискутирате същите неща със съвършена увереност. То не е само това, което сте чели – то е това, което Святият Дух ви е казал. И вие можете да сложите вашия живот върху него! Ако наистина искате да разберете как Святият Дух говори, четете и препочитайте тези дълбоки думи: „Самият Дух свидетелства с нашия дух, че ние сме деца на Бог.” (Римляни 8:16). Как знаем, че това е истина? Неговият Дух свидетелства заедно с нашия дух. И отново, вие знаете, че знаете. Святият Дух е Бог Свидетелят. Какво каза Петър, когато апостолите бяха призовани пред Синедриона? „Ние сме Негови свидетели, както е и Святият Дух, Когото Бог даде на тези, които Му се покоряват” (Деяния 5:32). Това е онова продължително потвърждение, което ви пази в центъра на Божията воля. Ако някъде има един особен стих, който Святият Дух ми разкри и който преобърна моя живот, то той е този: „Благодатта на Господ Исус Христос и любовта на Бог Отец и общуването на Святия Дух да бъдат с всички вас. Амин.” (II Коринтяни 13:14). Духът донасяше този стих пред мен отново и отново. И колкото повече го изучавах, толкова по-развълнуван ставах. Изведнъж аз знаех, че Святият Дух беше за мен – днес. Ето какво ми показа Той: Кога познахме „благодатта на Господ Исус Христос”? Когато Той умря за нас. Кога познахме „любовта на Бог”? Когато видяхме кръста. Те и двете се отнасят за миналото. Но после ние четем: „общуването със Святия Дух да бъде с всички вас”. Казах: „Ето това е! Святият Дух е тук, за да общува с мен и да бъде с мен днес, сега!”

## Какво общение!

Какво има предвид Писанието, когато говори за „общение”? То има седем значения. **Първо**, думата „общение” означава присъствие. Молитвата на Бог Отец за вас е това сладко присъствие на Святия Дух да бъде с вас. **Второ**, това означава разговор. Вие нямате нужда да се молите на Святия Дух, а просто разговаряте с Него. И би трябвало да търсите това общение, както бихте търсили вода в пустинята. **Третото** значение е, да споделим заедно – вие изливате вашето сърце и Той излива Своето. Вие споделяте вашата радост и Той споделя Своята. „Видя се добре на Святия Дух и на нас” – написаха апостолите към вярващите в Антиохия (Деяния 15:28). Те споделяха – дори пишеха писма заедно. **Четвърто**, общуване означава участие с. Святия Дух става ваш Партньор. Писанието е пълно с фрази като „работеше с тях” или „Духът и ние”. Това изяснява, че делото на Духа е в участие с вас. **Пето**, това означава интимност. Никога няма да изпитате дълбока любов с Христос, докато не я познаете със Святия Дух, който носи тази интимност. Няма друг начин. Бог е излял Своята любов в нашите сърца „чрез Святия Дух, който ни е даден”

(Римляни 5:5). Не можете да обичате Бог без Святия Дух. **Шесто**, думата означава приятелство. Духът копнее да бъде вашият най-близък Приятел – някой, с когото ще можете да споделите най-дълбоките тайни на сърцето си. И **седмо**, думата означава сътрудничество. На гръцки думата означава „командир”. Той е като капитан, управител, шеф, но обичащ и приятелски настроен. Точно, както Той инструктира апостолите къде би трябвало да отидат и къде не, Святия Дух трябва да бъде оставен да управлява във вашите лични дела. Помнете, че откакто Христос напусна, Святия Дух отговаря за това на земята. Слушате ли Неговия глас? Готови ли сте да общувате с Него? Когато започнах моето общуване със Святия Дух, аз Му говорех ден и нощ. Не минаваше и ден, без да Му кажа: - Свети Душе, скъпоценни Свети Душе... – и ние започвахме нашето време на молитва и общуване. О, звукът на Неговия глас!

## **ГЛАВА 6 - ДУХ, ДУША И ТЯЛО**

Сатана, големият измамник, е извършил невероятна работа. Той е убедил света – дори посветени служители на Евангелието, че Святия Дух не е нищо повече от едно влияние или специална сила. Тази измама е дело на сатана, защото той знае, че в момента, в който вие откриете Личността и реалността на Духа, животът ви ще бъде драматично променен. Просто вижте историята. Всяко голямо съживление е било придружено от откровение, идващо от Святия Дух. Дори и Мартин Лутер приписва великата Реформация на делото на Духа. Той казва, че Галатяни е била неговата любима книга в Писанията заради стиха, който казва: „Ходете по Духа и няма да угаждате на плътските страсти.” (Галатяни 5:16). Но днес малко хора знаят какво означава „да ходиш” в Духа. Коренът на думата означава „в унисон с”, „едно с” или „свързан с” – дори „общуване с”. Удивително е, но хора, които са отгледани в „изпълнени с Духа” църкви, са ме питали: - Трябва ли да ходя в Духа? Наскоро бях поканен да говоря в голяма историческа петдесятна църква и събранието беше шокирано, когато казах: - Вие сте тези, които са открили отново Святия Дух, но сте Го сложили в клетка. Аз обясних: - Вие сте мислели, че католиците не могат да Го имат. Мислели сте, че баптистите не могат да Го имат. Но аз имам новини за вас. Той е прескочил през вашата ограда и е ходил в „Свети Михаил”, в Първа Баптистка, в Обединена Методистка и всички останали. Милиони хора са били докосвани от Духа, но техният духовен растеж е бил спиран от някой чиновник, който поради една или друга причина, е избрал да ръководи Третата Личност на Троицата. За нещастие, Църквата на Исус Христос е пренебрегнала това, което споделям с вас. Всъщност фактът, че вие четете тази книга въпреки това, ми казва, че имате личен глад да познавате Святия Дух. Вие можете да бъдете изпълнени с Духа и да имате невероятна среща с Него, но дълбокото разбиране на Святия Дух не идва за една нощ. На мен ми трябваха години и години на Негово водителство и откровения от Писанията. И аз все още се уча всеки ден.

## **БОЖЕСТВОТО**

Това, което ще споделя с вас относно Божеството, ми даде една съвършено нова картина за Отец, Сина и Святия Дух. Аз открих, че Бог е Вечен Дух и въпреки това, е с нематериална форма.

## БОГ ОТЕЦ

Как изглежда Бог? Когато Езекиил имаше своето видение на Бог през 593 г. пр. Христос, той Го описа като седнал над шир, която отделя творенията от славата на Господ. Той видя „подобие на престол, на глед като камък сапфир; и върху подобие на престола имаше подобие на глед като човек, седящ на него на високо” (Езекиил 1:26). Как изглеждаше Бог Отец? Като човек. Вие казвате: „Аз съм учен, че Бог е Дух.” Да, но Той е Дух със странна форма, а не някакъв облак, който се носи в пространството. Апостол Йоан в Откровение Го описа като отразения блясък на скъпоценни камъни. Той каза: „Начаса се намерих в изстъпление чрез Духа, и ето, престол беше поставен на небето, и на престола седеше Един. И седналият приличаше на камък яспис и сардис; имаше около престола и дъга, на глед като смарагд.” (Откровение 4:2-3). Пророците описваха външните черти на Бог в детайли. Исая каза:

*Неговите устни са пълни с гняв и Неговият език е като поглъщащ огън. Неговият дъх е като изливащ се поток.*

**Исая 30:27-28**

И Бог му откри факта, че Той може да вижда: „Те вършеха зло пред Моите очи” (Исая 66:4). За мое учудване открих, че Бог има подобие на пръсти, ръце и лице. След като Господ говори на Мойсей на планината Синай, Той му даде плочите от камък, „написани с пръста на Бог” (Изход 31:18). Тогава Господ каза на Мойсей: „Ти не можеш да видиш лицето Ми, защото никой човек не може да Ме види и да остане жив” (Изход 33:20). Той дори говори на Мойсей за Своя гръб. Бог каза: „Докато Моята слава преминава... ще те покрия с ръката Си, докато преминавам. Тогава ще махна ръката Си и ти ще видиш гърба Ми, но лицето Ми няма да видиш” (стихове 22-23). Ако Бог не е нищо повече от Дух, как беше възможно Адам и Ева да чуват Неговите стъпки? „И те чува звука на Господ Бог, ходещ в градината в хладината на деня” (Битие 3:8). Бог също има сърце: „Господ съжаливаше, че направи човек на земята и беше оскърбен в сърцето Си” (Битие 6:6).

**Като „сияещ огън”**

Сега нека погледнем на Сина.

Преди Господ Исус да дойде на земята, Той и Бог Отец имаха единствено нематериална форма. Неговото земно тяло от плът, кръв и кости Му беше дадено, когато беше роден като бебе във Витлеем. И като теб Той израсна като човек. Ако аз попитам: „От Отец, Сина и Святия Дух, кой всъщност е истинска Личност?” – повечето хора биха казали, че е Синът. Ние можем да се идентифицираме с Христос, защото Той взе формата на човешко същество. Всъщност, ако не вярвате, че Христос живя, умря и възкръсна от мъртвите, невъзможно е да бъдете християни. Това е основата, която прави възможно вашето спасение. Библията прави ясно това, че Исус – част от Божеството, има душа. В Гетсимания, преди разпъването, Той каза на Своите ученици: „Душата Ми е скръбна дори до смърт” (Марк 14:34). Ние имаме физическо описание на

Христос, което определя представата ни за Него. Знаем например, че Той е носил брада, че е имал дълга коса. В Стария Завет, в пророчествата, които описват страданията на Месия, Господ казва: „Аз дадох гърба си на тези, които Ме удряха и бузите си – на стригачите на косми” (Исая 50:6). Христос беше също Назирей, от град, където мъжете обикновено носеха дълги коси. Днес, в Своето възкресено тяло, Христос седи от дясната страна на Бог Отец. И как изглежда Той? В Откровение Йоан видя видение за Него, „облечен с дреха до нозете и обгърнат около гърдите със златен пояс. Неговата глава и Неговата коса бяха бели като вълна, бели като сняг и очите Му като огнен пламък... Неговото лице беше като слънцето, светещо в силата си” (Откровение 1:13-14, 16). На Неговата глава има „златна корона” (Откровение 14:14). И върху Неговата дреха са написани думите: ЦАР НА ЦАРЕТЕ И ГОСПОД НА ГОСПОДАРИТЕ” (Откровение 19:16). Не Бог Отец е Този, за когото говори Йоан. Това е Човешкият Син. И Неговото прославено човешко тяло е различно от Божествената форма на Отец.

## Собствен ум

Ами Святия Дух? Дали Той наистина има ум, воля и емоции? Дали Той наистина има тяло? Със сигурност има. Това е тема, която повечето служители се страхуват да обсъждат, но аз съм изпитвал Личността на Святия Дух. Без съмнение ние се съгласяваме, че Той е Дух. Това е част от Неговото име. А Неговото вътрешно съществуване? Дали Той наистина е „личност”? **Първо**, Святия Дух има собствен ум. Говорейки за Святия Дух, Павел каза: „Този, който претърсва сърцата, знае какъв е умът на Духа, защото Той ходатайства за светиите според Божията воля” (Римляни 8:27). Умът на Духа е различен от този на Отец и на Сина. Той също има емоции. Той има дълбоки чувства, които Му позволяват да тъгува и да обича: „И не оскърбявайте Святия Дух на Бог, чрез Когото вие сте запечатани за деня на изкуплението” (Ефесяни 4:30). Неговото сърце може да бъде докоснато и то има способност да изразява любов. Павел, пишейки до християните в Рим, каза: „Моля ви, братя, чрез Господ Исус Христос и чрез любовта на Духа, да бъдете заедно с мен във вашите молитви към Бог за мен” (Римляни 15:30). Можете ли да си представите да обичате, без чувство?

## ЛИЧНОСТТА НА ДУХА

Ами волята на Святия Дух? Може би никога не сте се замисляли, че е възможно Святия Дух да решава отделно от Отец и от Сина. Той със сигурност може, но винаги е в хармония с Божеството. Говорейки за духовните дарби, Павел пише: „А всичко това се върши от един и същи Дух, който разделя на всеки, както Му е угодно” (I Коринтяни 12:11). С други думи, Святия Дух взема решенията.

## Гълъби и агнета

Въпросът за тялото на Святия Дух е този, който предизвиква огромно объркване. Един човек наскоро ми каза: - Бени, тялото на Святия Дух е като на гълъб. Точно така Той е слязъл от Небето. Аз отговорих: - Ако това е истина, тогава ти трябва да вярваш, че Исус е малко агне. Ето как Той е представен в Откровение. В книгата Откровение апостол Йоан чу един старейшина да казва: „Не плачи. Ето,

Лъвът от Юда надделя.” (Откровение 5:5). Той се обърна, очаквайки да види ревящ лъв и вместо това видя нежно агне, което беше заклано. Сега, Исус отиде на Небето с физическо тяло, с белези от пирони на Своите ръце. Но символът, който Йоан видя, беше агне. Защо? Агнето символизира Агнето на Бог – Исус Христос. Святият Дух беше видян от Исус моментално след Неговото кръщение: „Небесата се отвориха над Него и Той видя Духа на Бог да слиза като гълъб и да почива върху Него” (Матей 3:16). Точно, както Отец и Синът могат да бъдат видени, така може да бъде видян и Святият Дух. Това, че Той се спусна като красив гълъб, не означава, че Той лети в небето като гълъб. Нито, че Исус ходи на небето в тялото на агне. В „Откровение” Святият Дух беше видян отново като „седем светилника” от горящ огън (Откровение 4:5). Ако Духът дойде като гълъб в Матей, вие не можете да очаквате Той да има тяло, направено от седем светилника или седем парчета от огън. Святият Дух не е седем светилника, нито пък е гълъб. Агне, гълъб, светилник – всички тези неща са символи, а не физически форми или тела.

### **Чувайки, говорейки, виждайки**

Писанието все пак ми казва, че Святият Дух може да общува, въпреки че Той няма уши или уста. Той със сигурност може да чува и да ни говори: „Той ще казва това, което чува” (Йоан 16:13). И ние трябва да Го слушаме: „Нека да чуе това, което Духът казва” (Откровение 2:7). И въпреки, че Той няма очи като моите, „Духът претърсва всички неща, да, дълбоките неща на Бог” (I Кориняни 2:10). След като вие бяхте създадени с очи, уста и уши, не бихте ли очаквали Създателят – Отец, Синът и Святият Дух – да могат да разбират и да ви говорят? Аз вярвам, че Святият Дух има духовно тяло, не с истинска плът и кръв, но е духовно същество с форма и въпреки това без ограничения. Библията изяснява това, когато казва: „Духът на Бог се движеше над лицето на водите” (Битие 1:2). Сега, Библията не ни казва как изглежда Той. Казано е малко за това, как изглежда Отец и е дадено някакво описание на Исус, но подробности за физическите характеристики на Святия Дух не се намират в Писанията. Нека да ви кажа защо вярвам, че Святият Дух има тяло – духовно тяло.

### **Поразяваща прилика**

„Как изглежда Бог Отец?” Въпреки че никога не съм Го виждал, аз вярвам – както и за Святия Дух, че Той изглежда както Исус изглеждаше на земята. Не казвам, че и Тримата са еднакви във всяка подробност, но това е, което започнах да вярвам. „Послание към Евреите” говори за Христос като за „Блясъка на Неговата слава и изразения образ на Неговата Личност” (Евреи 1:3). Мога да направя само едно заключение: Бог Отец изглежда, както изглеждаше Исус на земята. И вярвам, че както изглеждаше Исус на земята, така изглежда и Святият Дух. Някой ден, скоро, ще открия това със сигурност. И аз вярвам, че вие също планирате да бъдете там. Отново, Святият Дух не е небесен бриз или неясен облак, влизащ и излизащ, плувайки от вашия живот. Той е Бог и Той обитава в нас – наравно с Отец и Сина в Троицата. Павел, пишейки до църквата в Коринт, казва: „Не знаете ли, че вие сте храм на Бог и че Духът на Бог обитава във вас? Ако някой разруши храма на Бог, Бог ще унищожи него, защото храмът на Бог е

свят, който храм сте вие.” (I Коринтяни 3:16-17). Той каза, че Духът живее в Божия храм. Ние сме този храм и Отец и Духът са еднакво в нас.

## **Равен с Отец и Сина**

Святият Дух не е само Личност, различна от Отец и различна от Сина. Той е много повече. Той не е само Бог, но Писанието Му дава място, равно с Отец и Христос. **Първо**, ние откриваме, че Святият Дух е Всеприсъстващ. С други думи, Той може да бъде навсякъде едновременно. Духовете не са всеприсъстващи, но Святият Дух е. Той е точно толкова реален в Лос Анджелис, колкото е и в Петербург. Точно толкова жив. Точно толкова пълен със слава. Сега, някои хора имат безсмислени проблеми със сатана. Те си мислят, че дяволът е всеприсъстващ. Нека да ви уверя, че не е. Сатана не може да бъде навсякъде едновременно. Защо? Защото ангелите не могат да бъдат навсякъде, а той беше ангел, архангел. Архангелите Михаил или Гавраил не са всеприсъстващи, нито пък сатана е. Всеприсъствието на Святия Дух е описано в Псалми:

*Къде мога да отида от Твоя Дух? Или къде мога да избягам от Твоето присъствие? Ако отида на Небето, Ти си там; Ако си постеля в ада, ето, Ти си там;*

*Ако взема крилата на зората И обитавам в най-далечните части на морето, Дори там Твоята ръка ще ме води И Твоята десница ще ме държи.*

**Псалм 139:7-10**

Но Той е не само Всеприсъстващ. Святият Дух е и Всесилен – притежава цялата мощ. Ангелът каза на Мария: „Святият Дух ще дойде върху теб и силата на Всевишния ще те осени” (Лука 1:35). Силата на Всевишния говори за Духа на Бог. тази същата сила на Всевишния е Святият Дух и Той е Всесилен, Всеславен, и има цялата мощ. Всемогъщият Бог! Святият Дух също е и Всезнаещ. Той знае абсолютно всичко. Аз се вълнувам, когато чета думите:

*Очи не са видели, нито уши са чули, нито някога са влизали в човешкото сърце нещата, които Бог е приготвил за тези, които Го обичат. Но Бог ги е разкрил чрез Своя Дух. Защото Духът претърсва всички неща, да, дълбоките неща на Бог. Защото какво знае човек за човешките неща, освен духът на човека, който е в него? Дори така, никой не знае Божиите неща, освен Божия Дух.*

**I Коринтяни 2:9-11**

Помислете за това! Святият Дух всъщност претърсва ума на Бог. Той открива това, което е там и го представя на нас. Той казва: „Ето какво открих”. Как може Божият Дух да претърси „дълбоките неща на Бог”? Защото Той знае всичко. Има още нещо, което има нужда да знаете за сатана. Той не може да чете вашите мисли. Ангелите не могат да четат вашите мисли, а дяволът е ангел. Ако той можеше да чете мислите ви, той щеше да бъде всезнаещ дух. Но това място е резервирано за Отец и за Святия Дух. Сатана не може да чете мислите ви.

## **Трябва ли да Му се покланяме?**

Ето един важен въпрос, който трябва да задам. Щом Светият Дух е Всеприсъстващ, Всесилен и Всезнаещ, трябва ли да Му се покланяме като на Бог? Заслужава ли Той хваление и обожаване? Християните имат един главен проблем, когато се стигне до темата за поклонението на Духа. Това е тема, която предпочитат да не обсъждат. Ако ги попиташ: „Защо да не се покланяме на Светия Дух?“, те изглежда не могат да намерят отговор или казват нещо като: „Е, от нас не се очаква да го правим.“ За да бъда честен, аз имах същия проблем. Защо? Защото дяволът ме беше измамил, както е измамил толкова много хора. Аз си мислех: „Как мога да Му се покланям? Просто това не е начинът, по който съм бил учен.“ Светият Дух въпреки всичко, е много повече от птица, летяща на Небето, която ти дава петдесетното усещане. Щом Той е всичките тези неща, които видяхме – равен с Отец и Сина, тогава на Него трябва да Му се покланяме. Все пак, ние не се ли покланяме на Отец? Не се ли покланяме на Сина? Вие може би се чудите: „Как трябва да се покланяме на Светия Дух?“ Е, как се покланяте на Бог Отец? И как се покланяте на Сина? Не трябва да има никаква разлика. Вие трябва да залеете Светия Дух с вашето посвещение и вашата любов, както Отец и Сина. Библията казва, че Божеството – Отец, Синът и Духът – са вечносъществуващи: „Колко повече кръвта на Христос, който чрез Вечния Дух принесе Себе Си без петно на Бог, ще очисти вашето съзнание от мъртви дела, за да служите на живия Бог“ (Евреи 9:14). Когато ние научаваме за ангелите, откриваме, че те присъстват единствено поради съществуването на Исус. Но аз имам новини за вас. Можете да се отнасяте към Бог Светия Дух като към „Аз Съм“, точно както към Бог Отец и Бог Син.

## **Миро, вода, облаци и светлина**

От моята първа среща със Светия Дух насам аз преживявам увеличаващата се реалност на Неговото присъствие. Всяко писание, всяка среща и всяко откровение прави моето ходене в Духа по-пълно. Наскоро по време на изучаване на Словото, аз казах на моята съпруга: - Знаеш ли, чувствам присъствието на Бог изцяло върху мен. Ето какво ме докосна онази нощ, докато изследвах значенията на думите и техните връзки с Духа. Аз се чудех: „Какво всъщност означава да наскърбиш Духа“ Това, което научих, беше, че Светият Дух е не само Дух с форма, но Той е толкова реален, че ние можем да Му се съпротивляваме. Много хора мислят, че Светият Дух е вятър, но Той не е. Това е просто още един от дългия списък на описателни символи, използвани, за да общуваме с Духа – миро, вода, гълъб, облак, светлина и още толкова много. Със сигурност това не означава, че Той изглежда като някой от Своите символи. Вятърът е невидим за окото, но вие не можете да му се съпротивлявате. Думата „съпротивлявам се“ означава да се противопоставяш. Ти не можеш да се противопоставяш на вятъра. Опитай се да застанеш срещу вятъра и той ще мине покрай теб. Но ти можеш да се противопоставяш на Светия Дух. Всъщност ти можеш да Го спреш да действа. Стефан в своята реч пред Синедриона цитира Мойсей, казвайки: „Коравовратни и с необрязано сърце и уши, вие всякога се противите на Светия Дух; както правеха бащите ви, така правите и вие“ (Деяния 7:51). Те Му се противопоставиха и за съжаление, успешно. Запомнете това: Вие не можете да се противопоставяте на вятъра, на маслото, дори на гълъба, когато той отлети покрай вас, но можете да се противопоставите на личност – и точно

това е Святият Дух. Тогава аз проследих думите оскърбя и оскърбен в оригиналния гръцки текст. Коренът на думата е „лура” и означава и означава да изпиташ болка в тяло и ум. Това значи да страдаш от умствена и физическа болка. Святият Дух има духовно тяло, иначе Павел не би казал: „Не оскърбявайте Святия Дух” (Ефесяни 4:30). Святият Дух не е просто наранен. Раната действа на нивото на емоциите. Той е наскърбен, което отива много по-дълбоко. Не само това, но Святият Дух може да бъде угасен. Думата означава да изгасиш. Павел предупреди църквата в Солун: „Духа не угасяйте” (I Солунци 5:19). Ти не можеш да угасиш вятъра или другите символи. Но можеш да спреш една личност. И точно такъв е Святият Дух.

## **Толкова лесно нараним**

Вие също трябва да осъзнаете, че Святият Дух може да бъде наранен или дразнен. Той може да бъде раздразнен. Исая говореше за обичта на Господ и за Неговата милост към Израел: „Но те се разбунтуваха и раздразниха Неговия Свят Дух, и Той се обърна срещу тях като техен враг и воюваше с тях” (Исая 66:10). Трудно е да си го представим, но е истина. Святият Дух може да бъде тормозен от човешките същества. В оригиналния език думата „раздразнен” има значението на да разтревожиш, да нараниш. Само една личност може да стане обект на такъв тормоз. Един силен вятър не може да бъде стихнат, но Святият Дух може: „Тогава извика към мен, та ми говори казвайки: Виж, ония, които излизат към северната страна, успокоиха (стихнаха) духа Ми в северната страна” (Захария 6:8). Святият Дух е Личност, която отговаря на вашите желания. Вие може да Му кажете да замълчи и Той ще го направи. Но тогава поемате риска да Го наскърбите. Толкова много пъти в публични събрания аз съм виждал, как Святият Дух е готов да заговори и тогава е утихвал заради нечия плътска проява. В такива святи моменти съм чувствал как Той се отдръпва. Святият Дух не е боец. Той е любим. Ако вие Му се съпротивлявате, Той просто ще напусне. Той не е като сатана, на когото Бог казва, че „бяга” от вас, ако му се съпротивлявате. Святият Дух няма да избяга от страх, а ще се оттегли от вашето присъствие с наранено сърце. Ако е наскърбен, Той нежно ще се оттегли. Ако е угасен, ще се оттегли тихо. Колко трагично е да мислим, че хората дразнят и се опитват да направят тиха такава чудесна Личност. Но те наистина го правят. Децата на Израел също. Днес, докато Той все още копнее за нашата любов и нашето приятелство, ние Го наскърбяваме чрез пренебрегване и бунт. Аз все още чувам Кетрин Кулман в Питсбърг, хлипайки с такава агония: - Моля ви! Не Го оскърбявайте! Той е всичко, което имам.

## **ГЛАВА 7 - ВЯТЪР ЗА ВАШИТЕ ПЛАТНА**

„Ако някога видите пиян човек от същата страна на улицата, прекосете я и идете на обратната страна.” Това беше съветът, който моят баща даваше на децата на семейство Хин, докато растях в Святата земя. Всяка сутрин с братята ми и сестрите ми ходехме заедно до католическото училище. И със сигурност това се случваше – дори повече от веднъж. Почти по инстинкт без дума, си спомняхме съвета на татко и отивахме на отсрещната страна на улицата, докато се разминем с пияния човек. Как познавахме, че той беше пиян? Е, ние не отивахме при него, да го питаме: „Господине, пиян ли сте?” или „Нека да помириша вашия

дъх!” Разбира се, че не. Дори като деца ние знаехме, че той беше пиян. Всичко около него ни говореше за това – начинът, по който се движеше, изражението на неговото лице, раздърпаните му дрехи. Както казват в Англия, той беше „с три платна по вятъра”. Истината за неблагоприятното поведение беше тази: той беше контролиран от неправилната сила. Той се беше подчинил на неправилното влияние. Апостол Павел не можеше да бъде по-ясен, когато каза: „Не се опивайте с вино, следствието на което е разврат, а се изпълвайте с Духа” (Ефес. 5:18). Какъв контраст между един бунтовен живот и един праведен живот! Пиянството, както предупреди Павел, води до неблагоприятни действия. Но ако един човек може да бъде контролиран чрез алкохол, колко повече Святият Дух може да контролира един мъж или една жена? Трудно ли е да се разбере кой контролира? Никак. Всеки ден вие срещате хора, чиито умове и сърца са на светлинни години разстояние от Бог. Това е очевидно. Вие го чувате в техния език. Вие го виждате в техните действия. Като че ли сатана води всяко действие в техния живот.

## ИЗПЪЛНЕН С ДУХА ЖИВОТ

А какво да кажем за един човек, който се е срещнал със Святия Дух? Какви са външните белези на един изпълнен с Духа живот? Те са много и промяната е плашеща. Тя е отвъд всякакво описание. Изведнъж, положителните „прояви” започват да се умножават на всеки ъгъл. Точно след като каза: „Бъдете изпълнени със Святия Дух”, Павел описа четири външни резултата, които може да очаквате. Това е като да засеете семе в почвата на Духа и да пожънете Небесна реколта.

### Вие ще бъдете променени

**Първата проява**, която може да очаквате от изпълнен с Духа живот, е тази: Вашата реч ще бъде различна. Апостолът каза, че ние трябва да говорим „един на друг с Псалми” (Ефесяни 5:19). Можете ли да си представите какъв невероятен свят ще бъде, ако нашите разговори наподобяват това, което четем в Псалми? Едно скорошно проучване показва, че най-често употребяваната дума от всички думи в английския език, е „аз”, но християнинът, който е воден от Духа, трябва да има нов речник. Речник, който не е егоцентричен, а центриран около Бог. Изведнъж, вие казвате: „Хвалете Господа!” (Псалм 150:1) или: „Нека всичко, което диша, да хвали Господа!” (стих 6). Ето **втория белег**, който Павел каза, че би трябвало да очаквате: Вие ще имате нова песен. Той казва, че вие ще „пеете и възпявате Бог в сърцето си” (Ефесяни 5:19). Това е много повече от нова песен – това е промяна, която става във вашето сърце. Когато вие станете променен отвътре, мелодията ще излезе навън. Това е спонтанна реакция. Аз не се смятам за певец, но съм имал песни на моите устни от момента, в който срещнах Святия Дух. **Третата проява** е, че ще започнете да давате благодарение: „като винаги благодарите за всичко на Бога и Отца в името на нашия Господ Исус Христос” (ст. 20). Изведнъж ще започнете да Му благодарите за всичко. Ще Му благодарите за доброто и за не дотам доброто. Разпознавате, че Дарителят на всеки дар знае точно от какво имате нужда. Резултатът ще бъде промяна на вашето отношение. Независимо какво се случва, вие ще казвате: „Благодаря Ти!”

**Четвъртият очевиден знак** е, че ще станете слуга. Павел каза: „Покорявайте се един на друг в страх от Бог” (ст. 21). Ето за какво се говори в „почитайте се един друг в любов”. Сърцето ви ще копнее да помага на хората. Бог ще ви доведе до място, където ще кажете: „Само ми кажи и аз ще го направя!” Какво означава да бъдеш „изпълнен с Духа”? Някои хора мислят, че това е точно, като да закараш една „Хонда” в бензиностанция и да напълниш резервоара ѝ с гориво. Но това въобще не е така. На моя амвон стои едно шишенце с олио. Аз го използвам точно, както ме водят Писанията – да помазвам тези, които идват за изцеление. Това е едно просто шишенце и то е изпълнено със зехтин. Но когато аз го изразходвам, то свършва. Бутилката не се изпълва сама отново. Думите „да бъдеш изпълнен” в Ефесяни нямат връзка с бутилка или със съд, който е пълен. Гръцкото сегашно време е използвано, за да ни покаже, че изпълването със Святия Дух не приключва веднъж за винаги. Това е продължаващо приключение. Някога прекарвали ли сте един ден в лодка? Невероятно чувство е. Какво се случва с лодката, когато са опънати нейните платна? Тя започва да се движи. Това е, което Павел ни казва. Той иска да бъдем изпълнени не като контейнер, който няма действие, а като лодка, която продължава да се изпълва с вятъра – отново и отново. Той иска да се движим напред с никога неспирация бриз на Духа, изпълващ нашите духовни платна.

### **„Кой си мислиш, че си ти?”**

Това, да бъдеш изпълнен със Святия Дух, води до действие. И то проличава във вашата реч, във вашето сърце, във вашето отношение и във вашата дейност. Каква промяна! Сега думите ви са възвишени. Има хармония във вашето сърце, давате благодарение на Господ, и истински и скромно служите на хората. Как може един мъж или една жена да бъдат изпълнени с Духа и да говорят просташки? Как може той или тя да има сърце, изпълнено със завист, студенина или критика? Една изпълнена с Духа личност няма да каже: „За кой се мислиш, че ми казваш всичко това?” или „Как може Бог да ме третира по този начин?” Това са признаци на егоцентрична личност, която е „празна от Духа”, тоест не е „изпълнена с Духа”. Когато Христос се завърна при Отец, Той не възнамеряваше вие да ставате самостоятелни. Помощта беше на път. Все пак не е вашата сила или вашата мощ тази, която е важна:

***Не чрез сила, нито чрез мощ, но чрез Духа Ми, казва Господ на силите.  
Захарий 4:6***

Чрез Духа вие сте способни да прославите Исус. Чрез Духа вашите сърца са изпълнени с песен. Чрез Духа вие можете да кажете: „Исусе, аз Ти благодаря за всичко!” И чрез Духа ви е дадена сила да кажете: „Аз ти прощавам.” Как любовта на Бог е „излята в нашите сърца”? Чрез Святия Дух. Вие никога не сте виждали вятър, но със сигурност можете да видите резултатите от вятъра. Дърветата се поклащат. Флагът се разлюлява. И платноходите започват да се движат. О, Неговата сила! Не е необходимо да видите Святия Дух, за да знаете, че Той е жив. Вие можете да почувствате доказателство за силата, която Той ви дава. След като веднъж Святия Дух ви е изпълнил, търсенето на потвърждение е упражнение в безплодност, безсмислено е. Един човек веднъж каза: - Бени, кажи

ми, изпълнен ли съм с Духа?- Брат, ако не знаеш, тогава не си! – отговорих аз. Не е необходимо да питаш, като видиш резултатите. Тези, които питат дали са изпълнени, никога не са Го получавали.

## **Това започва със спасението**

Ти можеш да попиташ: „Как ставам изпълнен със Святия Дух? Ако говоря на езици, това ли е белегът?” Святия Дух е в теб от момента, в който помолиш Господ Исус Христос да прости твоя грях и да очисти твоето сърце. Ако не вярваш на това, ти не разбираш Троицата. Както Павел каза на Тит: „Той ни спаси чрез измиването на старото и чрез обновяването от Святия Дух, който Той изля върху нас изобилно чрез Исус Христос – нашия Спасител. Така че, като сме оправдани чрез Неговата благодат, ние можем да станем наследници според надеждата за вечния живот” (Тит 3:5-7). Но сега ние говорим за изпълване със Святия Дух, с доказателството, че това е било преживяно буквално от стотици милиони хора по целия свят. Статистиките са поразителни. Знаем, че някои все още обичат да спорят за това, но един човек с преживяване никога не печели милостта на човек, който спори. Аз няма да забравя първите няколко дни, след като бях новороден. Бях като малко дете – и вие знаете какво казват за бебетата. Те винаги падат, плачат и молят за помощ. Точно така бях и аз. Всъщност, аз споделих с един човек от църквата същото съмнение, което съм чувал много пъти от тогава. Казах: - О, толкова съм разкъсан! Той попита: - Какво не е наред? - Не съм сигурен, дали съм изпълнен със Святия Дух – казах аз. Не бях. Така че, той каза: - Бени, ти помоли ли? - Да, сър. – му отговорих аз. - Това е всичко, което е необходимо да направиш – каза той. Е, вие виждате, че аз бях бебе в Христос. Не знаех това, което знам сега. Аз наистина не знаех това, което търсех, но бях чул някой да казва: „Ако говориш на езици, това е всичко, от което се нуждаеш.” Както научих по-късно, говоренето на езици е само един от даровете. Но не толкова от даровете имаш нужда, колкото от Дарителя. Павел е написал до църквата в Рим: „Защото дарбите и призванието от Бог са неотменими” (Римляни 11:29). Дарбите никога няма да напуснат, но силата на Дарителя може да бъде оттеглена – и ще бъде оттеглена, ако той е занемарен или наскърбен. Никога не забравяйте какво се случи с цар Саул. Господ каза: „Дълбоко съжалявам, че поставих Саул за цар, защото Ми обърна гръб да не Ме следва и не изпълни заповедите ми” (I Царе 15:11). Когато Давид беше помазан от Самуил да стане новият цар, „Духът на Господ се оттегли от Саул” (I Царе 16:14).

## **ДА СЕ ПРЕДАДЕШ**

### **Закърпи ли своите платна?**

Ти може да попиташ: „Как трябва да се приближаваме към Святия Дух? Как ще стана готов да Го приема?” Може би трябва да ти задам един-два въпроса: „Твоят кораб готов ли е да отплава? Готов ли е за морето? Закърпил ли си платната? Готов ли си да приемеш вятъра на Духа, когато Той задуха върху теб?” Това е като подготовка за женитба. Ти отделяш време в мисли и подготовка за този момент, в който ще застанеш пред свещения олтар. Тогава

правиш клетва, която „да имаш и да държиш от този ден нататък”. Ти всъщност даваш себе си на твоя партньор. Това е един неогоиствен акт на предаване от любов. И от този момент нататък се създава една уникална връзка на приятелство, позната единствено между съпруга и съпругата. Но какво става, когато ти вземеш обратно част от себе си, която беше посветил в брака? „Ти не можеш да имаш това! То е мое!” А ако твоят партньор каже същото? Това ще създаде бариера във вашите взаимоотношения. Съюзът ще започне да се руши. Приятелството ще започне да охлажда. Само пълното отдаване носи пълно общуване и произвежда любов и разбиране. Има само един начин да възстановиш едно счупено взаимоотношение. Както платната на един морски съд, ти не можеш да останеш напушен и стегнат. Точно обратното, трябва да бъдеш гъвкав и отдаден – всъщност, трябва да се предадеш на едно ново изпълване с любов. В момента, в който ти се предадеш на Господ, Той ще те изпълни със Святия Дух. Не е необходимо да молиш за изпълването. Това не изисква една кофа сълзи. Всичко, което е необходимо, е пълно предаване на Христос и желание да прегърнеш Неговия скъпоценен Свет Дух. Пълното предаване носи пълно изпълване и пълното покорство носи пълно приятелство. Точно, както в брака, ти трябва да работиш върху това всеки ден: „Исусе, аз Те обичам, Бог Отец, аз Те обожавам, скъпоценни Свети Душе, аз копнея за Твоето общение”. Ако занемариш общението само един ден, на следващия ден ще ти бъде малко по-трудно.

## **Като остър нож**

Какво се случва с един брак, когато единият от партньорите не зачита другия? След кратко време ще започне да влиза студенина в сърцето. Думите започват да режат като остър нож. Скоро враждебността се превръща в гняв, ревност и дори по-лошо. За много семейства резултатът е раздяла, развод и омраза. Но дупката може толкова лесно да бъде поправена. Всичко, което е необходимо, е прясно отдаване, което идва от самата ти душа. И подновяване на клетвата „да обичаш, уважаваш и да почиташ”. Същото нещо ще стане, ако ти занемариш Господ. Ще развиеш студенина и гняв. Ще бъдеш извън общението на Господ. Това се случи с децата на Израел в пустинята. Те започнаха да се оплакват: „Ако само бяхме измрели в Египет!”, или: „Ако само бяхме измрели в тази пустиня! Защо Господ ни доведе тук, в тази земя, за да умрем от меч?” (Числа 14:2-3). И Господ каза на Мойсей и Аарон: „Колко дълго ще търпя това зло събрание, което мърмори срещу Мен?” (стих 27). Израел отиде от казвайки „Господ е Бог” до оплакването „Няма ли да ни бъде по-добре да се върнем в Египет?” Какво предизвика промяната? Те престанаха да Го търсят и техните сърца се закоравиха. И преди да разберат какво се е случило, те бяха Го забравили. Не оставайте дори един ден без прясно предаване на Господ! Павел писа: „Ако и да тлее външният наш човек, пак вътрешният всеки ден се подновява” (II Кор. 4:16). Предаването трябва да бъде продължително, никога не спиращо изпразване от себе си за Господ. И веднъж, когато това ти е станало навик, ти ще започнеш да се наслаждаваш в перфектния съюз с Бог, съвършеното общение, съвършеното разбиране и съвършената любов. Аз вярвам, че Божията воля за теб е да бъдеш постоянно изпълнен със Святия Дух. Почти на един дъх, Павел каза: „Бъдете изпълнени със Святия Дух” и после каза: „Не бъдете несмислени, а

проумеевайте каква е Божията воля за вас” (Ефесяни 5:17). Павел не оставя никакво съмнение, че Божията воля е Святият Дух да обитава във всеки вярващ. Това е Божията воля за всяка майка, всеки баща, всеки млад човек и за вас.

## **Отпусни се, отпусни се**

Спомням си, че видях един млад човек в една църква близо до Торонто, който се молеше да приеме изпълването с Духа. Никога няма да забравя неговия поглед – изопнат и с напрежение. Той буквално стенеше и стенеше за среща със Святия Дух. Аз отидох до него и му казах: - Млади човече, няма да получиш нищо без молене. Просто се отпусни. Толкова е лесно, когато се предадеш. Това е, което той направи, и почти моментално Духът дойде върху него. Беше толкова красиво. Усмивка дойде на лицето му, когато той започна да се моли на небесен език. Как се предаваш? Това никога няма да се случи, ако ти „се опитваш”. Това е като да се учиш да плуваш. Ако се биеш, за да плуваш, ще започнеш да потъваш и дори може да се удавиш. Ето защо инструкторът по плуване първо учи децата да се отпуснат и да се научат да се носят по водата. Плуването идва естествено, когато ти не се биеш. Ето и начина, по който се предава човек – то идва инстинктивно, за едно дадено сърце. Когато срещнеш своя съпруг или съпруга за живота, ти не се „опитваш” да се влюбиш. Това е нещо, което или го има или го няма. Ти не се опитваш да работиш върху това, тъй като любовта се предава. Когато Исус е твоят Господ, когато Го обичаш с цялото си сърце, не е трудно да Му се предадеш. Същото е със Святия Дух. Всеки ден, когато ти представяш себе си на Него, Той те изпълва отново. Ти оставащ пресен, като цвете на утринното слънце. Той продължава да ти дава живот – и цветовете ти като че ли никога не увяхват. Аз не мога да ти кажа как да Го приближиш, но ето какво правя аз. Толкова много пъти съм влизал в моята стая, заключвал съм вратата и просто съм стоял там с вдигнати към Небето ръце. Той знае, че аз Го обичам; аз знам, че Той ме обича. И аз чакам с отворени ръце да Го приема. Преди години аз поставих под въпрос Неговата любов. Никога няма да забравя това. Беше по времето, когато имах невероятни битки с моето семейство. Майка ми и баща ми не бяха новородени и имаше такава болка в нашите взаимоотношения. Тогава, една нощ, в моята стая, аз погледнах нагоре и казах: - Исусе, знам, че Ти каза в Своето Слово, че ме обичаш... Но, моля Те, направи ми една услуга. Кажи ми, че ме обичаш. И аз заспах. Посред нощ бях събуден от един глас, който звучеше като падащи води. Мога да го опиша само като звук, който беше силен и ясен. Тогава ясно доловим глас, идващ от никъде и въпреки това идващ отвсякъде едновременно – започна да говори. Над потоците от води, аз чух един глас толкова ясно, колкото никога до тогава, да казва: - Аз те обичам! Аз те обичам! Това беше гласът на Исус. В този момент стените в моята стая всъщност започнаха да треперят. Бях уплашен от присъствието на Господ, тъй като то беше толкова необичайно. Но от този момент никога не съм поставял под въпрос Неговата любов. Аз вярвам, че Той дава такива опитности, когато наистина се нуждаем от тях, а не когато ги искаме. Много пъти съм стоял в моята стая и не съм казвал дори и една дума. Пазел съм абсолютна тишина. Аз съм сигурен, че сте изпитвали много пъти, как не е било необходимо да произнасяте дори една дума, за да убедите някого в своята любов. Има специални случаи между двама души, когато ако дори един звук е издаден, целият незабравим момент ще бъде

разрушен. Тишината често е най-добрият език. Много пъти съм стоял в моята стая и изведнъж сълзи са изпълвали очите ми. Една необяснима топлина и красота е изпълвала въздуха, докато Той е започвал да ме изпълва със свежест. Как стана? Какво бях направил? Всъщност, аз не съм направил нищо, а просто стоях в Неговото присъствие с едно вътрешно предаване. Но това, което започваше със съвършена тишина, продължаваше с хваление и поклонение, които не исках никога да спират. Когато вие сте изпълвани постоянно с Духа на Бог, вашият молитвен живот придобива едно измерение, за което никога не сте предполагали, че е възможно. За да изпитате свежия бриз на Духа, който изпълва вашето сърце с хваление, трябва да разберете как да се приближите към трона на Бог в молитва.

## Стъпка по стъпка

Има седем отделни стъпки в молитвата.

**Първата стъпка** е изповядване. Започнете с признанието на това, кой е Бог. Авраам Го нарече „Господ, Всевишният Бог, Този, който притежава небето и земята” (Битие 14:22). Започнете, като декларирате мощта на Всемогъщия! Илия започна своята молитва на планината Кармил така: „Господ Бог на Авраам, Исаак и Израел” (III Царе 18:36). Ако искате огънят да падне, започнете, като изповядвате кой е Бог. **Следващото ниво на молитва е молба.** Просто, „нека вашите молби да бъдат известни на Господ”. За нещастие, това е стъпката, на която много хора прекарват твърде дълго време. Целият им молитвен живот изглежда концентриран върху нужди, желаниа и искания. Разбира се, вашите лични проблеми заслужават вниманието на Бог. Но когато вие ги споделите, това не е времето да кажете Амин. Най-доброто все още предстои. **Третата стъпка** и тази, която най-искрено обичам, е поклонението. Това трябва да бъде време на абсолютна красота и хваление. Обичайте Го! Обожавайте Го! Може да започнете с думите: „Исусе, аз Те обичам!” Изведнъж вие чувствате присъствието на Святия Дух и два часа по-късно поглеждате вашия часовник и казвате: „Не мога да повярвам, че времето тече толкова бързо.” Това е толкова реално, толкова живо! **Четвърто**, има време на интимност. Това е с твърде много любов, твърде свято, твърде красиво, за да бъде описано. Имало е време, когато дълбоко в молитва аз съм чувствал, като че ли някой е стоял там, галейки моето чело. Като че ли Господ ми е казал: „Благодаря ти, толкова се радвам, да бъда с теб!”

Помнете, че Святия Дух никога няма да ви натрапи Себе Си. Той не налага изисквания и заповеди върху молитвения ви живот. Но, ако ти кажеш: „Помогни ми да се моля”, Той е готов да отговори. Понякога в моя живот молитвата ми на това ниво е продължавала с часове. Но интимността не е мястото, където вие можете да започнете. Нито е възможно да се втурнете набързо през стъпките, докато стигнете до тази точка. **Петото** ниво на молитва е ходатайството. Исус каза, че Духът ще ни разкрива неща и това е, което се случило с мен. Когато вие поканите Духа да ви помогне да се молите, Той не се фокусира върху вашите лични нужди и желаниа. Не! Фокусът е навън. Той поставяше имена и лица на хора пред мен, за които не бях мислил от години. Аз ходатайствах в молитва за тях. Но не вярвайте, че това е периодът на радост и хваление. Точно обратното. Първият път, когато бях заведен в ходатайство, аз не бях сигурен, че го искам. Общението отпадна. Близостта отпадна. През това време аз почувствах болка и

агония, която е толкова трудно да се опише с думи. Аз буквално натисках пода с всяка унция от моята сила, докато се молах за моето семейство, за приятелите, за служителите, дори за нации. Нека да ви предупредя. Невъзможно е да бъдете заведени в ходатайство с едно потупване на пръста. Не става моментално, защото това е партньорство с Бог, което изисква дълбоко, интензивно лично взаимоотношение. Виждате ли, Светият Дух води вашия молитвен живот стъпка по стъпка. С мен това не се случи на първия ден, нито на втория, нито на третия. Бяха необходими поне шест месеца, преди аз да започна да се движа в дълбочините на молитвата. Писанията учат, че ако сме верни в малките неща, Бог ще ни даде повече. Това е, което Той направи. Той е съвършеният Баща, съвършеният Учител. Но това, което се случва после, си заслужава страданията. Шестата стъпка в молитвата е благодарение. Както Павел писа: „Благодарете на Бог, който ви дава победа чрез нашия Господ Исус Христос” (I Коринтяни 15:57). Винаги прекарвам време да отдавам благодарение на Отец, на Сина и на Светия Дух. И накрая, стъпка седем в молитвата е хваление. Понякога пея, понякога говоря на духовен език. Но в дълбочините на моето същество, аз избухвам в тотално хваление. Това е най-чистата форма на молитва, която някога съм изпитвал. Вие може да попитате: „Бени, нима винаги включваш всичките седем стъпки?” Моят отговор е „Да!”. И ето какво е това нещо, което е толкова чудесно за Духа: Ако вие Му позволите да работи чрез вас в молитва, ще откриете, че вие не правите много в молитвата. Изглежда Той върши цялата работа. Дори в ходатайството, колкото и болезнено да е то, ръката на Духа ви издига нагоре, давайки ви моментално освежаване, когато молитвата е свършила. Павел беше прав, когато каза: „Молейки се винаги с всякаква молитва и молба в Духа” (Ефесяни 6:18). Той знаеше, че има повече от един тип молитва.

### **„Той е тук!”**

Няма заместител за изпълването с Духа, което идва като директен резултат от твоя молитвен живот. Това е мощ, която ще повлияе върху всичко, което правиш. Наскоро бях поканен да говоря в Колумбия, Южна Америка. Това беше един триденен поход и вечерта на втория ден, сряда, аз говорих за Светия Дух. По средата на моето послание почувствах силата на Светия Дух да идва върху събранието. Почувствах Неговото присъствие, спрях да проповядвам и казах на хората: - Той е тук! Служители на платформата и хора в публиката почувстваха същото нещо – то беше като полъх на вятър, който влезе и помете вътрешността на това място. Хората станаха прави в спонтанен изблик на хваление. Те не стояха много дълго. Изведнъж започнаха да падат и да се прекатурват на пода под силата на Светия Дух. Те бяха „покосявани” в Духа. Това, което се случи после, беше точно това, което бях виждал да става в службите по целия свят. Хора започнаха да приемат Христос за техен личен Спасител и започнаха да стават изцеления из цялата аудитория. Когато започна да говоря за Светия Дух, едно необичайно помазание следва поучението. Винаги. Има невероятно проявление на Божието присъствие – всеки път е различно от друг път. Чудесата като че ли са по-интензивни. Спасявани са повече хора, отколкото на други срещи. Докосването на Бог върху живота на хората е по-изявено. На тези служби призивът от олтара изглежда толкова лесен. Няма умоляване или убеждаване. Моментално хората се втурват на групи напред за спасение. Точно, както Господ

обеща, Духът привлича хората към Христос. След службите хора идват при мен и казват: - Това беше най-мощното събрание, което някога съм имал! Това е като че ли Святият Дух е почел службата, защото Той е толкова добре дошъл Гост. По време на същия този поход пастор Колин – моят преводач, дойде до мен точно сутринта след сесията с поучението върху Святия Дух, с почти 2000 проповедници. Той започна да плаче. Тогава вдигна главата си от ръцете си и каза с дълбоко чувство: - Скъпи брате, аз знам толкова малко за Святия Дух. Чувствам се, като че ли съм в детската градина. Той беше завладян от реалността на това послание. Друг път съм виждал преводач, който спира точно в средата на моето послание и започва да плаче неконтролируемо. Това е силата на Духа. Това, което се случва в една служба, може да се случи и на вас точно, където сте вие. Ето защо аз ви моля, да се предадете напълно на Духа. Вие ще започнете да разбирате какво имаше предвид Павел, когато каза: „Изпълвайте се с Духа, говорейки един на друг с Псалми, пеейки и възпявайки Господа в сърцето си, давайки винаги благодарение на Бог Отец” . И вие ще знаете защо той каза: „Покорявайте се един на друг!” (Ефесяни 5:18-21).

## **Втори вятър**

Готови ли сте Божият Небесен бриз да изпълни вашите платна? Това започва със спасението, когато изповядате греха си и предадете вашия живот, да следвате Исус като Господ и Спасител. Дори Христос говори за вятъра, когато говори за изкуплението. Той каза на Никодим, член на еврейския парламент: „Не се учудвай, че ти казвам: Трябва да се родиш отгоре. Вятърът духа, където пожелае и ти чуваш звука му, но не можеш да видиш откъде идва и накъде отива. Така е всеки, който е роден от Духа.” (Йоан 3:7-8). Точно, както спасението е описано като вятър, Святият Дух е описан като втори вятър – вятър на силата. В деня на Петдесетница „изведнъж дойде звук от небето, като втурване на мощен вятър и той изпълни цялата къща, където седяха” (Деяния 2:2). Вятърът на Духа е втърващ се и мощен. Той е сила, която ще сложи вашия живот в движение. Време е да пуснете своя съд. Поставете вашите платна и започнете да бъдете изпълвани с вятъра на Святия Дух!

## **ГЛАВА 8 - ЕДНО МОЩНО ВЛИЗАНЕ**

Как може да бъде това? Аз току що бях дал моя живот на Господ и се биех, за да живея християнски живот. Когато мисля за това, което ми се случва сега, то звучи невероятно. През февруари 1972 г., след моето „новораждане” аз знаех, че сърцето ми е осветено, но трудностите, с които се сблъсках, изглеждаха непреодолими. Имаше конфликти къщи, неяснота за моето бъдеще и една представа за себе си – толкова ниска, колкото пода под моите крака. О, колко се биех с моя живот! Дори понякога беше трудно да дам цялата си любов на Господ. Имах толкова много спешни въпроси. Тогава, две седмици по-късно, аз бях изпълнен с Духа. Очаквах Небето на земята от този момент нататък. Но това не стана. Моите ежедневни битки продължиха. Със сигурност имаше велики моменти на радост и на възхищение. И аз не бих заменил моите духовни опити дори за петрола на Саудитска Арабия. Но вътре в мен имаше един разяждащ въпрос, който ме преследваше месец след месец: „Това ли е всичко? – чудех се

аз. Въпросът не си отиваше. – Няма ли Господ нещо повече за мен?” И после, в средата на студената декемврийска нощ, почти две години след като срещнах Христос, Святият Дух влезе по мощен начин в моята стая. Приличаше на електрически удар или на едно одеало с топлина, което слезе изведнъж. Трябваша ми само няколко дни, за да разбера значимостта на това, което се случи. Моята битка беше свършила! Бях открил простотата на християнския живот – личното взаимоотношение със Святия Дух. Днес моето сърце е все още разтревожено, но по една съвсем различна причина. Дълбоко съм разтревожен, че милиони християни никога не са получавали дори малка част от това, което Бог има за тях. Те пропускат най-добрата част. И те никога няма да познаят колко чудесно може да бъде ходенето с Христос, докато не открият Третата Личност на Троицата. Той е Този, който ни помага в битката.

## **НИКАКВИ БИТКИ ПОВЕЧЕ**

В момента, в който Духът влезе в моя живот, аз повече не трябваше да се бия с противниците си. Те все още бяха там, но битката и тревогата изглеждаха изчезнали. Това, което се случи с мен, беше същото нещо, за което се говореше на Израел преди векове чрез пророк Езекиил. Живеейки във време на политически размирици, на него му беше казано от Господ: „Аз ще ви дам ново сърце и ще сложа нов дух вътре във вас. Ще извадя каменното сърце от вас и ще ви дам меко сърце. Ще поставя Моя Дух вътре във вас и ще ви направя да ходите в повеленията ми, и ще ви направя да пазите Моите съдби и да ги извършвате” (Езекиил 36:26-27). Проблемът все още съществува днес! Милиони хора имат ежедневна битка да пазят законите на Бог и я изгубват, тъй като не разбират бойния план на Отец. Неговата стратегия не може да бъде по-точно изразена и по-ясна: „Аз ще сложа Моя Дух вътре във вас” – казва Господ. И защо е това нещо? Той иска да ни „направи” да следваме Неговите постановления от дълбочината на сърцата ни. Той иска да направи пазенето на законите Му лесно. Откривате ли, че е трудно да пазите заповедите на Бог? Абсолютно невъзможно е да успеете, ако сте сам, а и Бог не го очаква от вас. Вие имате нужда от помощ. Но към кого би трябвало да се обърнете? Бог Отец е на Небето, също и Бог Син. Имате нужда от приятел тук и сега. И Личността на Троицата, която обитава на земята, е Святият Дух. Той е Този, когото вие отчаяно имате нужда да познавате. Ако вие предприемете изследване и попитате хората какво най-много биха искали от Бог, отговорът ще бъде нещо като: „Аз искам Бог да бъде щастлив с мен.” И това е, което Господ обеща на пророк Езекиил. Той каза: „Аз няма да скрия лицето Си от тях повече, защото ще излея от Моя Дух върху дома на Израел” (Езекиил 39:29). В момента, в който Святият Дух стане част от твоя живот, Бог ще започне да гледа към теб. Неговото лице ще започне да свети върху теб. Огромното желание на Отец е ти да Го приемеш, да бъдеш изпълнен с Него, да имаш общение с Него. Това Го прави щастлив. Просто започни да четеш книгата Деяния и ще усетиш какво е планирал Бог. Апостолите имаха невероятни взаимоотношения със Святия Дух и това свидетелство е записано на всяка страница. Но може би най-вдъхновяващ е фактът, че деянията продължават да се случват дори днес. Ако всичките чудесни дела на Святия Дух бяха записани, нямаше да има библиотека, достатъчно голяма, за да побере всичките томове. Това, което стана в Горницата, не трябва да бъде учудващо.

Преди да се възкачи на Небето, Самият Исус каза на Своите последователи да не напускат Ерусалим, а да чакат за дара, който Неговият Отец обеща: „Йоан наистина кръщаваше с вода, но вие ще бъдете кръстени със Святия Дух не след много дни” (Деяния 1:4-5). Христос дори описа какво ще бъде това и как то ще промени техния живот: „Вие ще приемете сила, когато Святия Дух дойде върху вас и ще бъдете свидетели за Мен в Ерусалим и в цяла Юдея, и в Самария, и до края на земята” (Деяния 1:8).

## ИДВАНЕТО НА ДУХА

### Яростен вятър

Точно, както беше реално идването на Исус на земята, така беше идването и на Святия Дух. Точно, както пророците бяха пророкували за Месия, така те предричаха идването на Духа. Хиляди години преди Христос Бог каза на Йоил:

*Аз ще излея Моя Дух върху всяка плът; Твоите синове и твоите дъщери ще пророкуват; Твоите стари хора ще сънуват сънища; Твоите млади хора ще виждат видения; И също върху Моите слуги и върху Моите слугини Аз ще излея Моя Дух в онези дни...*

**Йоил 2:28-29**

Святия Дух дойде. Какво могъщо влизане! Звук на гръмотевичен вятър. Езици от огън. Демонстрация на Божията сила.

*„И когато настана денят на Петдесетницата, те всички бяха на едно място. И внезапно стана шум от небето като хвученето на силен вятър, и изпълни цялата къща, гдето седяха. И явиха им се езици като огнени, които се разделяха, и седна по един на всеки от тях. И те всички се изпълниха със Светия Дух, и почнаха да говорят чужди езици, според както Духът им даваше способност да говорят” (Деяния 2:1-4).*

Това беше точно, както Исая беше пророкувал: „Наистина с гъниви устни и с друг език ще говори на тия хора” (Исая 28:11). Когато Исус беше роден, моментът беше означен от мир и тишина. Това беше една красива нощ във Витлеем – толкова ясна, че мъдреците последваха звездата до обора. Какъв контраст с мощния шум, който придружаваше идването на Святия Дух. Това създаде толкова много глъчка в Ерусалим, че „и като се чу тоя шум, една навалица се събра; и смутиха се” (Деяния 2:6). Аз имах навика да мисля, че фразата „когато беше шумно наоколо”, означава, че някой тича през града и казва: „Елате и вижте какво се случва!” Но случаят не е такъв. Бъркотията от това, което се случи, буквално беше чута в целия град. Вие виждате: „Там, в Ерусалим живееха евреи, посветени хора, от всяка нация под небето” (стих 5). Можете ли да си представите какво си мислеха те? Словото казва, че когато те чува този звук, се втурнаха на сцената в изумление, „защото всеки ги чуваше да говорят на неговия собствен език” (стих 6). Крайно изумени те попитаха: „Тези, които говорят не са ли галилейци? И как така ние чуваме всеки от тях да говори на нашия роден език?” (стих 7, 8). И когато те ги чува да говорят за веките Божии

дела на собствения им език, те се питаха един друг: „Какво може да означава това?” (стих 12).

## Защо сто и двадесет?

Това гръмотевично идване не беше програмирано да стане в един храм, направен от камък. Вместо това Святият Дух дойде върху 120 вярващи, които станаха новия храм на Бог. Спомняте ли си, че когато Соломон завърши своя храм, той имаше „120 свещеници, които надуваха тропети”? (II Летописи 5:12). Писанието отбелязва, че Домът на Господ беше изпълнен с облак, така че свещениците не можеха да продължат да служат заради облака, защото славата на Господ беше изпълнила Божия дом (стихове 13, 14). Това се случи отново в Горницата. Сто и двадесет дойдоха заедно и Духът на Бог изпълни храма. Защо 120? Това е числото на края на века на плътта и началото на века на Духа. В Битие за период от 120 години Ной построи ковчега и векът на плътта свърши. И Бог каза: „Моят Дух няма да владее вечно в човека; в блуждаенето си той е плът; затова дните му ще бъдат сто и двадесет години” (Битие 6:3). Точно с тази цел Господ събра 120 на Петдесятница. Така че, Бог Святият Дух можеше да бъде освободен сред нациите. Това отбеляза началото на Векът на Духа. Наблюдателите не можеха да разберат какво се случваше. Някои им се подиграваха и казваха: „Те са се опили с ново вино” (Деяния 2:13). Но Петър „като се изправи с единадесетте, издигна гласа си и им проговори, казвайки: Юдеи, и всички вие, които живеете в Ерусалим, нека ви стане знайно, това, и внимавайте в моите думи. Защото тия не са пияни, както вие мислите, понеже е едвам третият час на деня, но това е казаното чрез пророк Йоил” (стихове 14-16). Сто и двадесетте бяха толкова изпълнени с Духа, че не можеха да стоят под своята собствена сила. Духът беше толкова мощен, че Той взе контрол над действията на вярващите. Той започна да действа, променяйки тяхната реч, техните емоции и тяхното поведение. Това, което Ерусалим видя, беше не пиянство, но невероятната радост, която идва, когато Духът вземе контрол. Самият аз съм бил обвиняван в доста неща. Каква промяна в плахия Петър. Тя изкара „проповедника” в него, той „издигна своя глас” и говори със смелост на увеличаващата се тълпа. Но кой мислите, че му даде думите? Пленяващото послание беше това на Святия Дух. „Защото нашето Евангелие не дойде до вас само с думи, но също и в сила и в Святия Дух” (I Сол. 1:5). Точно така! Евангелието е проповядвано чрез Святия Дух. Помнете, Словото казва: „Духът работи с тях”. Той е Този, който извършва работата. Сега гледайте какво изведнъж започна да става в книгата Деяния. Святият Дух даде невероятна власт на тези, които Го приеха. В три часа следобед, докато Петър и Йоан отиваха в храма, „един човек, куц от утробата на майка си, беше донесен, когото те полагаха всеки ден пред вратата на храма, която се наричаше Красна, за да проси милостиня от тези, които влизаха в храма” (Деяния 3:2). Обръщайки се към зле изглеждащия просяк, „който погледна на тях”, Петър каза: „Погледни ни” (стих 4). Чудесно нещо е да видиш човек, който изцяло се е предал на Святия Дух. Докато гледаше дълбоко в душата на този беден човек – право през неговите очи, Петър беше изпълнен със смелост и сила, която той преди не познаваше. Просякът знаеше, че Петър и Йоан не си играят игри. Святата смелост беше изобразена в апостолите. Когато Петър каза: „Погледни на нас”,

човекът моментално им даде своето внимание, очаквайки да получи нещо от тях (стих 5). Тогава Петър каза: „Сребро и злато нямам, но каквото имам, това ти давам: В името на Исуса Христа от Назарет, стани и ходи!” (стих 6). Той го хвана за дясната ръка, помогна му да се изправи и моментално краката на човека и глезените му станаха здрави. Той подскачайки, стоеше и ходеше, и влезе в храма с тях, хвалейки Бог. Можете ли да си представите раздвижването, което настана в храма? Просякът влезе сам. Те го познаха веднага и „бяха изпълнени с учудване и изненада за това, което му се беше случило” (стихове 7-8, 10).

## **Не „вчерашно” преживяване**

Силата и авторитетът, които апостолите получиха, започна да докосва живота на всеки ъгъл. Тяхното служение беше последвано от „много чудеса и знамения сред хората” (Деяния 5:12). И какъв беше резултатът? „Вярващи бяха непрекъснато прибавяни към Господа – множества от мъже и жени” (стих 14). Знаменията, които последваха идването на Святия Дух, заведоха хората директно до Христос. Това е важен факт, който трябва да запомним. Това, което се случи на Горницата, не беше еднократно преживяване, нито беше стъпка в историята. Изпълнените с Духа вярващи установиха едно продължаващо взаимоотношение със Святия Дух. Те продължаваха да бъдат изпълвани. Когато Петър беше призван пред Синедриона заради изцелението на куция, те попитаха: „Чрез чия сила или чрез кое име вие направихте това?” Петър беше „изпълнен със Святия Дух”, когато говореше (Деяния 4:7-8). Не в минало време, а в сегашно време. „Изпълнен” описва апостола точно в онзи момент. Отново и отново в Писанието, когато последователите на Христос са описани като „изпълнени с Духа” не става дума за нещо, което се е случило вчера или миналия месец. Петър беше толкова изпълнен с Духа в храма, че той имаше власт над своите критици. Необезпокоен, той каза: „Управници народни и старейшини, ако ни изпитвате днес за едно добро дело, направено на този безпомощен човек, чрез какво е оздравял, тогава нека да бъде известно на вас и на всички хора в Израел, че чрез името на Исус Христос от Назарет, когото вие разпънахте, когото Бог възкреси от мъртвите, чрез Него този човек стои пред вас здрав” (Деяния 4:8-10). Осъзнавате ли, че силата на Духа може да ви изпълни до толкова, че да не ви е страх абсолютно от кой? Възможно е да се установи такова общение с Него, че дори обръщайки се към лидер на нацията, вие няма да се смуцавате. Духът ще издигне вашата глава, ще изправи вашите рамене, ще ви изпълни с неочаквана увереност. Когато пътувах до Ватикана в Рим, за да се срещна с папата, мислех, че ще бъда нервен. Но това не се случи, тъй като аз бях толкова изпълнен с моята тема. И сред лидерите във Ватикана аз почувствах глад за нещо от Духа.

## **Петър – мощният**

Петър се обърна към нещо повече от свещениците в храма – той беше пред правителството на Израел. Всъщност, в нощта преди да му бъде разрешено да се обърне към свещениците, той и Йоан бяха хвърлени в затвора. Но когато той заговори, думите удряха тежко. Той им каза, че Господ беше „камъкът, който беше отхвърлен от вас, зидарите, който стана главният грайъгълен камък”

(Деяния 4:11). Това беше директен цитат на Псалм 118:22. Беше ли това същият Петър, който преди няколко седмици на същото място, пред същите хора беше уплашен от подигравките на едно момиче и се отрече от своя Господар? Ето го сега, изпълнен с Духа, в абсолютно безстрашие, отказващ да се покори на убийците на Исус. Това не беше повече Петър – слабият. Това беше Петър – мощният. Каква промяна извърши Духът! Толкова велико беше това общение със Святия Дух, че Петър директно предизвика Ананий. Той каза: „Ананий, защо сатана е изпълнил сърцето ти да излъжеш Святия Дух?” (Деяния 5:3). Думите на Петър и действието на Бог бяха толкова мощни, че „голям страх падна върху всички, които чуха тези неща” (стих 5).

## **НЕГОВАТА БЛИЗОСТ С НАС**

Аз мога да ви разкажа от мой личен опит, че идва една точка, където общението с Духа става толкова реално, толкова дълбоко и толкова велико, че вашите думи и действия отговарят на Неговите думи и действия. Когато знаете например, че Той е бил оскърбен, вие можете да говорите смело в Негова защита, знаейки, че Той протича чрез вас точно в този момент. Вие ще бъдете толкова близо до Него, че всъщност ще Го чувствате как отговаря на това, което сте казали. Аз вярвам, че приближава денят, когато мъжете и жените на Бог ще станем толкова близки с Духа на Бог, че ще свидетелстваме много повече, отколкото изцеленията и чудесата. Ще свидетелстваме за Духа, докато Той разпръсква тези, които се осмеляват да се бият срещу Него. Никога не забравяйте Ананий. Той „падна долу и издъхна” (Деяния 5:5). Никога не забравяйте Гиезий. Той излъга Елисей за подаръците, които Нееман му донесе. Нееман беше изцелен, но Духът водеше Елисей да каже: „Проказата на Нееман ще се залепи за теб и за твоите наследници завинаги” (IV Царе 5:27). И това наистина се случи. Исус направи едно мощно изявление, когато каза: „Както Отец изпрати Мен, така Аз изпращам вас.” И когато каза това, Той духна върху тях и каза: „Приемете Святия Дух. Ако простите греховете на някой, те са простени. Ако задържите греховете на някой, те са задържани.” (Йоан 20:21-23). Това трябва да е била една отрезвяваща мисъл и не е била приета несериозно от апостолите.

## **Лицето на един ангел**

Петър беше толкова близо с Духа, че каза на своите обвинители: „Ние сме Негови свидетели за тези неща, както е и Святия Дух, когото Бог даде на тези, които Му се покоряват.” (Деяния 5:32). Святия Дух толкова притежаваше Стефан, че когато той беше изведен пред свещениците, „всички, които седяха в съвета, гледайки право към него, видяха неговото лице, че беше като лице на ангел” (Деяния 6:15). Но о, думите, които той говореше: „Коравовратни и с необрязано сърце и уши, вие всякога се противите на Святия Дух; както правеха бащите ви, така правите и вие” (Деяния 7:51). Защо Стефан каза това? Заради това, с което беше изпълнен: „Но той, бидейки пълен със Святия Дух, се взря в небето и видя славата на Бог и Исус, стоящ отдясно на Бог” (стих 55). Присъствието на Святия Дух стана толкова мощно в живота на Стефан, че той беше способен да погледне нагоре и да види славата на Бог. Той дори взе емоциите и атрибутите на Духа, докато беше убиван с камъни. Стефан каза:

„Господи, не им считай този грях!“ (стих 60). Можете ли да си представите такава реакция? Той не каза на Бог: „Осъди ги. Убий ги. Заколи ги.“ Светият Дух правеше разликата. Аз съм убеден, че ще дойде ден във вашите взаимоотношения с Духа, когато помазанието ще стане толкова тежко върху вас, Неговото присъствие – толкова близко до вас, че вие ще можете да погледнете нагоре и да видите видение на Бог. Ето колко реален може да стане Той. Савел по време на своето драматично обръщане имаше лично преживяване с невероятната мощ на Светия Дух. Докато той вървеше по своя път към Дамаск, дишайки убийство и заплахи срещу последователите на Христос, изведнъж светлина засия около него от небето. Тогава той падна на земята и чу глас, който му казваше: „Савле, Савле, защо Ме гониш?“ (Деяния 9:3-4). Той беше учуден и треперещ. „Кой си Ти, Господи?“ – попита Савел. „Аз Съм Исус, когото ти гониш – отговори Той. – Стани, отиди в града и ще ти бъде казано какво да правиш“ (Деяния 9:5-6). Хората, които пътуваха със Савел бяха онемели. Той ослепя поради преживяването за следващите три дни, преди Бог да го излекува, и беше „изпълнен със Светия Дух“ (стих 17). Отново Духът направи мощно влизане. Той промени Савел убиеца – в Савел апостола. Всъщност, ефектът беше почувстван по цялата земя. Църквата от цяла Юдея, Галилея и Самария „имаше мир и се назидаваше, и ходейки в свят страх от Господа и в утехата на Светия Дух, се умножаваше“ (Деяния 9:31). Мога само да си представя какво щеше да се случи, ако всеки служител на тази земя паднеше на земята да потърси лична връзка със Светия Дух. Говорите за съживление! Вярвам, че това толкова ще революционизира църковния свят, че светилищата няма да могат да побират хората. Благодаря на Бог за пастири, които са живи в Духа. Но съм чувал и за някои служители, които ако трябва да бъдем честни, ще бъде по-добре да бъдат облечени като погребални агенти. Едно продължително общение с Духа прави разликата. Хората са гладни за реалност, която само Светият Дух прави възможна.

### **Той никога не спира да работи**

От момента на Петдесетница Духът започна Своето дело на земята и никога не го е спирал. Никога! Невероятно е как нахлу в живота на Петър. Докато той се молеше на покрива на къщата, Бог му даде видение и „докато Петър мислеше за видението, Духът му каза: Ето, трима мъже те търсят. Стани, слез долу и иди с тях, и не се съмнявай, тъй като Аз съм ги изпратил“ (Деяния 10:19-20). Тримата мъже, за които Духът му каза, бяха изпратени от един боящ се от Бога човек на име Корнилий, центурион в италианския полк. Той също имаше видение: „видя ясно един ангел от Бог, идващ до него и казващ: Сега изпрати хора в Йопа и изпрати за Симон, чието презиме е Петър“ (Деяния 10:3-5). Но не беше ангелът, който говореше. Това беше Светият Дух, говорещ чрез ангела. Помните ли? „Духът каза: Аз съм ги изпратил“ (стихове 19-20). Светият Дух е активна Личност. Той никога не спира да работи. Той дори ще изпрати един ангел до теб, ако се нуждаеш от това. Това, което става на земята, е делото на Духа. Той е представителят на Отец и Сина. В дома на Корнилий Петър проповядваше смъртта, погребението и възкресението на Христос. И „докато Петър все още говореше тези думи, Светият Дух слезе върху всички, които слушаха Словото“ (Деяния 10:44). Вярващите, които бяха дошли с него, „бяха изумени, тъй като

дарът на Святия Дух се изля и върху езичниците. Тъй като ги чува да говорят на езици и да величаят Бог” (стихове 45, 46). Никога не забравяйте, че Словото идва първо. Посланието на Христос има предимство. Евангелието е в основата на всичко, което Бог Святият Дух е изпратен да върши. Духът е загрижен за твоя живот – дори за твоето бъдеще. Той иска да те води, да те пази, дори да те предупреждава за лъжите, които са пред теб. Вие питате: „Може ли Святият Дух да пророкува за това, което ще дойде?” Погледнете на това, което се случи, когато Варнава отиде в големия град Антиохия. Над половин милион души живееха там по това време. За една цяла година Варнава и Савел учеха огромно количество хора в тази растяща мега-църква.

*„И в тези дни дойдоха пророци от Ерусалим в Антиохия. Тогава един от тях на име Агав застана прав и каза чрез Духа, че ще има голям глад в целия свят, който и стана в дните на Клавдий Цезар. Тогава учениците, всеки според своите възможности, решиха да изпратят помощ на братята, живеещи в Юдея” (Деяния 11:27-29).*

Ето колко близо беше Святият Дух до техния ежедневен живот. Той разкриваше идващите бедствия и по този начин им даваше възможност да се подготвят за идващия глад. Духът е Личност и Той е дълбоко загрижен за хората. Той знае какво се случва в твоя живот и е загрижен за теб.

## **Духът и магьосникът**

Не е ли време да позволиш на Святия Дух да подрежда твоите стъпки? Защо се опитваш да планираш своя собствен курс, когато Той знае всеки инч от пътя напред, всяка опасна извивка, всяка дупка? Ето какво научиха християните в Антиохия: „Докато те служеха на Господ и постеха, Святият Дух каза: Сега отделете Ми Варнава и Савел за работата, за която съм ги призовал” (Деяния 13:2). Те от своя страна отговориха моментално: „И така, като бяха изпратени от Святия Дух, те отидоха в Селевкия и от там отплуваха за Кипър” (стих 4). Учениците вършеха делото на Отец, но кой ги изпрати? Те получиха директни инструкции от Святия Дух. И по време на тяхното пътуване, Святият Дух въобще не спря да работи. Той дори им даде сила над един фалшив пророк. Елима беше еврейски магьосник и измамник. Той се опита да спре това, което силата на Бог правеше в Кипър. Но „Савел, който беше наречен Павел, изпълнен със Святия Дух, погледна нарочно към Елима и каза: О, ти, изпълнен с всякаква измама и лъжа, сине дяволски, враг на всичко, що е право, няма ли да спреш да изопачаваш правите пътища на Господ?” (Деяния 13:9-10). Какво обвинение! Всъщност, Духът беше толкова силен върху Павел, че той каза, че магьосникът ще ослепее. И той наистина ослепя. Но като директен резултат, хората започнаха да се обръщат към Христос. „И Господното учение се разпростираше по цялата тая страна” (Деяния 13:49); „и учениците бяха изпълнени с радост и със Святия Дух” (стих 52). Вие питате: „Трябва ли да позволя на Святия Дух да взема всички решения вместо мен? Все пак, нали Бог ми е дал мой собствен ум?” Разбира се, че ти е дал. Но това, което има значение за теб, трябва да има значение и за Духа. Църковният съвет в Ерусалим написа: „Видя се добре на Святия Дух и на нас...” (Деяния 15:28). Когато нещо е правилно, то ще бъде потвърдено от Святия Дух и вие ще знаете каква посока да вземете.

## Посланието и Този, който носи посланието

Ако Духът беше толкова необходим за Христос, Той трябва да бъде точно толкова важен и за теб. Исус беше роден от Духа, помазан от Духа и извърши чудеса чрез Духа. И чрез Святия Дух Той ги учеше, даваше заповеди, даваше сила и управляваше църквата, предаде Себе Си на кръста и беше възкресен. „Колко повече кръвта на Христос, който чрез вечния Дух предаде Себе Си без недостатък на Бог, ще изчисти вашето съзнание от мъртви дела, за да служите на живия Бог?“ (Евреи 9:14). Същият Дух, който беше жизненоважен за земното дело на Христос, е необходим за теб. Той е незаменим. Твоят опит от спасението е основан върху Христос, кръста и твоята изповед. Но как получи реалността на твоето възстановяване? Как знаеш, че твоето сърце беше изчистено? Това, приятелю, е работа на Святия Дух. Духът на Господ е Този, който слага посланието в самата ти душа. Ти не можеш да намериш адекватни думи, с които да го опишеш или обясниш, но ти знаеш, че това е валидно, както самият живот. Ако тази реалност е толкова силна, толкова дълбока и толкова лична, тогава колко реален е Този, който я дава? Това е голям въпрос. Колко реален е Този, който носи посланието, ако самото послание е толкова реално? Святият Дух копнее за ежедневно продължаващо лично взаимоотношение с Него. Той иска да влезе – да влезе мощно в твоя живот.

## ГЛАВА 9 - МЯСТО ЗА ДУХА

С поколения хората са били водени да вярват, че Духът е „то“. От стотици гласове, милиони написани думи и от отношение, което се е разпространило в цялата християнска вяра, ние сме били програмирани да мислим, че Святият Дух е нещо, вместо, че Той е Някой. Аз чух един човек наскоро да казва: „Дай ми повече от Теб!“ И си помислих: „Но защо? Това не е според Писанията.“ Ти не можеш да вземеш повече от Него. Той е Личност. Ти не можеш да Го разкъсаш на малки парченца – една ръка за тази седмица и още един крак за другата седмица. Не е: „Дай ми повече от Теб.“ А е точно обратното. Ти би трябвало да викаш към Духа: „Моля Те, вземи повече от мен.“ Той не се предава на теб. Не! Ти се предаваш на Него.

## МЯСТО ЗА НЕГО

Без съмнение най-недогледаното послание в църковната история е, че Святият Дух е реален и че ние трябва да направим място за Него. Тъжно, нали? Хиляди служители на Евангелието не разбират делата на Духа върху планетата земя. Страхувам се, че те също са били програмирани. От неделното училище до семинарията, те са били водени да вярват, че Духът е по-малка част от Божеството, който дойде на Петдесетница и от тогава се носи в облаците. Много дори избягват да казват Неговото име, да не би хората да ги объркат с онези извехтели харизматици. Бог възнамеряваше църквата да бъде жива и движеща се. Точно преди да се върне на Небето, Исус произнесе незабравимите думи: „И тия знамения ще придружават повярвалите“ (Марк 16:17). Може би най-

учудващият въпрос, който съм имал като служител, е този: „Ако Святият Дух беше изпратен да даде на християните сила да живеят победоносен живот, защо толкова много от тях са объркани и победени?“ Когато бях евангелизатор, ходех на църква, водех събрания, молех се за нуждите на хората и се връщах в моя дом. Не знаех това, което ставаше в ежедневието на тези хора. Но сега, когато съм пастир, моята перспектива е съвършено променена. И съм разтревожен от това, което виждам. Сега разбирам, че невероятно повече хора, отколкото въобще съм сънувал, че е възможно, имат големи проблеми. Толкова много вярващи са обезкуражени, отхвърлени и на ръба на духовния банкрут, че просто не можете да си представите. Отново и отново виждам малки проблеми, които се вмъкват в живота на хората и после изведнъж се появяват като Голиат или като връх Еверест в Хималаите. - Господи, Татко – попитах аз, – къде е победата? Къде е радостта? Точно миналата седмица нашето събрание преживя едно мощно изливане на Святия Дух в неделя вечер. Докато служех на хората, почувствах необикновено помазание. По пътя към къщи виках Алилуя. Казах на жена ми Сузан: - Каква невероятна служба! Не е ли чудесно това, което Бог прави тук? Но точно, когато прекосих прага на къщата, телефонът иззвъня. И през следващите 30 минути чух една съкрушителна история на човек, който беше на точно тази служба. Той плачеше и плачеше, докато ми казваше: - Аз просто не знам към кого да се обърна. И това се случва отново и отново.

### **Кой има силата?**

Какво не е наред? Защо ранната църква на земята имаше такава сила, а ние имаме толкова малко от нея? С една дума те заповядваха демони да напускат, а ние изглежда сме страхливи и уплашени. Просто споменавам „демони“ и християните спринтират на 100 метра. Много пастири дори не говорят за тях, като че ли пренебрегването на тази тема ще ги изгони. Трудно е да се разбере. Вместо да се проповядва на хората така, че те да бъдат свободни, много служители пазят тишина, което оставя много хора в робство. Вместо да се покоряват на Словото на Христос: „Те ще изгонват демони“ (Марк 16:17), те казват на своите хора, че това, което става, всъщност го няма – че това е само в техните умове. И хората мърморят: „Господи, аз не мога да открия отговора. Аз не мога да намеря помощ!“ Странно ли е това, че някои окултисти имат повече сила, отколкото някои християни? Трябва ли да бъдем учудени, че сатанинските последователи демонстрират повече от свръхестественото, отколкото мнозина от тези, които следват Христос? Как е възможно? След като Бог е Всемогъщ, а сатана има само малка част от силата, как може един ученик на дявола да работи с някаква власт? Наистина е много просто. Една личност, която използва сто процента от само малка част от силата, има повече сила от някой, който може да се включи в енергията на вселената, но дори не се и опитва. Аз съм дълбоко разтревожен, когато си помисля, че грешници получават повече от сатана, отколкото получава един вярващ, който не моли Бог за нищо. Време е да започнете да упражнявате силата на Всемогъщия. Вие имате нужда да знаете, че Бог е по-велик от всеки демон и че само една дума от Исус унищожава дявола. Просто един от Неговите ангели може да върже сатана в бездната (Откровение 20:1-3). Бог не е слаб – Неговите хора са слаби. Ето единственото заключение, до което съм могъл да достигна. Причината, поради която църквата

и толкова много хора в нея биват победени, е тази, че те пренебрегват най-мощната Личност във вселената – Святият Дух. Отново „не чрез сила, нито чрез мощ, но чрез Моя Дух, казва Господ на силите” (Захария 4:6). И следващите думи са точно толкова вълнуващи: „Коя си ти, о, планино велика, ти ще станеш на поле” (стих 7). Вие имате нужда от нещо по-голямо от един огромен трактор, за да изравните купчината от скали, която стои пред вас. Това е една огромна планина от безплодие и страх. И изкопът, който трябва да направите, е възможен единствено чрез даващата енергия сила на Святия Дух.

## **Реално, а не плашещо**

Бог чрез Своето Слово дава рецепта за разчупване на връзките на робството. Той знае какво точно е необходимо, за да се повдигне вашия тежък товар. Това се нарича помазание:

*И ще се случи в този ден, че неговият товар ще бъде премахнат от рамената му. И неговият хомот от врата му. И хомотът ще бъде строшен заради помазанието.*

**Исая 10:27**

Както Бог премахна товара на Израел, така също Той ще премахне и робството от вас. Все пак сатана е измамникът, който е поставил това тежко робство върху вас. Но Исус, който декларира, че робството ще бъде унищожено, каза: „Моето робство е леко и Моят товар е лек” (Матей 11:30). Постоянно затягащият се хомот може да бъде разчупен чрез Духа. Но не само за момент. Това не е временно разрешение. То остава с вас, продължавайки да маха товара и да ви води в съвършено нови пътеки. Апостол Йоан, говорейки за Духа, писа: „Помазанието, което сте приели от Него, обитава във вас и нямате нужда да ви учи някой, но както помазанието ви учеше за всички неща и е истинно, а не лъжливо, пребъдвайте в Него, както и ви е научило да правите” (1 Йоан 2:27). Не е необходима докторска титла, за да можеш да разпознаеш кой има помазание и кой няма. Дори един невъзстановен грешник, който превключва ТВ програмите, докато излъчват в неделя сутрин предаване за Бог, познава докосването на Духа, когато Го види. Той го разпознава, защото то е рядко като диамант. Няма нищо по-трагично от хора, които нямат помазание, да се опитват да го „произведат”. Те се опитват да го насилят, но докосването на Господ просто не е там. Колко пъти сте пътували, за да чуете велик проповедник или библейски учител само, за да откриете, че този човек е просто празна черупка и няма нищо вътре, освен знание? Пълни с факти и информация, но безжизнени, те ходят и говорят, но техните думи са мъртви. Никога няма да забравя какво се случи на една конференция която посещавах на Западния бряг. В следобедните сесии един млад мъж беше представен като певец. С фантастичен, добре трениран глас, той изпя „Царят идва”. Всички хора се наслаждаваха и го аплодираха много, когато свърши. Не знам как се случи, но на вечерната служба една дама изпя точно същата песен. Честно казано, тя не изглеждаше добра певица, нейният глас беше малко носов и някои от нотите не бяха добре изпети. Но тя имаше нещо друго, което компенсира многократно всички тези недостатъци. По времето, когато тя стигна до втория припев, хората бяха станали на своите

крака. Техните ръце бяха издигнати към небето. Силата на това място беше електрическа. И това не спря, когато тя свърши. Ние хвалехме Господ отново и отново. После започнахме да аплодираме – много дълго време. Но ние не давахме нашите овации на певицата. Ние аплодирахме Този, който даде песента. Какво направи разликата? Приятелю, това беше помазанието! Това беше силата на Духа в живота на тази жена. По време на моето служение в Канада, ние бяхме една от спонсорските групи на компанията на Били Греъм. Подготовките за събранията бяха организирани както всичко останало, което съм виждал. И службите, сами по себе си, бяха „дресирани“ в сравнение с това, с което бях свикнал. Но, когато Били Греъм започна да говори, имаше едно безпогрешно доловимо докосване от Духа в неговото послание. Съдържанието беше Христос, но аз мога да кажа, че бях в присъствието на човек, който имаше дълбоко лично взаимоотношение с Духа.

### **Думите, които озадачиха синагогата**

От сътворението хората са били очаровани от помазанието. На него са му се възхищавали, изявявали са го и дори са го имитирали. Но истинското помазание винаги е било и все още е дело на Святия Дух. Каква е неговата цел? Ти да можеш да прокламираш посланието със сила:

*Духът на Господа е върху мен, защото ме е помазал да благовествам на сиромасите, изпратил ме е да изцеля сърцесъкрушените, да провъзглася свобода на пленниците, да отворя затвора на вързаните и да проглася благоприятната Господна година.*

#### **Исаия 61:1-2**

Но това не са само думи от един старозаветен пророк. Исус ги цитира пред озадачената публика в синагогата в Назарет (Лука 4:18-19). Ти никога не трябва да забравяш, че за да разбереш Святия Дух, трябва да познаеш, че Той е Бог. Това описание може да ти изглежда странно, но то е основа, както самото Слово. Той беше Силата на сътворението. Спомняш ли си думите в книгата Йов? „Духът на Бог ме е направил и диханието на Всемогъщия ми дава живот“ (Йов 33:4). Докато Бог Отец беше на Небето, на Трона на славата, казвайки: „Нека да направим човека“, Святият Дух вършеше Неговото дело на земята. Дори вторият стих описва, че при сътворението „Духът на Бог се носеше над лицето на водите“ (Битие 1:2). И псалмистът, говорейки за създаването на земята, написа: „Ти изпращаш Своя Дух и те се създават; и Ти обновяваш лицето на земята“ (Псалм 104:30).

### **ДУХОВЕН РАСТЕЖ**

Ако искаш помазанието на Духа да стане очевидно в твоя живот, това започва с разбиране на това: Кой е Той, как Той действа и как можеш да влезеш в Неговото общение. Святият Дух не беше изпратен просто, за да те накара да се почувстваш добре. Той със сигурност ще направи това, но Той е много повече. Той е равен в Божеството и заслужава нашето хваление точно, както Бог Отец и

Бог Син. Но това е само началото. Твоят духовен растеж не е по-различен от този на гигантски дъб. Той трябва да бъде хранен и напояван.

## Какво да направя след това?

Наскоро един човек ми каза: - Бени, искам да ти благодаря за това, че ме представи на Святия Дух през 1978 г. Аз казах: - Това е чудесно. Кажи ми какво се случи от тогава? Неговото лице беше тъжно, когато той каза: - Е, всъщност нищо. Просто си спомням какво беше, когато Го срещнах.- Но защо мислиш, че нищо не се е случило? – попитах аз. Никога няма да забравя неговия отговор: - Предполагам, че просто не знаех какво да правя после. Може би аз съм очаквал всеки един човек, който е бил представен на Святия Дух, да отговори както мен. Аз буквално се затворих в Словото и в Духа и като гъба попивах това, което Той имаше да ми предложи. Това ми отне време, стотици и стотици часове със скъпоценния Свят Дух. Аз осъзнах, че за много хора е почти невъзможно да намерят време да изследват Писанията. Като четете тази книга, вие получавате в концентриран вид това, което отне на Духа години да сподели с мен, но има нещо, което не мога да направя вместо вас. Има нещо, което идва само и единствено като следствие от лична, дълбоко интимна среща с Духа. И това продължава и расте с общението и взаимоотношението, което единствено ти можеш да установиш. Твоят растеж в Духа ще започне в момента, в който ти започнеш да виждаш, че Духът на Бог е наистина Бог. Не мога да го повтора необходимия брой пъти, тъй като още от нашето детство в умовете ни е сложена картината на една слаба личност. Спомням си, че видях една книга, която казваше: „Святият Дух е слуга на Тялото на Христос”. Това е типът грешка, за която говоря. Той не е слуга; Той отговаря за нещата. Той е Лидерът на Тялото на Христос. Нека да споделя нещо, което аз познах. Святият Дух е не само Бог, а и Баща на Господ Исус Христос. Преди да кажеш: „Чакай малко, Бени”, нека ти посоча към Словото. Ти казваш: „Мислех, че Бог Отец е Баща на Исус”. Е, ти си прав, но също и грешиш. Нека да ти покажа защо. В първа глава на Евангелията, на нас ни е казано, че Святият Дух е Баща на Господ. „Раждането на Исус Христос беше както следва: След като Неговата майка Мария беше сгодена за Йосиф, преди да бъдат заедно, тя се намери непразна от Святия Дух” (Матей 1:18). Дори и Мария беше загрижена. Тя каза на ангела: „Как може да бъде това, тъй като не съм познала мъж?” И ангелът, отговаряйки й, каза: „Святият Дух ще дойде върху теб и силата на Всевишния ще те осени; и святият, който ще се роди, ще бъде наречен Син на Бог” (Лука 1:34-35). Исус е наречен Синът на Бог, но Святият Дух е Този, който дойде върху майката на Христос. В това е близостта на Троицата – едно дете от Бог Отец и дете от Бог Дух заедно в едно. Дори атрибутите на Исус Му бяха дадени чрез Духа. Говорейки за идването на Христос, Исаия написа:

*И ще дойде Жезъл от Есеевия пън, и една Клонка ще израсте от неговите корени. Духът на Господ ще почива върху Него, Дух на мъдрост и разбиране; Дух на съвет и мощ; Дух на знание и страх от Господ.*

**Исаия 11:1-2**

## Кой е Отец?

Исус Христос е дете на Духа. И точно както земните родители обичат своето малко бебе, така и Святият Дух обичаше Господ. Някога виждали ли сте горд баща, който държи новороденото в своите ръце, сграбчил го здраво, галейки го? Мисля, че забравяме, че Святият Дух също има емоции. Той обича това, което е създал – ето защо, Той иска да постави Своята ръка около теб. Можеш ли да видиш Бог Отец на Небето, как казва на Духа: „Вземи Моя Син и Му дай плът”? Това беше чудото на чудесата. Святият Дух взе семето и го постави в тялото на Мария. Но Той не само беше Баща на Господ. Той беше Този, който Го помаза. Представете си, ако искате, Бог Отец, седящ на Своя трон на Небето и Исус на земята, изцеляващ болните и вършещ чудеса. Ами Святият Дух? Той е каналът, връзката между двете Личности. Сега, Отец вдига слушалката на телефона (като че ли има нужда от такава) и казва: - Свети Душе?- Да, сър – казва Духът, когато вдига слушалката на телефона. Бог казва: - Искам да заведе Исус в пустинята, защото Аз ще изпратя дявола, да Го изпита.- Да, сър – казва Духът и се втурва към Христос. - Исусе, ела с Мен – казва Той. Виждате ли как Святият Дух е връзката между двете Личности? Или си представете това. Исус минава покрай един човек, който е много болен. Отново Отец вдига телефонната слушалка и казва: - Свети Душе? Спри Исус. Кажу Му, че искам да се спрем точно там, където е.- О`кей – казва Святият Дух. – Исусе, спри.Той говори по телефона и казва: - Татко, какво да прави Той?- Кажу Му да изцели този човек – казва гласът на Бог. Исус моментално полага Своите ръце върху човека, силата на Духа протича през Него и човекът чудотворно е изправен на крака. Ето какво е жизнено необходимо да запомните – и когато разберете това, то ще повдигне булото от вашите очи относно ролята на Святия Дух; на земята Исус не беше нищо повече от един обикновен човек. Той нямаше „знание с откровение” без гласа на Духа. И Той не можеше да се движи, освен ако Святият Дух не Го движеше. Някога чудили ли сте се, защо когато Исус минаваше покрай някои, те не бяха изцелявани? Защо Той не се молеше за тях? Защо Той не се протягаше и не ги докосваше? Това е, защото Отец не беше помолил Святия Дух да помоли Исус да го направи. Христос каза: „Светът ще може да познае, че Аз обичам Отец и че каквото Отец Ми заповядва, това правя Аз” (Йоан 14:31). Исус беше зависим от Духа, който беше връзката в живота на Христос с Отец.

### **Възможно ли беше Христос да съгреши?**

Дори и преди Христос да се обърне с лице към Голгота, Той предложи Себе Си на Отец чрез Святия Дух. Сравнявайки кръвта на Христос с тази от жертвите на животни, Посланието към евреите казва: „Колко повече кръвта на Христос, който чрез вечния Дух принесе Себе Си без петно на Бог, ще изчисти вашата съвест от мъртви дела, за да служите на живия Бог” (Евреи 9:14). Ако Той не се беше предложил чрез Святия Дух, Той нямаше да бъде приет в очите на Бог Отец. Нито щеше да издържи страданията на кръста. Ако Той не се беше предложил чрез Святия Дух, Той нямаше да бъде приет в очите на Бог Отец. Нито щеше да издържи страданията на кръста. Ако не беше представил Себе Си чрез Святия Дух, Неговата кръв нямаше да остане чиста и без петно. И нека да добавя това: Ако Святият Дух не беше с Исус, Той щеше да съгреши. Точно така. Святият Дух беше Този, който Му даде силата, която Го запази чист. Исус не само беше

изпратен от Небето, но Той беше наречен Човешкият Син – и като такъв, Той беше способен да съгреша. Фактът, че Той не го направи, не означава, че Той не можеше да го направи. Ако вие вярвате, че Исус не беше способен да съгреша, тогава защо сатана си губеше времето да Го изкушава? Дяволът знаеше какво прави. Без Святия Дух Исус никога нямаше да може да се справи. Всъщност, Исус предложи Себе Си чрез Святия Дух, за да остане без грях. Можете ли да си представите Христос, тръгнал към гроба, знаейки, че Той ще остане там завинаги, ако Святия Дух беше променил Своя ум за възкресението Му от мъртвите? Павел каза, че Христос беше „по Дух на светост беше със сила обявен като Божий Син чрез възкресението от мъртвите” (Римляни 1:4). Запомнете, че чрез силата на Духа Христос беше възкресен от мъртвите. Ето какво казва Писанието: „Ако Духът на Този, който възкреси Христос от мъртвите, обитава във вас, Този, който възкреси Христос от мъртвите, ще съживи и вашите смъртни тела чрез Своя Дух, който обитава във вас” (Римляни 8:11). Духът възкреси не само Христос. Той е Този, който също ще възкреси и теб!

## **МАЙСТОРСКИЯТ ПЛАН НА БОГ**

Дори след като промени курса на историята, когато излезе от празната гробница, Христос продължи да зависи от Духа. Всъщност, Той каза на учениците да не напускат Ерусалим, докато не бъдат облечени със сила отгоре. Той каза, че те трябва „да чакат обещанието на Отец, което чухте от Мен, защото Йоан кръщаваше с вода, а вие ще бъдете кръстени със Святия Дух не след много дни” (Деяния 1:4-5). Христос беше под Божия контрол, докато говореше тези думи. Той говореше това, което Отец беше казал на Святия Дух. Христос беше толкова зависим от Духа, че Той се обърна към Него, преди да даде инструкции на Своите ученици. Писанието казва, че Той се възнесе на Небето, след като даде инструкции „чрез Святия Дух” на апостолите (Деяния 1:2). Не ме разбирайте погрешно! Аз по никакъв начин не казвам, че Христос е в по-малка позиция от Духа. По никакъв начин! Исус не е по-ниско от Духа, нито Святия Дух е по-ниско от Исус. Има абсолютно равенство в Троицата. Всяка Личност има уникални цели и характеристики. Това, което искам да знаете е, че Святия Дух не е слаб. Той не е незрял или неспособен да говори за Себе Си. Святия Дух е съвършен, мощен и славен. Духът заслужава нашето поклонение. Ние трябва да прилагаме това, което с поколения сме пели. „Хвалете Бог, от който текат всички благословения! Хвалете Отец, Сина и Святия Дух!”

Как Го разпознавате? Това е толкова лесно, колкото този нежен глас, който чувате, когато сте готови да заспите, който ви напомня: „Не си се молил днес.” Или Той може да каже: „Не си чел Словото днес.” Това е Духът, който говори на вашата душа. Вие Го познавате вече, но Той копнее да Го познавате повече. Господ предсказва какво ще се случи с вас, когато направите място на Духа. Исус каза: „Този, който вярва в Мен, както Писанието казва, от неговото сърце ще потекат реки от жива вода” (Йоан 7:38). И какво беше това помазание, за което Той говореше? „Но Той каза това за Духа, който вярващите в Него щяха да приемат” (39 стих). Бог има детайлен, майсторски план за твоя живот. Неговото помазание и Неговият Дух са включени в този план: „Сега, Този, който ни утвърждава заедно с вас в Христос и който ни е помазал, е Бог, който също ни е запечатил и ни е дал Духа в нашите сърца, в залог” (II Коринтяни 1:21-22).

Направихте ли място за Святия Дух? Всичко, за което Той моли, е място в твоето сърце.

## **ГЛАВА 10 - „САМО НА ЕДИН ДЪХ ОТ ТЕБ”**

„Защо Бог не отговаря на моите молитви?” „Защо не мога да получа своето освобождение и изцеление?” Отговорът на вашите най-належащи нужди е близо – много по-близо, отколкото сте си представяли. Само една дума, изговорена от вашето сърце може да предизвика най-тъмните облаци в живота ви изведнъж да изчезнат. Време е да спрете да мислите, че Бог е недостижим Дух, който обитава на милиони мили от нас. Отец е толкова близо, че вие може да Му говорите във всеки момент и Неговият Дух е толкова близо, че Той може да ви даде утеха, мир и упътване. Всичко, което трябва да направите, е да Го помолите и да Му се доверите, че Той наистина ще действа. Това, което открих в Духа, не е някаква мистериозна тайна. Това е толкова реално, колкото самия живот, и толкова близо, колкото ударите на вашето сърце. Ето защо искам да го споделя с вас.

### **ДЕЛОТО НА БОЖЕСТВОТО**

#### **„Слабост” или „Воля”?**

Нека да започнем с този факт за Божеството: Това, което е истина за Един, не е задължително да бъде приложимо към всичките Трима. Те са различни дори в начина, по който се движат и говорят. Ние вече обсъдихме факта, че членовете на Божеството са различни Личности – и все пак Те са едно. Но когато става дума за лични взаимоотношения и общуване с Бог, е необходимо едно разбиране на Отец, Сина и Духа. Всеки път, когато виждате Бог да работи, вие Го виждате като Един Бог. Започват да виждате разликите в начина им на мислене и действие, обаче. Например, когато евреите под Стария Завет доброволно и съзнателно съгрешаваха в присъствието на Отец, помните ли какво се случваше? Писанието е записало, че те или бяха убивани, или бяха наказвани. Но Христос – Синът, реагираше съвсем различно към тези, които с желание и съзнателно съгрешават. Например, помислете за фарисеите. Уби ли ги Христос? Не! Той ги смърри. Но ти казваш: „Бени, винаги съм вярвал, че Христос прощава на всеки.” Писанието не записва дали Исус е простил на фарисеите техния грях. И въпреки това, Той наистина прости на криминалния престъпник на кръста, когато извика от своето сърце: „Аз съм грешник!” Не ме разбирайте погрешно. Бог Отец наистина прощава, но Той също убива и наказва тези, които отказват да спрат да се бунтуват срещу Него. Бог Синът въпреки това, отговаря по друг начин. Вместо да убие или да осъди този, който греши съзнателно, Той просто го смърря. Ти питаш: „Ами Святия Дух? Какъв е Неговият отговор на някой, който съзнателно и нарочно съгрешава?” Той реагира абсолютно различно от Отец и от Сина. Духът не ги убива и не ги смърря – Той ги обвинява и отдръпва силата и Своето присъствие.

#### **Накъде да гледам?**

Троицата, както виждаме, е съставена от три различни и уникални Личности. Но трябва да разберете Тяхното Единство, Тяхното Единодушие. Важно е да разпознаете, че това всеобгръщащо Единство, за което говорим, е свързано с делото на Божеството. Словото изяснява, че има разлики – или различия, в служенето на Божеството и въпреки това Те са едно. Ето как Павел обясни това на църквата в Коринт: „Има различни служения, но Господ е същият. Има различни дейности, но това е същият Бог, който работи всичко във всички” (I Коринтяни 12:5-6). И после той пише: „Но проявлението на Духа е дадено на всеки за полза на всички” (стих 7). Павел разкри делото на Божеството. Той обясни, че Господ Исус е Този, който управлява, Бог Отец е Този, който работи, а Святия Дух е Този, който изявява. Сега, това е един от малкото пъти в Словото, където Исус е споменат преди Отец в списъка на изброяване. Но нека да ги сложим в „обикновения” ред в Писанията. Какво е главното дело на Отец? Той работи. Ами Синът? Той управлява работата на Отец. А Святия Дух изявява управлението на тази работа. Ако имате нужда от живот, към кого ще се обърнете? Вие поглеждате към Отец, тъй като Той е Този, който дава всяко добро и съвършено нещо. Вие казвате: „Бени, аз мисля, че трябва да погледнем към Исус.” Не. Източникът е Отец. Но Този, който дава от този източник, е Христос. А силата на този източник е Святия Дух. Така че, когато имате нужда от живот, ето какво се случва – вие поглеждате към Бог Отец и казвате: „Татко, дай ми живот!” Или изцеление. Или освобождение. Виждате ли, Бог е източникът на тези неща. Исус каза: „Помолете Отец в Мое име.” Въпреки че вие се приближавате към Бог чрез Неговия Син, все пак Отец е Този, когото молите за дара. И вашата молба отива чрез Сина към Отец. Как се връща подаръкът? Нека да предположим, че вашата молба е за изцеление. Бог Отец – помнете сега, че Бог е три Личности – поглежда към Бог Син и казва: „Моля Те, би ли го изцелил?” Христос освобождава изцелението. Защо? Защото това е работа на Този, който управлява. Самата дума управляваш означава да служиш или да обслужваш. Така че, Отец освобождава изцелението на Сина и Синът служи на вас. Можете ли да си представите самият вие да се протягате, за да получите вашето изцеление и да откриете, че някак си то е недостижимо? Вие протягате ръцете си, докдето можете да стигнете, но дарът все още е извън обсега ви. Толкова близо и въпреки това толкова далеч. Какво се случва? Какво липсва? Ето къде делото на Святия Дух влиза в картината. Той представя Себе Си, за да изяви изцелението, което е осигурено чрез Бог и обслужено чрез Неговия Син. Духът е Този, който завършва процеса на вашето изцеление.

## **Той е точно до теб**

Това започна на Петдесятница. Святия Дух слезе от Небето, за да изяви Словото на Божеството. И къде всъщност е Духът днес? Къде е Неговото обиталище? Духът не стои до Исус, както много хора с добри намерения вярват. Той не стои около Отец. Той е даден на нас, на теб и на мен, като Утешителят или като „Този, който е до теб”. Святия Дух е твой Помощник. Да, Той е твоят Помощник, за да ти помага да получиш живота, изцелението или освобождението, от които толкова отчаяно се нуждаеш. Често някои хора казват: „Бени, на кого трябва да се моля?” Моят отговор е: „Моля ви, не обърквайте темата. Вие се молите на Отец.” - Добре тогава – казва питащият, – но ти ми

каза, че ние трябва да говорим на Духа? Аз трябва да им кажа: „Има огромна разлика между това да говориш и да се молиш. Аз до сега не съм се молил на Святия Дух.” Знаете ли какво означава думата молитва? Молитвата означава молба. С други думи, вие идвате с вашата нужда и молите за отговор. Идвате, търсейки и очаквате да получите. Вие никога не гледате към Духа – Той е Този, който ви помага да гледате. До този ден аз никога не съм казвал: „Святи Душе, дай ми.” Но не мога да изброя случаите, в които съм казвал: „Скъпоценни Святи Душе, помогни ми да помоля!” Започвате ли да разбирате, че вашият отговор е само на един дъх от вас? Просто една дума, очаквана да бъде казана. Това може да е проблем с вашето тяло, който ви тормози от години. Или може да е навик, който изглежда невъзможно да разчупите. Отговорът, от който имате нужда, е точно до вас. Не е ли време да се обърнете към Духа на Бог, казвайки: „Святи Душе, Ти си мой Помощник. Аз имам нужда от Теб. Ще ми помогнеш ли сега?” В самата секунда, в която изговорите тези думи от сърцето си, Святият Дух ще постави Своята ръка върху вас и ще се случи нещо чудесно. Изведнъж ще откриете себе си буквално „в Духа”, обгърнати с Неговото присъствие и Неговата личност.

### **Три малки думи**

Когато Отец ви дава нещо, това идва от Отец. Когато Синът ви дава нещо, това обикновено е писано като идващо чрез Исус. Но когато Святият Дух осигурява, това е дадено в Него. От, чрез, в – само три малки думи, но те са силни и могъщи. Докато четете Словото на Бог, тази конфигурация е шокираща. Когато виждаме да се говори за Бог, това е като за „любовта на Бог”, „силата на Бог”, „благодатта на Бог”. Това е начинът, по който Бог се представя отново и отново. Но как е описан Христос? Често в Писанията сме учени, че „даваме хваление чрез Сина”, че „получаваме чрез Сина” и т. н. Когато става дума за Святия Дух терминологията се променя. Думата, която се използва, е в: „Ходете в Духа и няма да изпълнявате плътските страсти” (Галатяни 5:16); „Ако живеем в Духа, нека също да ходим в Духа” (стих 25). Както Христос каза на самарянката при кладенеца: „Часът е дошъл и сега е, когато истинските поклонници ще се поклонят на Отец в Дух и истина, защото Отец търси такива поклонници” (Йоан 4:23). Тук думата „в” просто означава „едно с”. С други думи Христос каза, че Отец търси такива, които се поклонят и са едно с Духа. Ходите ли като едно с Духа? Живеете ли като едно с Духа? Да стигнете до тези взаимоотношения не е трудно. Това е толкова просто, като да кажете на великия Помощник: „Помогни ми!” Ето кога Божият Дух ще ви докосне и всъщност ще ви помогне, докато вие се протягате да получите това, което Бог иска да ви даде. Важното във всичко това е, вие да разберете, че Троицата всъщност работи заедно, за да извърши една цел – да посрещне всяка ваша нужда. Те са Отец, Синът и Святият Дух, но Те са Едно. Те са един екип, работещ заедно в съвършено единство и във вечна хармония.

### **„ЗАВЕТНО” ВЗАИМООТНОШЕНИЕ**

Святият Дух е тук, на земята и до вас, за да може да запазите изцелението и освобождението, които сте приели. Ето защо Исус можеше да се върне на

Небето и все пак вие да може да задържите на земята дара, който Той ви е дал. Ако искате да знаете как да поддържате близка връзка със Святия Дух, слушайте думите на великия пророк Агей: „Според Словото, с което Аз имах завет с вас, когато излязохте от Египет, така Моят Дух остава сред вас. Не бойте се!“ (Агей 2:5). Когато вие помолите Божия Син да дойде във вашето сърце, вие правите личен завет с Бог. И това не е едностранен разговор. Бог също прави споразумение или „завет“ с вас. Това е начинът, по който Бог винаги е работил. Отец имаше такъв завет с Адам, Ной, Авраам, Исаак, Давид и много други. Но точно, както Бог търси да влезе в споразумения, така и човечеството е търсило Бог. Ето какво откриваме при Яков, Исус Навиев, Авесалом и израилтяните. Когато израилтяните изповядаха своя грях пред Бог, казаха: „Сега прочее, Боже наш, велики, мощни и страшни Боже, който пазиш завет и милост... ние сме в голямо притеснение“ (Неемия 9:32, 37). Тогава Неемия каза на Господ: „Поради всичко това, ние правим верен завет и го написваме, и първенците ни, и свещениците ни го подпечатват“ (стих 38). Той беше подпечатан от не по-малко от 84 лидера, които се заклеха „да влязат в заклинание и в клетва да ходят по Божия закон, който бе даден чрез Божия слуга Мойсей, и да пазят и вършат всичките заповеди на Йехова, нашия Господ“ (10:29). Заветите с Бог всъщност са утвърждавани чрез разнообразни действия, включващи стоене (Ездра 10:14), събуване на обувката (Рут 4:7-11), даване на празненство (Бит. 26:30), издигане на паметник (Бит. 31:45) и казване на клетва (И. Н. 2:12-14). Може би най-важният завет от всички е този, който Бог направи с нас чрез Своя Син, когато Той „изведе нашия Господ Исус от мъртвите... чрез кръвта на вечния завет“ (Евреи 13:20).

## **Слово на предупреждение!**

Точно, както Бог има завет за твоето спасение, ти можеш да имаш клетва или обещание с Бог относно твоите лични нужди. Аз съм правил доста посвещения на Бог и вярвам, че Той разпознава искреността на посвещението, когато ти заявиш категорично, че си готов да извършиш дадено нещо в отговор на Неговото благословение. Един факт е очевиден: Старият Завет е изпълнен със завети, които удовлетворяват Бог. А защо това е толкова важно за вас? Защото Бог работи чрез и с помощта на завети и вие може да влезете в завет с Него относно всяка специална нужда. И ще откриете, че Отец е повече от готов да устои на Своето Слово. Аз започнах да вярвам, че Святия Дух влиза в нашия живот в резултат на вечния завет, който Бог направи с нас за спасението ни. Той е Божият Посланик, и Христовият, към нас от този момент нататък. И споразумението трябва да бъде взето насериозно. Помнете какво се случи на Самсон. След като Далила беше обръснала главата му, докато той спеше, тя извика: „Филистимците са върху теб, Самсоне!“ Той се събуди и си каза: „Ще изляза както преди, и ще се освободя, но той не знаеше, че Бог се беше оттеглил от него“ (Съдии 16:20). Този, който се беше оттеглил, беше същият „Дух на Бог“, който „дойде мощно върху него“ по-рано (Съдии 15:14). Можете ли да си представите да сте на негово място? Мислите, че сте изпълнени, но не сте. Вярвате, че сте помазани, а Духът си е отишъл. Самсон беше абсолютно неосъзнаващ, че е предал своето призвание и завет с Бог. Вярваше, че все още има сила, но Духът си беше отишъл от неговия живот. Същото стана със Саул.

Господ отхвърли Саул като цар, защото „той се отвърна от да Ме следва и не извърши повеленията Ми” (I Царе 15:11). Не само, че Духът напусна царя, но се случи нещо още по-лошо: „Духът на Господ се оттегли от Саул и зъл дух от Господ го смущаваше” (I Царе 16:14).

## **ВАКУУМЪТ ЩЕ БЪДЕ ЗАПЪЛНЕН**

Знаете ли, че всеки невярващ е изпълнен с демоничен дух? Звучи шокиращо, но това е, което Писанието казва: „И вас, които Той направи живи, които бяхте мъртви чрез прегрешения и грехове, в които ходехте някога според вървежа на този свят, по княза на въздушната власт, духът, който сега действа в синовете на непокорството” (Ефесяни 2:1-2). Ти казваш: „Но това никога не може да се случи с мен! Аз съм изпълнен със Святия Дух!” Това може да е вярно, но ако по някаква причина присъствието на Святия Дух те напусне, се създава един вакуум и точно това е, което сатана търси. Тогава неговото влияние се обръща в опресия. Никой не обича да говори за демони. Проповедниците не обичат да проповядват за тях. Християните не обичат да ги обсъждат. И грешниците изтриват тази ужасна тема от своите умове. Това е като политическото избягване на темата за наркотиците и престъпността, мислейки си, че някак си те ще изчезнат. Но Христос се насочи към темата без страх. Той говореше за това как демоните са нетърпеливи да нахлуят в твоя живот. Исус каза на фарисеите: „Когато един нечист дух напусне човека, той минава през безводни места, търсейки покой и не намира. Тогава си казва: Ще се върна в къщата, от която излязох. И като дойде, той я намира празна, пометена и подредена. Тогава отива и взема със себе си седем други духове, по-зли от него, и те влизат и обитават там.” (Матей 12:43-45). Чуйте внимателно това, което Господ каза после: „И така, последното състояние на този човек става по-лошо от предишното” (Матей 12:45). Сатанинският план на атаката е този: всеки демон, който е напуснал, ще посети пак дадено място – да види дали все още има възможност. И ако му е даден шанс, той ще доведе други със себе си. Това е плашеща ситуация, но е такава, която можете да избегнете, като стоите съвършено, абсолютно изпълнени със Святия Дух и никога не нарушавате своя завет с Бог. Помните ли историята с учениците, които се провалиха в своя опит да изцелят едно малко дете? Това стана, докато Христос беше на планината на преображението и беше прославен. И когато Господ слезе долу, бащата на детето каза: „Господи, имай милост към моя син, защото е епилептик и страда жестоко. Често пада в огън и вода. Доведох го при Твоите ученици, но те не можах да го изцелят.” (Матей 17:15-16). Но той имаше нужда от нещо повече от едно телесно изцеление. Христос каза: „Доведете го при Мен. И Исус смърми демона, и той излезе от него, и детето беше изцелено в този час” (стихове 17, 18). Господ не само иска да премахне сатана и неговите демони от живота ни – тези нека, които са бариера за изцелението и освобождението ни, но Той иска да изпълни този празен съд. Ето защо Той изпрати Утешителят. Бог иска ние да бъдем изпълнени със Святия Дух. Точно сега Духът е на земята. Всъщност, Той чака търпеливо за твоята покана. Всичко, което е необходимо да направиш, е просто една дума, дори едно прошепване: „Святи Душе, моля Те, помогни ми!” Твоят отговор е само на един дъх от теб.

## ГЛАВА 11 - „ЗАЩО ПЛАЧЕШ?”

- Бени, може ли хулата срещу Отец да бъде простена? – ме попита наскоро един новоповярвал християнин. - Да – отговорих аз. - Ами, хула срещу Сина?- И това също може да бъде простено – казах аз. - Тогава можеш ли да ми кажеш защо хулата срещу Святия Дух не може да бъде простена?

### СВОБОДА ОТ СТРАХА

За много хора тази тема е болезнена. Но Духът ми даде свобода от страха да не би да извърша „непростимия грях”. Той отключи моето разбиране с такова откровение, че аз никога повече не се тревожа на тази тема.

#### „Той тихо плачеше”

През зимата на 1974 г. Бог отвори моите очи за една невероятна истина относно природата на Святия Дух и защо Отец и Сина дават такова „ултимативно” предупреждение към тези, които биха похулили Духа. Аз се молех, когато изведнъж разбрах, че Духът на Бог беше в моята стая и почувствах, че Той тихо плачеше. Ти казваш: „Е, как знаеш, че това беше Духът?” За мен поставянето под въпрос на реалността на този момент ще бъде като да поставя под въпрос моето спасение – ето колко реално беше присъствието тогава. Аз не мога да го обясня или да го разбера, но знам, че това се случи. Случката беше толкова реална, че аз буквално се обърнах наляво и казах: - Свети Душе, защо плачеш? Нямаше никакъв отговор. И в този момент сълзи започнаха да се стичат по моите бузи. С очи, пълни със сълзи, Го попитах отново: - Свети Душе, защо плачеш? Тогава изведнъж цялото ми същество започна да плаче. Това не бяха просто сълзи. Реалността на това, което почувствах, беше толкова силна, че аз започнах да стена. Чувството дойде дълбоко отвътре. Беше като чели сърцето ми се късаше – като че ли някой беше загубил син или дъщеря. Дълбоките стенания не престанаха. Плачех нощем и не можех да спя. И това продължаваше не с часове, а с дни. Не беше планирано и честно казано, аз не можех да разбера защо сълзите бяха толкова неконтролируеми. Все пак цялото приключение трая повече от три седмици. Товарът ставаше все по-тежък и по-тежък. Чувствах се като че ли някой беше сложил товар от хиляда паунда, беше го вързал върху гърба ми, беше стегнал каишите, беше го заключил с ключ и ме беше оставил да се бия сам. Освен всичко друго, се чувствах като че ли бях пренатоварен с един опресиращ, тежък товар на скръб. Това е единственият начин, по който мога да го опиша – тежестта на скръбта.

#### Крачейки по пода

Аз се чувствах, както се е чувствал псалмистът, когато е написал:

*Аз съм уморен от стенанията си; Цялата нощ правя моето легло да плува в сълзи; Аз напоявам леглото си със сълзите си.*

**Псалм 6:6**

И ето ме там, скърбящ и без да знам защо, крачещ по пода и търсещ причината. Аз погледнах нагоре и попитах: - Господи, защо? Аз се молих да бъда освободен от този необясним товар върху моите рамене. В този момент Всемогъщият Бог тежестта на скръбта ми се обърна в товар за изгубените души, какъвто аз никога не бях познавал преди това. Това, което започна с моето обръщане към Святия Дух, за да Го питам: „Защо плачеш?“, завърши с един променящ живота ми товар за изгубените, който никога от тогава до този момент не ме е напуснал – нито веднъж. Аз излязох от това приключение (въпреки че все още не го разбирам напълно), убеден, че Святия Дух скърби за света. Аз съм абсолютно убеден, че със сълзи Той търси слуги, които да разпространят Божиата любов. Вярвам, че Духът на Божието сърце се разкъсва от нуждите на човечеството. Може би през тези седмици Той ми позволи да погледна само за малко на Неговата агония за изгубените. Бъдещето на Бени Хин беше извън всякакъв въпрос. Аз знаех, че трябва да проповядвам посланието на Отец, Сина и Святия Дух. И не съм спрял да го правя от тогава. Духът е толкова специален, когато открие личност, която може да използва, и Той ѝ позволява да почувства Неговото скърбящо сърце. Когато ти почувстваш болката, която чувства Святия Дух, тя влиза в твоето съзнание и никога не те напуска. Ти не само виждаш нуждите на човечеството, но чувстваш тези толкова отчаяни нужди, както никога преди това. Но аз вярвам, че имаше още една причина, поради която Бог ми позволи да издържа този урок. Това отвори моите очи за това, защо Святия Дух е Личност в Троицата и все пак е толкова различен от Отец и от Сина. Това направи възможно за мен да събера заедно парченцата на мозайката, наречена „непростим грях“.

## **Обида и клеветата**

Какво точно казва Писанието? Исус, говорейки на фарисеите, каза: „Този, който не е с Мен, е против Мен; и който не събира с Мен, разпилява. Затова ви казвам, че всеки грях и хула ще се прости на човеците, но хулата против Духа няма да се прости.“ (Матей 12:30-31). Тогава, правейки го още по-ясно, Той каза: „На всеки, който изговори дума против Човешкия Син, ще му се прости, но ако някой каже дума против Святия Дух, няма да му бъде простено нито в този свят, нито в бъдещия“ (стих 32). Какво включва думата „хула“? Думата има седем значения, които са:

1. Да говориш зло за.
2. Да критикуваш ядосано (или да говориш неуважителни неща).
3. Да използваш оскърбителен език или да обиждаш.
4. Да укоряваш, да говориш с презрение към Бог или към свети неща.
5. Да опетняваш добрата репутация – да говориш с обиди.
6. Да клеветиш или да обвиняваш фалшиво.
7. Да обиждаш.

Някой може да попита: „Как можеш да нападаш добрата репутация на Святия Дух? Или как Го обиждаш?” Това е действие на свободната воля. Книгата Евреи говори директно по този въпрос:

*Ако съгрешаваме самоволно, след като сме познали истината, не остава вече жертва за грехове, но едно страшно очакване на съд и огнено негодуване, което ще изпояде противниците. Всеки, който отхвърля Моисеевия закон, умира безпощадно при думата на двама или трима свидетели; тогава колко по-тежко наказание, мислите, ще заслужи оня, който е потъпкал Божия Син, и е счел за просто нещо проляната при завета кръв, с която е осветен, и е оскърбил Духа на благодатта?*

**Евреи 10:26-29**

Думите са последвани от това сериозно напомняне: „Защото познаваме Този, Който е рекъл: На Мене принадлежи възмездието, Аз ще сторя въздаяние; и пак: Господ ще съди Своите хора. Страшно е да падне човек в ръцете на живия Бог.” (стихове 30-31).

## Каква разлика

Защо няма прощение за хулата срещу Святия Дух? На страниците на тази книга аз споделих с вас от Писанията, че има една уникална разлика в Святия Дух. Той не е по-високо или по-ниско от Отец или от Сина. Но ние трябва да познаваме Неговите характеристики. Бог Всемогъщият, Отец, е великият Бог на Небето и трябва да Му се покланяме, да Го хвалим, да Го възвеличаваме, да Го прославяме и да Го издигаме. Исус, Неговият Син, е Господ на славата, когото ангелите се страхуват да погледнат. И все пак, приятелю, аз чувствам, че Святия Дух има капацитета да чувства човешките емоции – дори болката, скръбта и недоволството – с интензивност, която е позната само на Него. Ти казваш: „Нима имаш предвид, че Святия Дух може да почувства по-дълбоко една болка, отколкото Отец или Синът?” Писанието не казва: „Не оскърбявайте Отец или Сина.” То винаги казва: „Не оскърбявайте Духа.” Защо? Аз вярвам, че това е така, тъй като Той може да бъде по-дълбоко засегнат, отколкото всеки друг член на Божеството. Самият факт, че Исус каза: „Хулата срещу Сина ще бъде простена”, но „хулата срещу Святия Дух няма да бъде простена”, показва, че Святия Дух става наранен по един по-дълбок начин, отколкото Господ. Защо Отец ще казва: „Вие оскърбихте Моя Дух”? С други думи, Божият Дух може да бъде оскърбен или раздразнен. И Писанието се казва, че „Той обърна Себе Си срещу тях като враг и воюва срещу тях” (Исая 63:10). Защо е така? Защо Святия Дух изглежда толкова предпазан? Може би това е, защото Бог Отец познава колко нежен е Духът. Това е почти като Бог Отец да каже: „Ако вие Го докоснете, никога няма да ви простя!” Защо Святия Дух е толкова защитен чрез Христос, когато Той казва: „Моята кръв ще измие всеки грях, освен този”? Той дори казва: „Този, който похули Святия Дух, никога няма да получи опрощение, а е обект на вечно осъждане” (Марк 3:29). Защо? Отново това е, защото Святия Дух е различен и Неговото сърце може много лесно да бъде докоснато с болка. Но мога ли да ви кажа една утешителна дума? Преди Исус някога да заговори за хула, Той направи едно много важно изказване, което трябва отново да

прочетем. Господ каза: „Този, който не е с Мен, е против Мен; и този, който не събира с Мен, разпилява” (Матей 12:30). Ако вие работите за Христос, вие не попадате в категорията на Неговото предупреждение. Когато Исус говореше върху темата за хулата, Той направи абсолютно ясно това, че се обръща към хора, които не работят с Него. Попитайте себе си: „Аз с Него ли съм?” Ако отговорът е „да”, тогава се попитайте: „Събирам ли души с Него?” Ако отговорът е все още „да”, тогава може да кажете: „Тогава аз никога няма да похуля Святия Дух!”

## **„Разтревожена ли си?”**

Едно момиче, тийнейджърка, веднъж дойде при мен, убедена, че е похулила Святия Дух. - Разтревожена ли си? – попитах аз. - Да – каза тя с тревожен поглед. - Млада госпожице – казах аз, – самият факт, че ти си разтревожена, означава, че не си похулила Духа. Виждате ли, хулата е едно действие на волята, което не носи със себес и тревога. Хулата е да проклинаш Исус и да кажеш: „Не ме интересува какво прави Той!” Това е да кажеш: „Кой се интересува от това, колко е скъпоценна Неговата кръв?” Хулата е да обиждаш това, което Бог прави, и да го правиш съзнателно. Ти казваш: „Е, Бени, как да знам дали някога няма да извърша този грях?” Няма да извършиш този грях, докато не пожелаеш да го извършиш. Погледнете по-отблизо на това, което Христос каза. Той каза, че на всеки, който „говори” срещу Духа, няма да бъде простено. Тази дума е жизненоважна в посланието на Христос. Да говориш показва един своеволен акт. Това е много повече, отколкото една празна мисъл. Цялото ти тяло е включено в този акт на произнасяне на една дума. Ако Духът е похулен, Той е обиден чрез тези, които са взели решение да похулят. Това е едно действие на волята – избор, който вие упражните. Къде е сатана във всичко това? От работа с хората като служител, аз знам как дяволът идва при тях и се опитва да напълни техните умове със зли мисли за Святия Дух. Бихте ли очаквали нещо по-малко от него? Може би се е случвало и на вас. Някога влизала ли е „не отиваща си” мисъл във вашия ум, каквато никога не бихте искали да имате? Кой е пуснал тази зла мисъл във вашата глава? Разбира се, това е сатана. Но изговорили ли сте тази мисъл високо? Не! Причината, поради която сте запазили мълчание е, че тя не е била ваша мисъл. Личността, която говори срещу Святия Дух, е тази, която е взела решение да похули. Това е този, който казва: „Аз ще похуля и не ме интересува какво мисли Бог!” Саул похули Святия Дух, когато отхвърли Словото на Бог. Димас, един от съмишлениците на Павел, похули, когато обърна своя гръб на Евангелието и се върна към страстите на плътта. Павел написа: „Димас ме забрави, обиквайки настоящия свят, и отиде в Солун” (II Тимотей 4:10).

## **Не Го оставяйте да си тръгне**

Ти казваш: „Ти ни казваше, че не можем да похулим. Ами Саул и Димас?” Въпросът е в това, че аз ви изяснявам, че вие не можете да похулите, докато сте решени да живеете за Исус и сте твърди в това. Пътят към вечността е претъпкан с хора, които започват с Христос и завършват със сатана. Има християни, които ходят по пътеките между редовете в църквата и разтърсват

ръката на проповедника, като някакъв тип застраховка за техния дом на Небето, но техните сърца не следват действията им. Скоро откриваме, че същите тези хора са се влюбили в страстта, или парите, или в блясъка на света. И те в един момент казват: „Господи, аз напускам.” Вие може би се чудите: „Как мога да знам, че Светият Дух е все още с мен? И как ще знам кога и дали Той ме е напуснал?” Това е средство на сатана да ви атакува и да изпълва вашия ум с мислите: „Светият Дух те е напуснал. Той си е отишъл завинаги и никога няма да се върне отново.” Но не приемайте това! Ето как ще познаете дали Духът е все още с вас. За мен това е било голяма помощ и аз вярвам, че ще бъде и за вас. Първо, Писанията ни казват, че Светият Дух обитава във всеки вярващ като Съветник и като източник на мир. Второ, чувствате ли присъствието на Исус във вашия живот? Тогава Светият Дух не е напуснал. Чувате ли все още Духът на Бог, който казва: „Моли се”? Той не е напуснал. Понякога чувствате ли вина, че не четете Словото? Той не си е тръгнал. Всъщност Той ви обвинява. Имало ли е случай, в който сте срещнали някой и сте почувствали импулс да му кажете за Исус? Той още е тук! Исус не говореше в противоречие, когато каза, че Духът ще бъде с нас завинаги. Той говореше заради факта, че ролята на Духа е постоянна – дори вечна. Виждате ли, ако вие Го похулите, Духът ще напусне. Но ако Го оскърбите, Той няма да си отиде; Той ще остане дори, когато сте Го наранили. Аз вярвам, че християните оскърбяват Духа всеки ден. Аз например, съм виновен. Оскърбяването на Светия Дух е грехът на църквата. Ето защо Павел каза на църквата: „Не оскърбявайте Светия Дух.” Той не беше адресирал тези думи към невярващите, а към християните.

### **Ами, ако се проваля?**

Ти може да попиташ: „Как Го оскърбявам?” Ти Го оскърбяваш тогава, когато не прощаваш. Ти Го оскърбяваш, когато казваш нещо грозно или погрешно. Твоите ежедневни молитви трябва да бъдат: „Благословени Свети Душе, моля Те, помогни ми днес да не Те наскърбявам.” Ами, ако се провалиш? Той е повече от готов да те чуе да кажеш: „Моля Те, прости ми.” Той ще ти прости и ще те изчисти седемдесет пъти по седем. Светият Дух е толкова нежен, че дори най-леката рана може да Му причини болка. Колкото по-дълго ние Го познаваме, толкова повече ще разбираме Неговите чувства. Толкова много пъти аз съм казвал със сълзи: „Свети Душе, съжалявам за болката, която Ти причиних. Но моля Те, моля Те, остани при мен.” Имало е случаи, в които съм Му казвал: „Ти може да ме изобличаваш, но аз няма да Те оставя да си отидеш!” Защото Господ изобличава оня, когото обича. Това е като да кажеш: „Аз те обичам.” Аз вярвам, че ако един човек остане в непростителност, Духът на Господ ще позволи на мъчители да влязат в него. Ето какво каза Христос на Петър, когато ученикът попита: „Господи, колко често да му прощавам, ако ми съгреши моя брат? До седем пъти ли? Господ отговори: Аз не ти казвам до седем, а до седемдесет пъти по седем” (Матей 18:21-22). След това Исус разказа притчата за непростителния слуга, която завърши с предупреждението: „Не трябваше ли и ти да се смилиш за съслужителя си, както и аз се смилих за тебе? И господарят му се разгневи и го предаде на мъчителите да го изтезават докле изплати целия дълг” (стихове 33, 34). Христос завърши притчата, казвайки: „Така Моят Баща ще направи на вас, ако всеки един от вас от сърце не прости на своя брат” (стих 35).

Означава ли това, че Святият Дух се е оттеглил завинаги? Не. Това просто означава, че Бог ще отдръпне Своята ръка на защита от тези, които не прощават. Една личност, която абсолютно е похулила Святия Дух, става изпълнена с демоните на сатана. Ако попитате: „Бени, вярваш ли, че един демон може да притежава християнин, който е изпълнен със Святия Дух?” Абсолютно не! Аз наистина вярвам, че личност, която е направила изповед на вяра в Христос, но не живее за Бога, която живее в непростителност, може да бъде под влиянието на демони, може да бъде дразнена и дори опресирана от силите на тъмнината, но не и притежавана. Петър например каза: „Господи, няма да умреш.” И Исус каза: „Иди зад мен, сатано.” Петър не беше притежаван от сатана, той беше повлиян от него. Ето голямата разлика! Исус каза чрез Духа: „Аз няма да ви оставя, нито да ви забравя.” Това, приятелю, е добрата новина. И тъй като Той остава, много по-важно е да познаем това, което Той ще направи за нас, отколкото това, което сатана ще прави срещу нас.

### **Ти не можеш да го направиш сам**

Аз съм убеден, че твоето най-голямо желание е да обичаш Бог с твоите дух, душа и тяло. Но няма значение колко е силно твоето желание, абсолютно невъзможно е да изпълниш тази цел сам. Важно е да кажеш: „Святи Душе, моля Те, помогни ми!” Павел написа до църквата в Рим: „Сега надеждата не разочарова, защото Божията любов е излята в сърцата ни чрез дадения ни Свят Дух” (Римляни 5:5). Със сигурност искаме да обичаме Исус, но това е невъзможно, освен ако Духът не ни е дал свръхестествена любов. И как я получавате? Просто казвате: „Святи Душе, предавам Ти себе си.” Чрез самия този акт Той ще изпълни вашата душа с любов за Господ. Колкото по-дълбоко познавате Святия Дух, толкова повече ще познавате и Исус. Това е следствие. Защо? Защото когато Духът на Бог присъства, Христос е издигнат. Исус каза: „Той ще прослави Мене!” Господ никога не е избутван настрана, по-скоро е придърпван много по-близо. Павел написа: „Следователно, няма никакво осъждение за тези, които са в Христа Исуса, които ходят не по плът, а по Духа” (Римл. 8:1). Разбирате ли какво наистина означава да ходиш в Духа? Когато Той казва: „Моли се”, това е, което трябва да правиш. Когато Той казва: „Говори за Исус”, това е, което трябва да правиш.

### **РАДОСТТА ОТ СВОБОДАТА В ДУХА**

Да не се покоряваш е да чувстваш осъждение и след това вина. Но ако слушаш Неговия призив, ти ще познаеш радостта от свободата в Духа. „Защото законът на животворящия Дух ме освободи в Христа Исуса от закона на греха и на смъртта” (Римляни 8:2). Този, който даде закона в Стария Завет, беше Отец, но Този, който даде закона в Новия Завет, е Святият Дух. Пише, че Исус даде заповедите чрез Духа (Деяния 1:2), точно както Бог преди това беше дал закона чрез Мойсей.

### **Седем откровения**

Каква радост е да обитаваш в победите, описани от Павел в Римляни 8 глава. Всъщност Павел сподели седем конкретни откровения в първите 16 стиха на своето писмо. Може би никъде другаде в Писанията работата на Духа не е толкова ясно дефинирана:

1. Имаш сила над греха.

Първото откровение казва, че законът на животворящия Дух ти дава свобода от греха и смъртта (стихове 1, 2). Ти имаш власт над греха.

2. Той ще изпълни закона.

„Защото това, което законът не можа да извърши, тъй като бе отслабнал чрез плътта, Бог извърши изпращайки Своя Собствен Син в подобие на греховната плът..., така че праведните изисквания на закона да могат да бъдат изпълнени в нас, които ходим не според плътта, а според Духа” (стихове 3, 4).

Изпълнението на закона на Мойсей е това, което произвежда свободата, която ние сега имаме в Духа.

3. Той ще ти даде ума на Бог.

„Тези, които живеят според плътта, поставят своите умове в нещата на плътта; но тези които живеят според Духа, - в нещата на Духа. Защото да бъдеш с плътски ум, означава смърт, но да бъдеш с духовен ум е живот и мир. Защото плътският ум е враждебен на Бог, защото той не се покорява на Божия закон, нито пък може. Така че, следователно, тези, които са в плътта, не могат да направят Бог доволен” (стихове 5-8).

4. Той ще ти даде праведност.

„Вие не сте в плътта, а в Духа, ако наистина Духът на Бог обитава във вас. Сега, ако някой няма Духът на Христос, той не е Негов. И ако Христос е във вас, тялото е мъртво заради греха, но Духът е живот заради праведността” (9, 10).

5. Той ще даде живот на твоето тяло.

„Но ако Духът на Този, който е възкресил Исус от мъртвите, обитава във вас, Този, който възкреси Христос от мъртвите, също ще даде живот на вашите смъртни тела чрез Своя Дух, който обитава във вас” (стих 11). Ако вие следвате стъпките на Святия Дух, ще ходите в здраве. Ще имате енергично тяло. Както пророк Исая каза: „Тези, които чакат Господ подновяват своята сила” (Исая 40:31). Приятелю, ти не можеш да обновиш своята сила без Святия Дух, тъй като Той е Този, който оживотворява смъртното тяло.

6. Той ще донесе смърт на себе-то.

„Следователно, братя, ние сме длъжници, но не към плътта, за да живеем според плътта. Защото, ако живеете според плътта, ще умрете. Но ако

*чрез Духът умъртвяват делата на тялото, вие ще живеете. Защото, които са водени от Божия Дух, те са синове на Бог.” (стихове 12-14).*

7. Той ще свидетелства за твоето спасение.

*„Защото вие не приехте духа на робство, за да се страхувате отново, а приехте Духа на осиноwienie, чрез когото викаме: „Авва, Татко”. Самият Дух свидетелства заедно с нашия дух, че ние сме деца на Бог.”(стихове 15-16).*

*Стих след стих Павел ни казва, че Духът е Този, който върши работата на Отец и Сина. И аз се вълнувам всеки път, когато чета тези славни думи: „Защото които са водени от Божия Дух, те са Божи синове” (Римляни 8:14).*

Бог не иска ти да се отклоняваш от пътеката, която е поставил пред теб да следваш. Той не те е създал, за да те види пропаднал. Ето защо ти не би трябвало да се притесняваш от възможността да извършиш неппростимия грях – хулата срещу Духа. Твоята любов към Христос толкова превъзхожда влиянието на сатана, че битката вече е спечелена. Святият Дух копнее за теб, да започнеш дълбоко, лично взаимоотношение. Когато моята душа извика с почувстваните в сърцето стенания, които изглеждаха неспирни, Духът търпеливо чакаше. Неговият товар ставаше мой товар и този опит ми даде страст за души, която никога не е намаляла, нито се е оттеглила. Той ме чакаше, за да ми даде сила, изпълване и праведност, един воден от Духа живот и много повече. И сега, Той чака теб.

## **ГЛАВА 12 - НЕБЕТО НА ЗЕМЯТА**

Моите първи „проповеди” през 1974 г. и ранната 1975-та нямаха много съдържание. Те бяха основани върху моето свидетелство за делата на Духа – за това, как Той направи Себе Си реален за мен. В онези дни аз всъщност не знаех твърде много и имаше още много да уча.

## **СЛЕДВАЙКИ ГЛАСА НА ДУХА**

През 1975 чух непогрешимия глас на Святия Дух да ми казва, че е време да започна да ръководя всяка седмица събрания в Торонто. Той каза: „Следвай Ме. Слушай Моя глас и ще заведеш много хора при Христос.” Така че, аз започнах. Всеки понеделник вечер по програма имахме серии от служби, които щяха да продължат през следващите 5 години. Ние започнахме в една голяма училищна сграда и тълпите започнаха да стават толкова големи, че нямахме място и трябваше да отидем в по-голяма зала. Стотици и стотици хора посещаваха това място. Събранията бяха тотално водени от Духа и аз слушах толкова отблизо Неговия глас. Хората бяха освобождавани от сериозни пристрастявания, семейства бяха възстановявани. Ние имахме „изцелителни линии” и чувахме свидетелства за чудеса. Но винаги, винаги службите имаха като резултат спасение на много изгубени души. Тогава се случи нещо. Хората започнаха да получават чудеса, освобождение и изцеление на своите седалки. И никакви излизания отпред за „полагане на ръце”. Бог започна да извършва Своето дело в цялата зала толкова свободно, че нямахме време дори да чуем всичките

свидетелства. Пресата започна да забелязва. На първите страници на „Торонто Стар“, „Торонто Глоуб“, „Мейл“ и другите вестници в цяла Канада имаше истории за „ралитата на чудеса“, които ние водехме. През декември 1976 г. „Глоуб“ и „Мейл“ изпратиха репортер на една от службите, за да опише с детайли това, което се случваше. Той написа за изцеленията и свидетелствата и завърши, като цитираше мен: „Аз не се интересувам да изградя Бени Хин. Аз не съм и никога няма да бъда. Исус е Този, който да бъде показан и прославен. Ние искаме да достигнем души за Господ Исус. Аз искам да водя души, души, души, души. Хора, разбирате ли това?“ Под заглавието: „Дали вярата за изцеление наистина работи?“ „Торонто Стар“ представи четири случая на хора, които бяха изцелени на нашите служби. Те разказаха за един работник в завод в Отава, който имаше рак на гърлото. „Тази седмица, отивайки на проверка в раковата клиника, бяха му казали, че няма вече следи от тази болест.“ Те разказаха историята на един бевъртънски шофьор: „Един човек, който не ходеше на църква, който страдаше от задълбочаваща се сърдечна слабост и лека форма на емфизема (болест на дробовете) в продължение на 7 години, беше убеден от приятели да посети изцелително събрание: „Аз отидох при доктора след три дни и той ми каза, че повече няма нищо нередно – каза той. – Бог трябва да го е направил.“ Ами техните лекари? Репортерът цитира един от тях, който казваше: „Погледнете! Има повече неща, които се случват в този свят, отколкото ние знаем.“ Телевизионните станции започнаха да формират документални филми за това, което Бог прави. Канадската телевизионна компания (CBC), Глоубъл ТВ и огромната независима станция в Торонто – Канада 9, имаха специални репортажи. Имахме наша собствена телевизионна програма, която беше показвана в пиково време след предаването „60 минути“ за година и половина.

## **Една жълта кола в Питсбърг**

Не беше лесно за мен да напусна големия град Торонто през 1979 г. Това беше мястото, където бях спасен, изцелен и докоснат от мощния Дух на Бог. Пресата нямаше нищо друго да каже за служението ми, освен добри новини. Но отново, аз обещах да следвам ръководството на Святия Дух. Аз знаех, че Той иска да изградя църква и да установя международно служение. Той ми беше казал това години по-рано, през 1977 г. Спомням си точно къде се случи. Бях в Питсбърг и карах една голяма жълта кола, когато имах разговор с Духа за това. Той каза за моето служение: - То ще докосне целия свят! Аз се чудих: „Къде ли ще се случи това? Ню Йорк? Лос Анжелис?“ Но знаете ли, Духът има удивителен начин да ви води. През юли 1978 г. аз пътувах към Орландо, Флорида, за да говоря с пастир Род Хедърн. Той ми каза за своята дъщеря Сузана, която посещавала Евангелския колеж в Спрингфийлд, Мисури. Тъй като бях неженен, ушите ми щръкнаха. Аз се самопоканих да прекарам Коледа с тях и Сузана беше вкъщи за тези празници. Първия път, когато я видях, Господ ми каза: „Това е твоята съпруга.“ Просто ей така. Аз го почувствах. И тя също. Но аз трябваше да бъда сигурен и започнах да моля Бог „за знаци“. Аз слагах „руна вълна“. И на всяко едно от тях беше отговорено. Помислих си: „Това просто съвпадение ли е? Дали наистина Бог иска да се оженя за тази млада дама?“ Тогава аз опитах един последен знак – доста труден. Аз летях обратно към Орландо от Сан Хосе, Калифорния на 1 януари 1979 г. Бях направил едно бързо пътешествие там, за

да говоря на новогодишната служба. В самолета имах един разговор с Бог. Аз казах: - Ако наистина тя трябва да бъде моята съпруга, нека когато се върна обратно, тя да ми каже: „Направих ти пай със сирене”. Това беше най-трудният тест, който може да измисля. Сузане ме посрещна на летището в Орландо и първите думи, които чух от устата ѝ, бяха: - Бени, направих ти пай със сирене. После тя добави: - Обаче, не очаквай твърде много. Никога преди не съм правила пай със сирене. Ние бяхме сгодени след две седмици и се оженихме по-късно същата година. С минаване на времето всички знаци посочваха Орландо, Флорида като мястото, където да започна световното служение. С една шепа хора, ние започнахме Християнски център Орландо през 1983 г. Сега всяка седмица той докосва живота на хиляди хора, плюс националната телевизионна публика.

### **Той не е такъв, който издига**

За да бъда честен, няхах никаква представа къде Духът ще води моя живот, когато започнах тези взаимоотношения с Него. Всичко, което знаех, беше това, че Той е реален и желае моето приятелство. Той искаше да бъде мой Учител и Водач. Но ето нещо, което аз познах. Святият Дух никога няма да издигне Себе Си, Той ще издигне Исус. Той никога няма да създаде място на величие просто за Себе Си, Той ще даде честта на Господ. Аз също научих, че Духът не е източникът на Божиите дарби. Той е Този, който ти помага да ги приемеш от Този, който ги дава – Бог Отец. Той също е Този, който ти помага да приемеш Божия Син като Спасител и Господ.

### **ТВОИТЕ ПРЕТЕНЦИИ КЪМ ДУХА**

Дори един невярващ чувства силата на Святия Дух! Аз съм говорил със стотици хора за това, как са се обърнали и толкова много са ми казвали: „Нещо се случи, което аз не можех да обясня. Аз се почувствах неудобно за неща, които правех.” Това е обвинителната сила на Святия Дух. Господ каза: „Моят Дух няма да обитава с хората завинаги” (Бит. 6:3). Има една „борба”, която продължава, докато Святия Дух се опитва да ти покаже, че ти имаш нужда от Господ. Ето защо, преди да бъдат спасени, хората се чувстват неудобно в присъствието на Бог. Духът е всъщност свидетел за Исус! „Когато Помощникът дойде, когото ще ви изпратят от Отец, Духът на истината, който излиза от Отец, Той ще говори за Мен” (Йоан 15:26). Жизненоважната цел на Духа е да води хора при Исус. Духът обвинява и убеждава. Срещал съм хора, които са напускали събрания на Евангелието и моментално са се чувствали „обгърнати” от Святия Дух. Те са се чувствали неловко в своя грях. Те са чувствали продължително дърпане в своите сърца. Духът не ги е пускал, докато не са постигнали своя мир с Бог чрез Неговия Син. Той ще влезе в твоя ум и ще ти представи истината от Писанието, убеждавайки те за валидността на Евангелието. И след като ти дадеш своето сърце на Христос, Той е все още тук, помагайки ти да говориш за Господ. Пророк Михей написа:

*Но аз наистина съм пълен със силата на Духа на Господ, и със справедливост и мощ, за да изявя на Яков неговите прегрешения и на Израел неговия грях.*

## **Михей 3:8**

Той ти дава сила да говориш. Всъщност, безполезно е да се опитваш да прокламираш Божието Слово, без Светият Дух да е върху теб.

### **„Помогни ми!“**

Когато кажеш: „Святи Душе, помогни ми да позная Исус“, Той няма да те разочарова. Той винаги е готов да помогне. Чуй това, което казва псалмистът: „Не ме отхвърляй от присъствието Си и не отнемай Светия Си Дух от мен“ (Псалм 51:11). Тогава, в следващия стих, той казва: „Върни ми радостта от Твоето спасение и ме поддържай с Твоя щедър Дух“ (стих 12). Светият Дух желае. Всеки път, когато ти кажеш: „Помогни ми“, Той казва: „Ще го направя.“ Когато ти кажеш: „Учи ме“, Той казва: „Аз съм готов“. И когато ти кажеш: „Помогни ми да се моля“, Той казва: „Хайде, да започнем“. Той е точно тук, давайки ти желанието да се молиш. Той е Този, който стои зад глата да говориш на Отец и на Сина. Павел написа тези мощни думи: „И казвам ви, че никой, който говори чрез Духа на Бог не нарича Исус проклет и никой не може да нарече Исус Господ, освен чрез Светия Дух“ (I Кор. 12:3). Когато пеете: „Той е Господ“ и го имате предвид в сърцето си, това е доказателство, че Светият Дух е във вас. Той ви използва, за да изявява, че Исус Христос е Господ на целия свят! В момента, в който изповядате смъртта, погребението и възкресението на Христос, вие сте преминали теста на Духа. Писанието казва: „Но по това ще познаете Духа на Бог: всеки дух, който изповядва, че Исус Христос е дошъл в плът, е от Бог. И всеки дух, който не изповядва, че Исус Христос е дошъл в плът, не е от Бог“ (I Йоан 4:2-3). Той казва, че по това ние ще разпознаем духа на истината и духа на заблудата (стих 6). Твоето спасение е в самото сърце на делото на Светия Дух. Всъщност Той е Този, който те осиновява в Божието семейство. Павел пише: „Тези, които са водени от Духа на Бог, са Божии синове. Защото вие не сте приели дух на робство, за да се страхувате отново, а сте приели Духа на осиновение“ (Римляни 8:14-15). И ето как го изявявате. Чрез Него „ние викаме: Авва Татко. Самият Дух свидетелства заедно с нашия дух, че ние сме деца на Бог и сънаследници с Христос, ако ние наистина страдаме с Него, така че да можем да бъдем прославени заедно с Него“ (стих 15-17).

### **Нагоре за осиновение**

Духът гледа към вас и ви вижда сирак. Той казва: „Аз ще те осиновя.“ Той е твоят Баща. Защо? Защото Той е Духът на Отец. Помнете ли песента на Доти Рамбо: „Святи Душе, Ти си добре дошъл на това място“? Тя беше вдъхновена да напише: „Всемогъщ Отец на милост и благодат“. Ето какво е Духът. Без Него е невъзможно да се приближим към Отец. Павел казва: „Защото чрез Него имаме достъп в един Дух до Отец“ (Ефес. 2:18). Чрез кого? Чрез Исус евреи и езичници могат да се приближават към Бог чрез Светия Дух. Но ето най-въълнуващата част от всичко. Библията казва, че Светият Дух ни е даден като гарант на вечния живот. „И като сте повярвали, вие сте запечатани с обещания Свят Дух, който е гарант за наследството до изкуплението на купеното притежание, за хваление на Неговата слава“ (Ефесяни 1:13-14). Няма никакво съмнение за това. Светият Дух ни приготвя за Небето. Ако сте убедени, че Той живее вътре във вас, тогава

никога не трябва да си задавате въпроса, дали сте новородени. Вие не трябва да се съмнявате, че вашият дом е Небето. И вие никога не трябва да задавате въпроса и да се съмнявате, дали ще имате вечен живот. Нека да го кажа по този начин. Ако утре влезете в един магазин и вземете някакви дрехи и чифт обувки, но нямате всичките пари, отивате до определен щанд и давате предплата за покупката. Казвате: „Ще ги взема следващата седмица.” Вашето име е на сметката и вие отнасяте бележката вкъщи. Следващата седмица вие вземате купеното притежание. Точно това е, което Исус направи, като дойде и ви даде Святия Дух. Единствената разлика е в това, че Той плати пълната цена на Голгота. Но ето какво казва Той: „Аз платих за твоя живот, но също ти давам едно предварително заплащане като гаранция, че това е Мое.” Той изпрати Святия Дух. И ако Го имаш, ти си по пътя към славата. Когато Христос се върне, Той ще те вземе и ще те заведе вкъщи. Затова си струва да се вика. Ти си купено притежание на Господ. Ето защо ти можеш да кажеш на сатана в неговото грозно лице: „Не ме пипай. Аз съм притежание на Христос!” И не бъди уплашен да говориш Словото. Изритай го и той ще бяга от теб. Ти имаш Святия Дух. Един „депозит” за твоето наследство! Защо е даден Той като предварително заплащане? Павел каза: „Христос ни изкупи от проклятието на закона, като стана проклет за нас, защото е писано: Проклет всеки, който виси на дърво” (Галатяни 3:13). И после той написа тази чудесна истина: Той ни изкупи, за да може „благословието на Авраам да дойде върху езичниците в Христос Исус, така че ние да можем да получим обещанието на Духа чрез вяра” (стих 14). Защото Христос стана проклет, Духът ни беше даден, както беше обещано.

### **Ти имаш нужда от малко помощ**

От момента, в който си приел Исус като Спасител, Духът е Този, който ти дава волята, силата и желанието да се покоряваш на Бог и да живееш християнски живот. Без Него това е невъзможно. Апостол Петър казва: „Тъй като сте изчистили своите души, като сте се покорили на истината чрез Духа в чиста любов към братята, обичайте се един друг горещо, с чисто сърце” (I Петрово 1:22). Причината, поради която хора, дори християни, пропадат е тази, че те уповават на своята собствена сила. Ти не можеш да се покоряваш на Бог, като казваш: „Аз ще направя това сам.” Колко много пъти сте казвали: „Ще се моля” и не сте се молили, или: „Ще чета Словото”, но сте забравили. Защо? Защото сте уповали на вашия ум. Уповали сте на плътта, а тя постоянно ще ви проваля. Той ще ви даде сила и живот, но и нещо друго, което е точно толкова важно. Той ще ви даде почивка. Исая каза:

*Както звярът отива в долината и Духът на Господ го прави да почива, така  
Ти водиш Своите хора,  
за да дадеш на Себе Си славно име.  
**Исая 63:14***

Точно, когато започнах да проповядвам Евангелието, срещнах Давид Дюплеси. Той беше известен като „мистър Петдесетница” заради това, че представяше Святия Дух на световните религиозни лидери. Той беше харизматик, преди някой друг да знае какво означава тази дума. Аз ходех по един коридор с този помазан

човек на една конференция в Броквил, Онтарио, когато събрах куража да го спра и да му задам един въпрос. Аз нервно го попитах: - Доктор Дюплеси, как мога наистина да направя Бог доволен? Стариият човек, който сега е с Исус, спря, сложи куфарчето си долу, насочи своя пръст към гърдите ми и ме избута до стената. Аз със сигурност не очаквах това от един слаб (като телосложение, бел. пр.) проповедник. Всичко, което казах, беше: „Как мога да направя Бог доволен?“, а той ме закова до стената. И тогава д-р Дюплеси каза две думи, които никога няма да забравя. Той каза: - Не се опитвай! После взе малкия си куфар и продължи надолу по коридора. Аз го настигнах и казах: - Доктор Дюплеси, не разбирам. Той меко се обърна към мен и каза: - Млади човече, това не е твоята способност. Това е Неговата способност в теб. Тогава той каза „лека нощ“ и си влезе в стаята. Докато отивах към моята стая, аз бях все още озадачен. Легнах на леглото и си мислех върху тези думи: „Това не е твоята способност. Това е Неговата способност в теб.“ В този момент аз едва знаех за какво да се моля, но Духът започна да отключва истината от тези думи към мен. Как мога да направя Бог доволен? Чрез предаване. Като дори не се опитвам. Това беше онова, което мистър Петдесятница беше казал. Святият Дух ще свърши работата. Не е моята, а Неговата сила. Иначе ще се възгордея от постиженията си.

## **Докосването на Бог**

Когато видиш Исус лице в лице, няма да кажеш: „Господи, виж какво направих.“ Ще кажеш: „Господи, виж какво направи Ти чрез този окаян човек.“ Започни да го практикуваш. Отвори своите ръце широко и кажи: „Дух на живия Бог, аз искам да живея за Исус днес. Давам Ти моя ум, моите емоции, моята воля, моя интелект, моите устни, моите очи и моите уши – използвай ги за славата на Бог.“ Когато се събудя и се моля с този вид молитва, вълните на помазание ме заливат като океан. В момента, в който напълно се предам, Бог започва да се излива чрез моето служение. Нищо по-малко от това няма да свърши работа. Аз често съм се чудил защо в моите собствени събрания Духът ме ръководи толкова често да се моля за изцеления. И съм се чудил защо моето служение е придружено от хора, които падат от силата на Святия Дух. Но когато погледна на резултатите от събранията, аз виждам, че всяко проявление на Духа е с една цел: да доведе хората до Христос. Това е демонстрация, че Бог е жив, че Той все още се движи в живота на хората. Виждал съм хиляди хора, които буквално са падали от силата на Духа и вярвам, че те са почувствали просто едно малко докосване от Божията сила. Но това показва невероятната сила на Всемогъщия и привлича хората към Спасителя. Да бъдеш изцелен или дори да бъдеш „покосен в Духа“ не е необходимо условие за Небето. Има само една врата – Исус Христос. Никога не отдръпвайте своето внимание от целта на Духа на земята. Той е Духът на Отец и Духът на Сина, водещ хората до изповед, че Христос е Господ. Когато започнах моето служение, се стараех да бъда управляван от силата на Святия Дух. Той е нежен, но е мощен:

*Тревата увяхва и цветът изсъхва, защото дъхът Господен духва върху тях.  
Със сигурност хората са трева.*

**Исаия 40:7**

Святият Дух не е слаба Личност!

Като млад християнин и служител често отстъпвах назад и гледах как работи Господ. Знаех, че не съм аз този, който докосва живота на хората. Това беше суверенитетът на Бог и действието на Духа. Аз просто гледах с удивление. Но аз си мисля, че никога не съм бил толкова уплашен в живота си, колкото тази неделна вечер през месец април 1975 година. Ето ме там, на платформата на малка петдесетна църква в западните покрайнини на Торонто, когато моите родители – Костанди и Клемънс влязоха през вратата. Моето сърце почти спря и аз можех да почувствам потта върху челото си. И най-лошите ми кошмари не можеха да се сравнят с това. Аз бях ужасен – твърде уплашен, за да се смея и твърде шокиран, за да плача.

### **Какво ли трябва да са си мислели?**

Аз проповядвах вече пет месеца, но моите родители нямаха и представа за това. Напрежението в нашия дом заради Исус беше достатъчно високо и без тази новина. Но те видяха една обява, която пастирът беше пуснал във вестника и дойдоха в тази малка църква. Аз дори не можех да погледна в тяхната посока. В момента, в който отворих устата си да проповядвам, помазанието на Святия Дух изпълни тази сграда. Това беше толкова здраво. Думите започнаха да текат от мен като река. Открих, че буквално „слушах“ това, което Духът ме ръководеше да кажа. Когато свърших моето послание, аз се почувствах воден да започна да служа на хората, които имаха нужда от изцеление. Помислих си: „:Какво ли майка ми и баща ми си мислят за това?“ Тогава те станаха и излязоха през задната врата.- Джим – казах аз след тази служба, – ти трябва да се молиш! Джим Пойнтър беше с мен на платформата тази вечер и знаеше сериозността на положението. Аз дори си помислих да прекарам нощта в неговия дом, за да избегна неизбежната конфронтация. Вместо това, аз се качих в колата си и започнах да карам по улиците на Торонто. Помислих си: „Ако стигна вкъщи посред нощ, нашите вече ще са заспали.“ Беше малко след два часа сутринта, когато тихичко паркирах пред къщата и изключих мотора. Качих се на пръсти по стъпалата и бавно отключих външната врата. Отворих я и бях уплашен от това, което видях. Там, пред мен, седнали на дивана, бяха майка ми и баща ми. Аз бях паникьосан, когато ги видях да влизат в църквата, но сега беше дори по-лошо. Коленете ми започнаха да треперят и аз се огледах за място, на което да седна. Баща ми пръв започна да говори и аз слушах с неверие. - Сине – каза той меко, – как можем да станем като теб? Дали чувах това, което си мислех, че чувам? Беше ли това същият човек, който беше толкова обиден от моето обръщане? Бащата, който беше забранил абсолютно името „Исус“ да бъде изговаряно в нашия дом? - Ние наистина искаме да знаем – каза той. – Кажи ни, как можем да имаме това, което ти имаш? Аз погледнах към моята скъпа майка и видях, че сълзи започнаха да се стичат по красивите ѝ бузи. Не можех да сдържа радостта си в този момент. Започнах да плача. През следващия един час на тази незабравима нощ, отворих Писанието и заведох родителите си до спасителното знание за Господ Исус Христос. Моят татко каза: - Бени, знаеш ли какво ме убеди? Той ми каза, че като съм започнал да проповядвам, той се обърна към майка ми и казал: - Това не е твоят син. Твоят син не може да говори! Неговият Бог трябва да е реален. Той не знаеше, че аз бях съвършено изцелен от

заекването. Невероятното обръщане на моите родители позволи на Господ буквално да помете останалата част от семейството. Хенри се появи и беше спасен. Моят малък брат Майк беше новороден. После това се случи с Крис. Ако някога си чувал за „спасение на дома“, това беше то! Домът на Хин беше променен в „Небе на земята“! И промяната не беше временна. Това беше постоянна промяна от Духа. Днес Крис, Уили, Хенри, Сами и Майк са напълно включени в служение. Мери и Роуз са посветени християнки и живеят за Господ. А Бени? Е, вие знаете какво стана с него.

## **Първите неща на първо място**

Точно, както Святият Дух беше докоснал моя живот и беше довел родителите ми до Христос, Той иска да направи същото с вас. Най-голямата работа на Духа не е да ви заведе до някакъв екстаз на земята. Това може да се случи, но Неговата цел е да обвини за грях и да доведе хора до Исус. Докато сте чели тази книга, може би сте си казали: „Това е точно за мен! Искам да имам това вълнуващо лично взаимоотношение със Святия Дух!“ Но готови ли сте за него? Това, което се случи с мен в нощта, когато Духът влезе в моята спалня, не бяха първите стъпки. То започна много по-рано. Трябва да сложите първите неща на първо място и да докоснете всяко стъпало от духовната ви стълба. Приятелю, ако никога не си помолил Христос да влезе в твоето сърце, сега е времето. Това е най-важната стъпка, която някога ще предприемеш. Точно сега кажи: „Исусе, аз изповядвам, че съм грешник. Вярвам, че Ти си Синът на Бог и че проля Своята скъпоценна кръв на кръста за мен. Прости ми моя грях. Изчисти сърцето ми от цялата несправедност. Благодаря Ти за това, че ме спасяваш сега. Амин.“ Ако си казал тази молитва от цялото си сърце, ти си готов да започнеш нов живот в Духа. Всеки ден, когато се молиш, четеш Божието Слово и казваш на другите за Неговата любов, ти ще чувстваш вълнуващото ръководство на Бог. Аз стигнах до заключението, че съм абсолютно зависим от Святия Дух. Той е всичко, което имам. Той е всичко, което ти имаш. Исус Го обеща и Бог Го изпрати, така че ти да можеш да имаш знания, сила, общение и приятелство. Той ще те помаже, ще ти помогне, ще вдъхне в теб, ще те утеши, ще ти даде почивка, ще те води и направлява, ще ти помага да се молиш и още толкова много неща. Той чака да започне взаимоотношения с теб, които ще променят твоя живот завинаги. Но от теб зависи да приемеш поканата. Когато слънцето изгрее утре, Той ще копнее да те чуе да казваш: - Добро утро, Свети Душе!